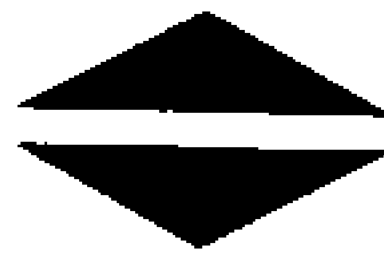
جلوے لشکاں کرناں

محمد
صلی اللہ علیہ وسلم

پیر سید ناصر چشتی سیالوی

جلوے لشکاں کرناں

پیر سید ناصر چشتی سیالوی

نوریہ رضویہ پبلی کیشنز
۱۱۔ گنج بخش روڈ ۔ لاہور

مَولاَیَ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا
عَلٰی حَبِیْبِکَ خَیْرِ الْخَلْقِ کُلِّھِمِ
مُحَمَّدٌ سَیِّدُ الْکَوْنَیْنِ وَالثَّقَلَیْنِ
وَالْفَرِیْقَیْنِ مِنْ عُرْبٍ وَّمِنْ عَجَمِ

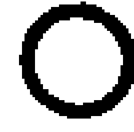
صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَعَلٰی آلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَبَارَکَ وَسَلَّمْ

حمد باری تعالیٰ

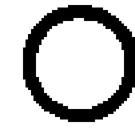
قسمت اور تقدیر میں اللہ — لفظوں کی تاثیر میں اللہ
کعبے کی تعمیر میں اللہ — عمر کی ہے تعزیر میں اللہ
عثمان کی تحریر میں اللہ — حیدر کی تقریر میں اللہ
شبر اور شبیر میں اللہ — علی اصغر کے تیر میں اللہ
عابد کی زنجیر میں اللہ — قرآں کی تفسیر میں اللہ
مرشد کی تصویر میں اللہ — ناصرؔ ہر دم اللہ ہی اللہ
نعرۂ تکبیر میں اللہ

نعت شریف

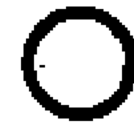
عاشق کی تکرار مدینہ اپنی فقط پکار مدینہ
سوچوں کی رفتار مدینہ شاعر کے اشعار مدینہ
پھولوں کی مہکار مدینہ سانسوں کی جھنکار مدینہ
دکھیوں کا غمخوار مدینہ شہروں کا سردار مدینہ
جنت کی گلزار مدینہ آقا کا گھر بار مدینہ
ہے صدیق کا یار مدینہ عمر جری کا پیار مدینہ
عثماں کا دلدار مدینہ حیدر کا اسرار مدینہ
قدرت کا شاہکار مدینہ عشق کی ہے پرکار مدینہ
ہے بس پر انوار مدینہ ناصر روز دعائیں مانگے
دیکھوں لاکھوں بار مدینہ

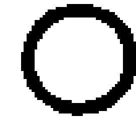
جس دم چلدا سینے اتے درد غماں دا تیشہ
تتے ہو کے بھردیاں رہناں بن جاندا اے پیشہ
ناصر اک سکھ آون نہ دیوے ظالم درد اندیشہ
اک عاشق اک وچھڑیا بیلی روندے رہین ہمیشہ

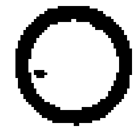
قدر شناس جے ہندے مصری کیوں مل یوسف لیندے
اٹیاں سکیاں دی تھانویں اوہ سر نذرانے دیندے
محبوباں دے حسن دے مٹھے چند قربان کریندے
ناصر عشق وپاری جیہڑے گھاٹیاں ول نئیں وہندے

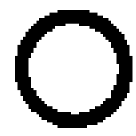
عاشق دا کم یار دی راہ تے جھاڑو دیندا وتے
ذکر دا چرخہ ڈاھا کے ہر دم اک اک پونی کتے
صبر دی نیں تے شکر دا کوٹھا آہواں بھر بھر چھتے
ناصر جس تے ماہی راضی اوہنوں خیراں ستے

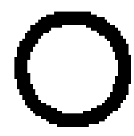
ایہہ دی شان حبیب میرے دو جگ دا سرمایہ
انا اعطینک الکوثر جس دی شان اچ آیا
بے سایہ خود ہو کے اس دا دو جگ اُتے سایہ
جیویں سوہنے چاہیا ناصر رب نے اونویں بنایا

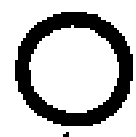
جس دیاں قسماں کھا کے جنوں خود رب نے وڈیا
زلف جہدی والیل بنا کے مکھ والفجر بنایا
اپنا آپ تعارف رب نے خود جس توں کروایا
سورج واپس پلٹیا ناصرؔ جد سوہنے فرمایا

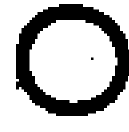
ایہہ وی شان حبیب میرے دی سینہ نور دی کان ایں
اہدے لئی سب کھیڈاں بنیاں کل عالم دی جان ایں
سچ فرمایا مہر علی نے اوہ تے ربدی شان ایں
ناصرؔ دسے شان کیہ اہدی خلق جہدا قرآن ایں

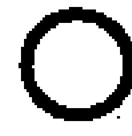
ایہہ وی شان حبیب میرے دی ہر اک عقدہ کھولے
اوہ دوزخ دا بالن بن دا شان اہدی جو تولے
اک اک مٹھا بول سجن دا منہ وچ مصری گھولے
ناصرؔ اہدے صدقے جس دے بولن وچ رب بولے

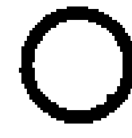
ایہہ وی شان حبیب میرے دی سب دے عیب لکووے
چن اسمانی لک لک جاوے اہدے سامنے جدوں کھلووے
ناصرؔ خشک کھجور دی لکڑی جس دے ہجر اچ رووے
جو آکھے رب ٹالے ناہیں جو چاہوے سو ہووے

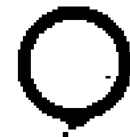
ایہہ وی شان حبیب میرے دی نشرح سینے والا
جیہڑا ونڈیاں مک نہیں سکدا اوس خزینے والا
جس دی ریس کرے کستوری اوس پسینے والا
ناصرؔ فقط سہارا میرا شہر مدینے والا

ایہہ وی شان حبیب میرے دی توڑ نبھاون والا
شہر مکے وچ آون والا عرش تے جاون والا
اجڑے پجڑے باغاں اندر پھل مہکاون والا
ناصرؔ نال اشارے چن نوں کول بلاون والا

میں کوجھا بیکار کوچجا کملا تے دیوانہ
عیباں بھریا سب توں ماڑا ناں کوئی کول خزانہ
فقط سہارا پاک نبی دا نہیں کوئی ہور ٹھکانہ
ناصرؔ مدد کرے گا میری پیر حسین دا نانا

اللہ ای جانے ویکھیا کیویں کالیاں زلفاں والے
سوہنیا سوہنیا توں وی تک کے نہیں جاندے قدم سنبھالے
اک واری وی جس دے گھر وچ کردا آن اجالے
جاندی واری لے جاندا اے ناصرؔ دل وی نالے

○

شہر مدینے والیا سجناں پا اک کرم دا پھیرا
ابو ایوب دے وانگوں کر جا میرا بھاگ اچیرا
جے پئے جاوے گھر وچ میرے قدم نورانی تیرا
سر جانا ایں اپنی گل وچ ناصر بتہ میرا

○

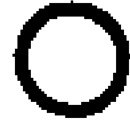
لبھدیاں پھرن اج اوہ منظر کرماں والے اکھیاں
جس ویلے محبوب دے در تے کیتے نالے اکھیاں
دیوے بال کے پلکاں اتے کرن اجالے اکھیاں
ناصر کون بجھاوے جیہڑے بھانبڑ بالے اکھیاں

○

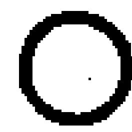
ساڈی جنت باغ بہاراں وچ محبوب دے پیراں
لے گئے بازی یار دے منگتے کجھ ناں کھٹیا غیراں
جہناں قدم سجن دے چم لے کرن فلک دیاں سیراں
ناصر چاہنائیں خیر جے اپنی منگ دلبر دیاں خیراں

○

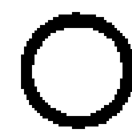
دور سجن توں رہندے جیہڑے کم عقلے بے ڈھنگے
فکر اندیشے دی سولی تے ہر دم رہندے ٹنگے
کیڈا اوہ بدبخت ہے جیہڑا خیر نہ یار دی منگے
ایسے بندے کولوں ناصر کتے بلے چنگے

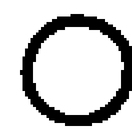
اج نان خالی موڑیں سانوں دکھیاں دے دم سازا
میرے عیب گناہاں دا مینوں ماسہ میں اندازہ
میرے وی اَج درد مکا دے عرش دیا شہبازا
ناصرؔ مردیاں تک میں چھڈنا ایہہ ترا دروازہ

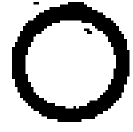
مالک رہوے نراض جیدے تے اوہ کیوں مہندی لاوے
ناں اوہ کجلا پاوے ہرگز ناں ای سیس گنداوے
قسمت والی بہہ کے ڈولی سوہرے گھر نوں جاوے
ناصرؔ اوہو سہاگن جیہڑی اپنے خصم نوں بھاوے

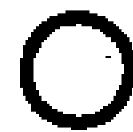
چھڈ دے جھوٹھی دنیا سجناں رہو دلدار دے نیڑے
دلوں مکائیے تد مکدے نیں سارے جھگڑے جھیڑے
گوتے کھان اوہ کنڈ کردے نیں یار ملاحاں نوں جیڑے
ناصرؔ یار ملاح جے ہووے مڑ نئیں اڑدے بیڑے

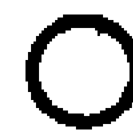
کر مرشد دی سیوا تینوں ایہہ دنیا بھل جاوے
فقر نوں یار بناون والا کدی نہ دھوکھا کھاوے
حسن والا بندہ اکثر رو رو کے پچھتاوے
اوہ کیوں جسے ناصرؔ جھنوں ہاسہ راس نہ آوے

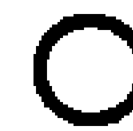
کٹ کٹ چوری پاواں اونہوں جدوں بولے کاگ بنیرے
آ جاوے اَج ماہی شاید دکھ مک جاون میرے
کدی اڈیکاں بال کے ڈیوے کدی ماراں واج سویرے
ناصرؔ دید لئی کرنے پیندے ٹونے جتن بتھیرے

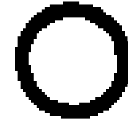
رو رو داغ فراق تیرے دے دل توں دھوندا وتاں
تیرے باجھوں ککھاں وانگوں ہولا ہوندا وتاں
ناصرؔ لے کے اکھ دے موتی ہار پروندا وتاں
جے کر رُنیاں ملدا ئے ماہی شالا روندا وتاں

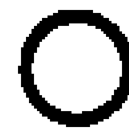
جیہڑے نیویں نیویں ہو کے در سجناں دا لنگھے
اس دروازے اچی بولن توں وی جیہڑے سنگے
جیہڑے قسمت والے جاندے عشق دے رنگ وچ رنگے
ناصرؔ دوہیں جہانیں رہ گئے اوہ دیوانے چنگے

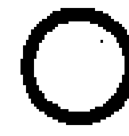
عشق اچ رونا عین عبادت جو روے پھل پاوے
رووَن نال وفا دے بوٹے رہن ہمیشہ ساوے
جو روے دل دھووے اپنا دلدا زنگ لتھ جاوے
رون والے دے گھر ناصرؔ اکثر ماہی آوے

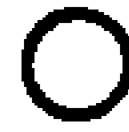
آ عشقا باہناں پھڑ لے میری رل کے وسیے دونویں
جیویں ملیا بوصیری نوں یار ملا دے اونویں
اک واری تے کہہ دے مینوں شالا کدی نہ رویں
اونہوں کیہڑے گھاٹے ناصرؔ جس دے کول توں ہوویں

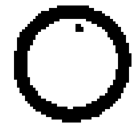
آ دردا رہو سینے اندر تینوں میں مہمان بناواں
آپ رلاں میں وچ گلیاں دے تیری اچی شان بناواں
جگر کلیجہ پیش کراں میں انج دستر خوان وچھاواں
تو ماہی دا درد ایں ناصرؔ تینوں اپنی جان بناواں

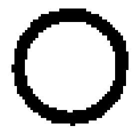
جان بنا کے تینوں اپنی ترے دردا ناز اٹھاواں
پلنگھ وچھا کے دل اپنے دا تینوں رجھاں نال بٹھاواں
کر کے عرق کشید اکھیاں چوں تینوں بھر بھر جام پیاواں
ناصرؔ ایہو دعائیں دیوے توں جیویں میں مر جاواں

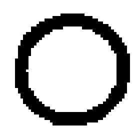
توں جیویں میں مرجاں شالا اتے جیون یارا ساڈے
جیہڑے سانوں کول بلا کے ٹر گئے آپ دراڈے
ہر گل بس منواندے اپنی اک ضدی اک ڈاہڈھے
ناصرؔ لاڈیاں سجناں بخشے سانوں درد وی لاڈے

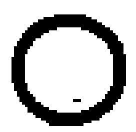
بولی بول سجن دی جھلیا گیت سجن دے گا توں
جے دلدار نوں راضی کرنائیں بلھے وانگ منا توں
محبوباں دے پیر دے جوڑے سردا تاج بنا توں
جے دیوے جگ طعنے ناصرؔ ہس ہس جھولی پاتوں

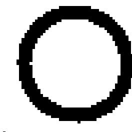
اک در چنگا سو در نالوں در در توں کیہ لیناں
کنڈ پچھے ہر شے نوں کرکے من دلدار دا کہناں
تسبیح اتے نام سجن دا ناصرؔ پڑھدیاں رہناں
سب توں وڈی یار عبادت یار دے قدمیں ڈھیناں

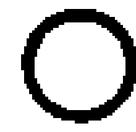
یا رب فضل تیرے دا منگیا تیتھوں خیر کمینے
دیس وکھا اوہ تلیاں لائیاں جتھے ڈھول نگینے
ایہو حسرت ھاہواں بھر دی رہندی اے وچ سینے
دیوے رب توفیق جے ناصرؔ مریئے شہر مدینے

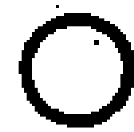
اہدے درد وچھوڑے ماری سینے دے وچ سانگ اے
ڈنگدا رہندا لوں لوں میرا اہدے ہجر دا نانگ اے
ہن تے دل نوں لگی رہندی ہر دم یار دی تاہنگ اے
اہدے باجھوں ناصرؔ شاہ دا حال فقیراں وانگ اے

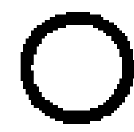
آ دردا اک رات تے رہ جا آ ہن ساڈے ولے
لنگھدا لنگھدا جھاتی پا جا ساڈے شہر محلے
لبھدے لبھدے در دی کوئی اسیں ہو گئے کملے جھلے
ناصر اکھ دیاں سک گئیاں جھیلاں اتھرو دی رس چلے

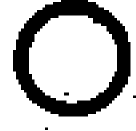
فقر فقیر دا اصلی گہنا فقراں نے جگ تارے
باجھوں فقراں رب ناں ملیا ٹونے کر کر ہارے
فقر وصال دی پینگھ تے ناصر ہر دم لین ہلارے
کلدے ہتھ تمامی رہ گئے دولت والے سارے

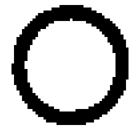
کھلا فقر دا میخانہ تے جو چاہوے آ پیوے
فقراں باجھ دلاں تے لگے کوئی زخم نہ سیوے
جو کجھ اندر ہووے یارو باہر پیا دسیوے
سچ فرمایا باہو ناصر قبر فقیر دی جیوے

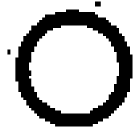
رب دی ٹوہ تے نکلے لکھاں لکھ لکھ بدل پرہیوا
پادری ملا راہب سادھو لا تھکے ہر ٹیوا
ہر دی پہنچ توں باہر رہیا یار دے وصل دا میوہ
ناصر شاہ رب اوہنوں ملیا جس کیتی یار دی سیوا

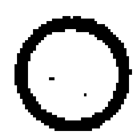
تینوں سمجھ نہ آئی کم عقلا توں باہر ٹول دا رہیا
عقل دی کشتی اتے چڑھ کے ہر دم ڈولدا رہیا
تیری حبیب اچ لعل سی جھلیا گھر غیر دا پھول دا رہیا
ناصر جس لئی جنگل چھانے میرے اندر بول دا رہیا

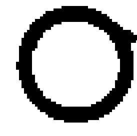
اکھیو نی آؤ دونویں رل کے رٹھڑا یار منایئے
یا محبوب نوں راضی کریئے یا صدقے ہو جایئے
غیراں دے دروازے اندر پیر کدی ناں پایئے
ناصر جس دا کھایئے اُس دے گیت ہمیشہ گایئے

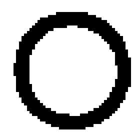
ماہی دے دیدار دے بارے فقط سوچیندے رہیے
لا کے سینے درد ماہی دا پلکاں بھیندے رہیے
وچ تصور یار اپنے دا چہرہ ویندے رہیے
سجناں دے دروازے ناصر جھاڑو دیندے رہیے

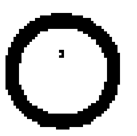
تارے جیویں افلاک تے سجدے نیں ہیرا جیویں خزینے وچ سجدا اے
مہکے پھلاں دے اندر گلاب جیویں جمعہ جیویں مہینے وچ سجدا اے
اللہ پاک دا پاک قرآن سارا نبی پاک دے سینے وچ سجدا اے
ناصر کوئی میں سجیا اج تیکر جیویں سوہنا مدینے وچ سجدا اے

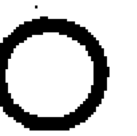
ایہو گنڈھ نمیں کھلی سیانیاں توں سوہنا آر وسدا یا کہ پار وسدا
ہر اک سینے وچ اے یا مدینے وچ اے کیہڑے شہر اندر شہر یار وسدا
لے کے عرش توں توڑ پاتال تیکر جدھر ویکھے آپ دلدار وسدا
عشق بولیا رولنا نہ پائیں ناصر اوہ بے حد اے حداں توں پار وسدا

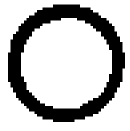
سچے رب نے ہفت اقلیم خلقے ہے لاریب اوہ حور و قصور دا رب
جیہڑا موسیٰ لئی بولیا رکھ وچوں بولیا وچ منصور منصور دا رب
ایدے وچ نئیں ماسہ وی شک ناصر ہے اوہ ہر مختار مجبور دا رب
کہندا رب نوں رب نہ کوئی ایتھے جے اوہ ہندا نہ ساڈے حضور دا رب

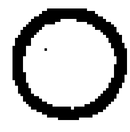
جویں آکھیں سوہنا اونویں ہوسی سوہنے نال ایہ اللہ دی گل ہوگئی
جس دم رات معراج دی رل بیٹھے ساڈی بخشش ہڈوں اٹل ہوگئی
سوہنے پیڑ منائی اساں دکھیاں دی ساڈے منہ دی سرخی ول ہوگئی
ناصر مار اپٹھیاں ہن چھالاں ساڈی حشر اندر بل بل ہوگئی

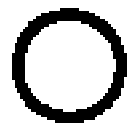
پیار والیاں پیار دا درس دتا فصل نفرتاں دی اساں گڈی کوئی نمیں
ہووے جیہڑی گستاخیاں وچ شامل منہ چوں کدی آواز اوہ کڈھی کوئی نمیں
جم جم نعت حضور دی لکھ ناصر اس توں ہور سعادت وڈی کوئی نمیں
ایہہ وی یاد رکھیں نعت کہن لگیاں کسر مولا کریم نے چھڈی کوئی نمیں

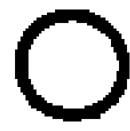
زلف نبی دی دیواں مثال کیہڑی کتھے رات تے زلف دوتا کتھے
کتھے ماہ کنعان تے چن سورج پر انوار مکھڑا والضحیٰ کتھے
کیویں منا جبریل استاد اہدا سدرہ کتھے تے عرش خدا کتھے
ناصر ناز تے نیاز دا جوڑ کوئی نئیں جبرائیل کتھے مصطفیٰ کتھے

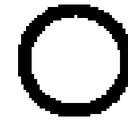
لے کے ڈاک حضور دی اون والا اوہ نئیں نبی دے اعلیٰ شعور ورگا
میرے نبی دے سامنے انج لگدا جیویں ہے جبریل مزدور ورگا
سدرۃ المنتہیٰ تے کیوں رکیا ہے سی جے سرکار دے نور ورگا
توڑ و توڑ حضور دے نال ناصر چلا جاندا جے ہندا حضور ورگا

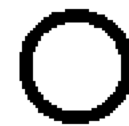
کھڑیا ہویا جے کوئی گلاب ویکھو مصطفیٰ دے پسینے دی بات چھیڑو
جیہڑے پیردے چہرے چوں رب دسے ایسے پاک آئینے دی بات چھیڑو
بڑی ایہو سکون دی ہے ناصر ربیع الاول مہینے دی بات چھیڑو
ساہواں آخری ہین بیمار دیاں چھیتی کرو مدینے دی بات چھیڑو

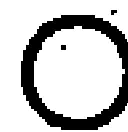
بھنور خودی جھتوں پناہ منگ دے ایسے کپر چوں مرے نصیب گزرے
موت زیست اندر کشتی رہی جاری میرے اتے حالات عجیب گزرے
یک دم شہر مسیحا چوں آئے جھونکے ہو کے انج دی میرے قریب گزرے
آیا چین تے ہویا محسوس ناصر دل دی گلی چوں جیویں حبیب گزرے

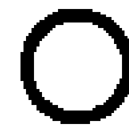
سہرا طٰہٰ دا کھلے رب سوہنا تیری پاک جبیں تے سجدا اے
ختم دا کنڈل ہلاریاں وچ آ کے رُخِ یٰسین تے سجدا اے
ناصر شاہ ایہہ سب تسلیم کر گئے حیدر گھوڑے دی زین تے سجدا اے
ایناں عرش افلاک تے سجدائیں جیویں طیبہ زمین تے سجدا اے

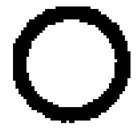
چپ وٹ کے بہہ گیا کئی واری چپ رہن دیندے لے پر لوگ ہے نئیں
روندا رہنا واں سوہنے دی یاد اندر کسے غیر دا دل وچ سوگ ہے نئیں
اپنی مستی وچ نعتاں سنائی جاناں گو میں جان دا سندھڑا جوگ ہے نئیں
جیویں حق لے کرے بیان ناصر ایہہ تے کسے دے وس دا روگ ہے نئیں

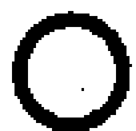
دوہاں عالماں وچ اہدی جگہ کوئی نئیں چنگا کھا کے جو بول دا مندہ ہووے
اوہنوں دین سلامیاں دونویں عالم جیہڑا اپنے یار دا بندہ ہووے
اہدے نام تھیں ملے رہائی فوراً بھاویں گل وچ پھانسی دا پھندہ ہووے
ناصر سینے اوہ اوہنوں وی لا لیندا جیہڑا سارے جہاں توں گندہ ہووے

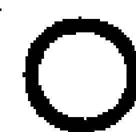
جھگی والے دی قدر اوہ کیہ جانے بیٹھا رہندا اے جیہڑا چوبارے اتے
مجنوں اک ہندا باقی لوک سارے بیٹھے رہندے نیں چوری دے لارے لتے
سکھ لے سبق پتنگاں توں عاشقی دا سڑے شمع دے اک لشکارے اتے
ناصر شاہ ہوئے اوناں دے پوں بارہ بیٹھے رہن جو اِکے دوارے اتے

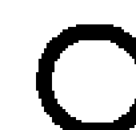
ذرا دس خاں سورجا کیویں تینوں کملی والے حبیب نے موڑیا سی
قسمت والا ایں کعبا بتاں کولوں کر پاک حضور نے چھوڑیا سی
آ کے ناصر نوں چناں سنا تے سہی تینوں کیویں لجپال نے توڑیا سی
لوکی پیراں دی خاک نوں سکدے نیں تینوں دست ید اللہ نے جوڑیا سی

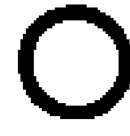
پانی اندر مدھانی دا فائدہ کیہ ایویں پانی نوں رڑکنا چاہیدا نئیں
لا کے سچیاں نال پریت سچی ثابت رہیے فیر تھڑکنا چاہیدا نئیں
جیہڑے شیشے وچ سوہنے دا عکس ہووے اوس شیشے نوں تڑکنا چاہیدا نئیں
بھاویں یار دی گلی دا کتا ہووے ناصر اوہنوں وی جھڑکنا چاہیدا نئیں

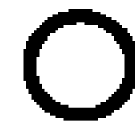
رک جا تیرا قضا دیا چند گھڑیاں پچھے رج رج کے میتوں لٹی جاویں
صرف دید محبوب دی کرن دے توں پھر توں زندگی دا بوٹا پٹی جاویں
اے ہوائے مدینے دا واسطہ ای چھیتی مار کے طیبہ ول جھٹی جاویں
اوندی وار مدینے چوں خاک لے کے ناصر شاہ دی لاش تے سٹی جاویں

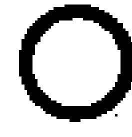
مرے ورگا تے اوگنہار کوئی نئیں جدوں ہتھ بنھ کے اعتراف کیتا
اوس ویلے سرکار نے کرم کر کے عیباں میریاں دا کھاتہ صاف کیتا
بار بار کوچے کوچ گیتے بار بار لجپال نے معاف کیتا
کئی وار تصور دے وچ ناصر روضے پاک دا جا کے طواف کیتا

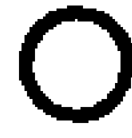
بڑی شان ایں کعبے دی منیاں ایں کعبے وچ تے باجھ خدا کوئی نئیں
کعبے دل پر ہر کوئی جا سکدا اوتھے کوئی تخصیص روا کوئی نئیں
اچا ایس لئی کعبے نوں دل ہندا ایتھے مطلق غیر دی جا کوئی نئیں
اکو دل اے ایسا مقام ناصرؔ جہدے وچ محبوب سوا کوئی نئیں

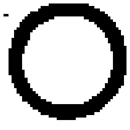
اہدے عشق دی روشنی نال لے کے پاجگ وچ اپنی دھم لینا
اہدے پیار پریت نوں اوڑھ کے تے مار عشق حبیب دی جھم لینا
اکھاں بند کر کے نیویں دھون کر کے نقش قدم حضور دا چم لینا
ایسے مستی دے عالم دے وچ ناصرؔ اہدے شہر دیاں گلیاں گھم لینا

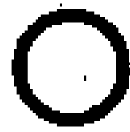
ہر نماز اچ التحیات اندر بہہ کے میں غم خوار نوں ویکھ لینا
جس دم لباں تے آوے سلام میرے اکھاں نال سرکار نوں ڈیکھ لینا
جے میں چاہواں تصور دے وچ اکثر اہدے پاک دربار نوں ویکھ لینا
ناصرؔ کدی میں سوہنے نوں دیکھنے لئی اہدے کسے دلدار نوں ویکھ لینا

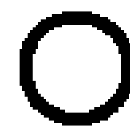
ناتا نال حضور دے جوڑ اپنا کسے قیمت تے جیہڑا ٹٹ دا نئیں
جیہڑی جگہ تے ذکر حبیب ہووے ڈاکو اوس مکان نوں لٹ دا نئیں
دل دی کیاری وچ عشق دا لابوٹا قبر وچ وی جنہوں کوئی پٹ دا نئیں
بھاویں کلی دا ککھ نہ رہوے ناصرؔ ساتھوں دامن حضور دا چھٹ دا نئیں

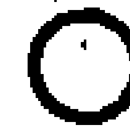
مکے گیاں تے کدی نئیں گل مکدی جے کر منوں مکایئے تے گل مکدی
حرم پاک دے چم کے پتھراں نوں طیبہ شہر ول جایئے تے گل مکدی
تیرے میرے تے وس دی گل کوئی نئیں سچے سنگاں نال لایئے تے گل مکدی
ناصرؔ در در ٹھوکراں نالوں اکے بوہے بہہ جایئے تے گل مکدی

دتی ہے سی قربانی حسین جیہڑی اہدے صدقے شہیداں دی گل بن گئی
کرم ایسا بغداد دے پیر کیتا سارے پیراں مریداں دی گل بن گئی
آیا ناں حضور دا لباں اُتے کل عنواناں تمہیداں دی گل بن گئی
چڑھیا عید میلاد دا چن ناصرؔ اج توں عیداں بقریداں دی گل بن گئی

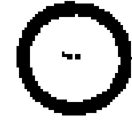

اقصیٰ وچ امامت مصطفیٰ دی خوش نصیباں اماماں دے کم آ گئی
عاصی امت لئی غاراں دے وچ زاری سبھے خاصاں تے عاماں دے کم آ گئی
طیبہ شہر دی مست شراب یارو خالی محفل دے جاماں دے کم آ گئی
اوہدی کملی نرالی دی چھاں ناصرؔ میرے ورگے غلاماں دے کم آ گئی

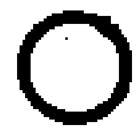

ملے جگہ محبوب دی نگری وچ تاجاں تختاں تے لعلاں دی لوڑ کوئی نئیں
اوتھے بلا تخصیص خیرات ملدی سانوں اوتھے دلالاں دی لوڑ کوئی نئیں
مکدی گل اے بحثاں وچ پھنسا کیہ ایتھے وہماں خیالاں دی لوڑ کوئی نئیں
بعد رب دے اوہ وڈا اے ساریاں توں ناصرؔ ایتھے مثالاں دی لوڑ کوئی نئیں

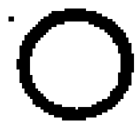
111/02

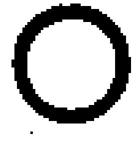
ایہہ قرآن کیہ اے اہدا تذکرہ اے خلق پہلو اک اہدے کردار دا اے
جنت کیہ اے پچھو دیوانیاں نوں عکس آپ دے پاک دربار دا اے
کہکشاں کیہ اے منظر اے ناصر اہدے جوڑے دے گرد و غبار دا اے
لا مکان کیہ اے پہلا دیس اہدا بخشش ناں سرکار دے پیار دا اے
زہد کیہ اے سرہانہ حضور دا اے تقویٰ کیہ اے بچھونا حضور دا اے
سورج کیہ اے ذرہ مدینے دا اے چن کیہ اے کھلونا حضور دا اے

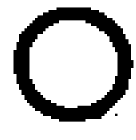
کرم کیہ اے سہرا کریم دا اے رحمت کیہ اے جھولی حضور دی اے
حج نام ہے روضے نوں ویکھنے دا روضہ کیہ اے ڈولی حضور دی اے
حسن کیہ اے گولہ حضور دا اے دولت کیہ اے گولی حضور دی اے
ناصر فقر کیہ اے اہدا خاص گہنا علم کیہ اے بولی حضور دی اے

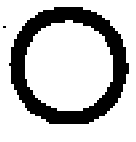
حکمت کیہ اے کفش بردار اہدی درسِ امن پیغام حضور دا اے
ہے امام الکلام کلام اہدا موجب سکھ دا نام حضور دا اے
دوزخ گڑھا اے اہدے گستاخ دے لئی تے فردوس انعام حضور دا اے
جے کوئی پچھے انصاف تے عدل کیہ اے دنیا اتے نظام حضور دا اے
جے نماز ہے اللہ دی اے ناصر تشہد کیہ اے سلامی حضور دی اے
ہے اسلام سلامتی موموناں لئی تے ایمان غلامی حضور دی اے

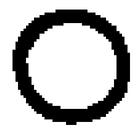
حسن کون ایں حلم حضور دا اے تے شبیر وی قاری حضور دا اے
اہدے حسن دا سمجھ لو تل اوہنوں جو بلال درباری حضور دا اے
تے حسان دا پتہ جے پچھ دے او نعت خوان سرکاری حضور دا اے
جے کوئی پچھے کہ دوزخی کون ہندا میتھوں پچھو انکاری حضور دا اے
اہدا سچ صدیق دے روپ وچ اے عمر کون ایں قاضی حضور دا اے
ذوالنورین ہے ناصر حیا اہدا حیدر کون ایں غازی حضور دا اے

ساری عمر دی کٹھی کمائی اپنی کیتی اج شیطان تباہ بیٹھا ئے
اوہناں کولوں وی پے گئے سوں ہتھ دھونے اگے جہناں نوں کر گمراہ بیٹھا ئے
ادھر قسمت حلیماں دی جاگ پئی اے سوہنا اہدے ول کیتی نگاہ بیٹھا ئے
ناصر چال اسواری دی دِس دی اے اہدے اتے کائنات دا شاہ بیٹھا ئے

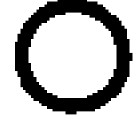

سینے لاؤندا اے کیویں محبوب آ کے اوہدی یاد دے درد سہیڑ کے ویکھ
منزل اتے پہنچاؤنا کم اہدا گڈی عشق محبت دی ریڑ کے ویکھ
لگدا آس دی کھیتی نوں پھل ویکھیں کھوہ اکھاں دا دوستا گیڑ کے ویکھ
مزہ ناصر جے چکھناں ای زندگی دا کدے ذکر حضور دا چھیڑ کے ویکھ

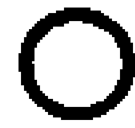

زمیں ساری نوں فرش بنا چھڈیا سایبان تمام آسمان بن گئے
تارے مرچاں سورج تے چن ٹیوباں غوث قطب سارے نعت خوان بن گئے

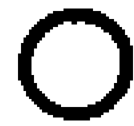
اک لکھ تے کئی ہزار مرسل خطبہ دین لئی شیریں لسان بن گئے
منتظم ملائکہ عرش والے سامعین کرام انسان بن گئے
بنیاں خود جبریل نقیب آ گئے ناصر ہر پاسے جلوہ طور دا اے
جد میں پچھیا ربا ایہہ گل کیہ اے اوہنے کہیا میلاد حضور دا اے

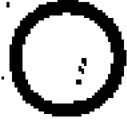
بوٹا پٹے ناں جیہڑا تاریکیاں دا ظلمت کرے نہ دور آفتاب کاہدا
آوے مہک نہ جہدے چوں پھل کاہدا کنڈیاں وچ نہ کھڑے گلاب کاہدا
مزے نیند وچ دیوے ہزار بھاویں کھلے اکھ جے رہوے تے خواب کاہدا
کشتہ ہویا جو عشق رسولی اندر لینا اہدا نکراں حساب کاہدا

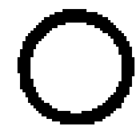
دھون چکے گا جتھے فرعون کوئی وجدا اوتھے کلیم دا ڈنڈا رہناں
جانے ٹٹ ترازو تے باطلاں دے اکو ٹھیک اسلام دا کنڈا رہناں
جنی دیر نے آقا زمین اتے ادوں تیک ہے دوزخ وی ٹھنڈا رہناں
ہونے سرنگوں پرچم ساریاں دے اچا ناصر حضور دا جھنڈا رہناں

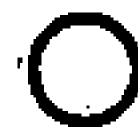
اہدی زلف نوں چھو کے ہوا لنگھی جتھوں گزری چمن نکھار دی گئی
ونڈ دی گئی مہکار دے اوہ تحفے کلی کلی دا چہرہ سنوار دی گئی
اہدے لباں چوں جدوں دعا نکلی تالے دوزخ دے بوہے نوں مار دی گئی
جس دم یاد آئی ماہ طیبہ دی ناصر سینے غلاماں دے ٹھار دی گئی

مرے نبی دی شان کیہ پچھنا ایں شافعی یوم النشور دا آکھدے نیں
دیہاڑے ازل توں آج تک جو ہویا فیض اہدے ای نور دا آکھدے نیں
میتھوں سنگیوں پتہ کیہ پچھدے او میتھوں پتلا قصور دا آکھدے نیں
ایناں پتہ اے ناصر نوں لوک سارے نعت خوان حضور دا آکھدے نیں

جے نہ لوح محفوظ دا پتہ ہووے اسی اوس پرواز نوں من دے نئیں
جہدا پیر نئیں آپ دی پیروی تے بالکل اہدے اعجاز نوں من دے نئیں
جیہڑا وجے نہ عشق دی لے اہتے ایسے کسے وی ساز نوں من دے نئیں
جہدے وچ نئیں اہدا خیال ناصر اسیں اوس نماز نوں من دے نئیں

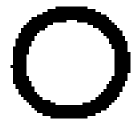

جیہڑے سینے وچ عشق حبیب دا اے اللہ تائیں اوہ سینہ پسند آیا
اقصیٰ اندر امامت لئی انبیاء نوں صرف عربی نگینہ پسند آیا
عطر پھلاں گلاب چنبیلیاں توں اوہدا نوری پسینہ پسند آیا
بڑے بڑے زمانے وچ شہر ڈٹھے ناصر میتوں مدینہ پسند آیا

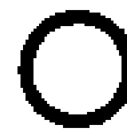
عجب

محبوب خدا دے بول عجب — لب دیوے جد اوہ کھول عجب
اوہ جد بولے قرآن بنے — بے مثل خدا دا ڈھول عجب
اہدی ہر ساعت ہر پہر عجب — اس بحر کرم دی لہر عجب
جہدی خاک فرشتے چمدے نیں — محبوب خدا دا شہر عجب
اہدی زلف دو تا خم دار عجب — اہدے لب سوہنے رخسار عجب
اہدی ناصر کیہ تعریف کرے — کردار عجب گفتار عجب
ہے دو جگدا محبوب عجب — اہدے ہر کم دا اسلوب عجب
ایہ تے ناصر ہر کوئی من دا اے — سبحان اللہ محبوب عجب
سرکار عجب سردار عجب — غم خوار عجب دلدار عجب
بے مثل ہے گلشن سوہنے دا — اس گلشن دی مہکار عجب
صدیق عمر فاروق عجب — عثمان حیدر کرار عجب
ذیشان عجب اہدی شان عجب — اہدا اسوہ تے قرآن عجب
جہدے کولوں نعتاں سن دے سن — اہدے شعر عجب دیوان عجب
اہدے خلق دی اے تلوار عجب — درباری عجب دربار عجب
جبریل جہے اہدے چاکر نیں — دربار عجب دربان عجب
اہدی گل گل تے سر دیندے سن — اہدے یاراں دا ایمان عجب
اوتھوں ملدا اے جیہڑا چین عجب — اوہ محبوب ثقلین عجب
کتے او ادنیٰ سبحان اللہ — کتے ہے قاب قوسین عجب

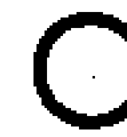
کیہ ناصر کولوں پچھ دے او
زہرا ؓ دی عجب حسنین عجب

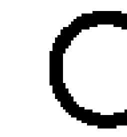
لگے ہوئے سن جیہڑے جہالتاں دے مرے نبی نے کل ای بدل دتے
بن پئے سن جیہڑے ہنریاں وچ مصطفیٰ نے بل ای بدل دتے
کردے پئے سن صرف جو غلط پاسے کر کے کرم اوہ ٹل ای بدل دتے
صرف صورتاں بدلیاں نئیں ناصر کملی والے نے دل ای بدل دتے

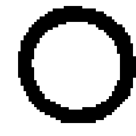
جے مظلومو انصاف نوں بھالدے او ملنا عربی دی بارگاہ وچ اے
اوہدے نیڑے کوئی چیز نئیں آسکدی جیہڑا آ گیا اوہدی پناہ وچ اے
یارو بھلا بے درداں نوں کی خبراں جیہڑا مزہ اک دردی آہ وچ اے
جو وی کم کائنات وچ ہو رہیا اے کملی والے دی ناصر نگاہ وچ اے

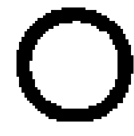
اوس ویلے نوں کر لے یاد تیرے جدوں موت آ ویہڑے وچ ڈھکنا ایں
ثابت رہیوں جے وقت ازمائش دے توں تیرے اگے فرشتیاں جھکنا ایں
جے راہدی بغداد چوں ملی تینوں رولا فیر مسافرا مکنا ایں
ناصر جنہے سرکار نوں ویکھیا اے اوہنے فیر شراب تے تھکنا ایں

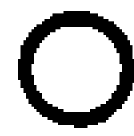
میکائیل رکاب نوں پکڑ کہندا میری عمر دی پوری اج تس ہو گئی
ملے اوتھوں کستوری اے اون لگ پئے جیہڑی شے اوہدے جوڑے نال مس ہو گئی
لا مکاں ول ناصر حضور ٹر پئے گل نوریاں کولوں بے وس ہو گئی
اجے منزل حضور دی سی باقی سدرہ اتے جبریل دی بس ہو گئی

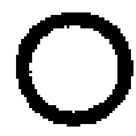
میرے نبی دی شان مقام اعلیٰ غم گسار وی اے ملن سار وی اے
ہے بے عیب دا یار بے عیب سوہنا پر اسرار وی اے پر انوار وی اے
اچا اچیاں توں سچا سچیاں توں شہر یار وی اے تاجدار وی اے
صدقے ناصؔر کریم دے کرم اتوں کردا پیار وی اے دیندا تار وی اے

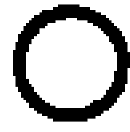
ہندی سیر لاہوت دیاں وادیاں دی جدوں تیر پریم دا ٹھکدا اے
چوکھٹ یار دی ملے تے کدوں کوئی فیر تخت سکندر تے تھکدا اے
پیندا واسطہ جھکڑاں نال اہدا دھون جدوں درخت کوئی چکدا اے
لکھاں ہوندے نیں دل سیراب ناصؔر سرا جس دم صراحی دا جھک دا اے

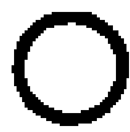
ایہہ کوئی اساں نئیں لائیاں منیاریاں تے لاوندا خوشی اندر سارا جگ مرچاں
انج لگا ستارے نیں چمک اٹھے کیتا جس ویلے جگمگ مرچاں
منن والیاں تائیں سکون ملدا غیراں واسطے ہین ایہ اگ مرچاں
لائیے اسیں عقیدت دے نال ناصؔر ایویں ملانوں جاندیاں لگ مرچاں

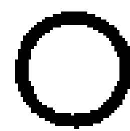
پتر کسے دا جمیں تے اوس ویلے اہدا باپ مٹھائیاں دے تھال ونڈے
ونڈ ونڈ اندر ہندے فرق لکھاں ہر کوئی یار توفیق دے نال ونڈے
ساری اپنے ظرف دی گل ہندی کوئی ونڈے مٹھائی کوئی مال ونڈے
آمد ہوئی حضور دی جدوں ناصؔر اللہ پاک نے مائیاں تے لال ونڈے

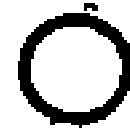
دعویٰ عشق دا سوچ لئیں کرن لگیاں بات آرے یا دار تک پہنچ دی اے
ڈاہڈے نال آزماؤ نا۔زور کاہدا ضد اکثر ہار تک پہنچ دی اے
بھاویں جانِ مسیحا مدینے وچ اے اہدی نظر بیمار تک پہنچ دی اے
ناصؔر نال مذاق نہ کرو لوکو نسبت مری سرکار تک پہنچ دی اے

صدقے جاواں محبوب دی شان اتوں جنہے رحمت دا چھٹہ اوہ ماریا اے
دتیاں بخش جاگیراں سوالیاں نوں کائنات دا بخت سنواریا اے
دس سیر تے اک منِ جو کھا کے جنہے سال تریسٹھ گزاریا اے
ہو کے دوہاں جہاناں دا شاہ ناصؔر اجڑ دائی حلیمہ دا چاریا اے

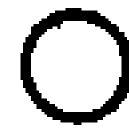

کملی والے پاک دربار اندر ایہو عرض میں صبح تے شام کرنا
منظر ویکھاں مدینے دا کدی جا کے میں تے چاہناں واں اوتھے قیام کرنا
جدوں قلب فراق تھیں جل اٹھدا اے پیش ہنجواں دے لہنوں جام کرنا
ناصؔر شاہ کوئی ہور نئیں کم میرا صرف آقا نوں پیش سلام کرنا

ویلے صبح دے پرے دا پور پہلا ہویا سینیوں پار پرو یاداں
شقِ ہو گیا شک وچ شوق میرا بوہا دین نہ شوق دا ڈھو یاداں
دکھی رو رو راہ وچ رُل مویا پیاں روندے نوں ویکھ کے رو یاداں
کردے کرم کریما کمینڑے تے دسنا حال میں کیتا اے جو یاداں

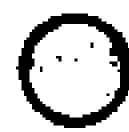
راتاں رنیاں رات میں جدو رویا چاہیا جو کجھ کیتا اے سو یادان
ناصر جدوں حضور دی یاد آئی استقبال لئی گئیاں کھلو یاداں

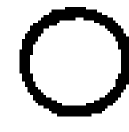
مدنی ڈھولیا ترے دربار وچوں نہ میں باغ ارم وچ تھاں منگناں
تخت و تاج نہ راج زمانیاں دے نہ میں حسن پرستی دی چھاں منگناں
ہے اک حسرت کمینے دی تاجدارا ہو جائے تری زبان چوں ہاں منگناں
ترے سوہنے مدینے وچہ میں ناصر صرف دو گز قبر دی تھاں منگناں

عشق نبی دیاں برکتاں نال میرا سینہ ہو گیا نور بحمد اللہ
اہدی نظر کریمی نے دھو چھڈے میرے سارے قصور بحمد اللہ
اہدے اسم گرامی چوں ملدا اے مینوں بڑا سرور بحمد اللہ
ناصر کرم جے نئیں تے ہور کیہ اے رہندے کول حضور بحمد اللہ

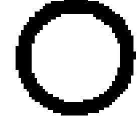

منن والا حضور دا جس ویلے گھمن گھیریاں دے وچ گھر باندا
جیہڑے ویلے رسالت دا لائے نعرہ سینہ فیر طوفان دا چیر جاندا
سایہ اہدے تے رحمتاں کرن آ کے جیہڑا جنت دی پوڑی توں گر جاندا
ہرگز مشکلاں رہن نہ فیر ناصر چہرہ جدوں مدینے نوں پھر جاندا

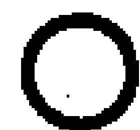

نگری وسے حضور دی حشر تیکر جیہڑی ٹھار اے اساں دیوانیاں دی
جنت ربدی ادوں آباد ہونی گئی فوج جد ایناں پروانیاں دی

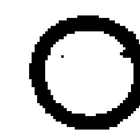
اہدے وچ ہے تیرا ای بھلا ناصر اونہوں لوڑ ئیں ساڈے ترانیاں دی
جنت وچوں مدینہ جے کڈھ دیئے جنت رہ جاوے کلی کانیاں دی

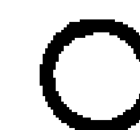
میتھوں ایڈا ہنیر ئیں ہو سکدا نبی فیض گنجور نوں بھل جاواں
بھلن والی سرکار دی ذات ہے ئیں نکلے جان جے نور بھل جاواں
جہدے نام تھیں بھل گئے غم سارے کیویں ایڈے سرور نوں بھل جاواں
بھلن لئی بہتیریاں ہور چیزاں ناصر کیویں حضور نوں بھل جاواں

جیہڑے سینے وچ عشق حضور دا اے اللہ پاک اوہ سینہ آباد رکھے
سوہنا جیہڑے مہینے دیوچ آیا اوہ مبارک مہینہ آباد رکھے
دل دے اندر جے دردحضور دا اے اللہ ایسا گنجینہ آباد رکھے
ناصر جہیاں دی ٹھار اے ازل توں ای مولا پاک مدینہ آباد رکھے

تار جدوں پریم دی وجدی اے کائنات لئی بن مضمون جاندا
پچھ قیس توں عشق دے راز ڈونگھے تن سکدا اے سڑ خون جاندا
اکھاں سامنے جدوں محبوب ہووے سولی اتے وی پہنچ سکون جاندا
دیوے جوی حکم حبیب ناصر عاشق واسطے بن قانون جاندا

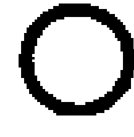

اللہ والیاں دے پاک در اتے لگیاں عشق و وفا دیاں منڈیاں نے
لئیاں توڑ دیاں ٹکھاں کاملاں توں کیاں یارو طوائفاں رنڈیاں نے

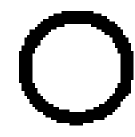
صدقے جاواں مدینے دے چن اتوں جہنے نعمتاں جگ تے ونڈیاں نے
مستی موسم دی دسدی اے پئی ناصر زلفاں جیویں سرکار نے چھنڈیاں نے

چلدا جاندا اے عرش تے چن عربی اُدھر کنڈا دروازے دا ہل رہیا اے
اک وی قدم جبریل نہ چل سکیا اگے سدرہ توں لاٹل رہیا اے
وجد وچ غلماں مسرور حوراں جھوم ہر اک فرشتے دا دل رہیا اے
کیڈے اہتمام دے نال ناصر یار یار نوں عرش تے مل رہیا اے

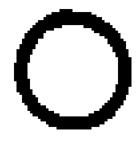
لکھن لگیاں سوچنا کیہ لکھاں کملی والڑے دی کنی شان لکھاں
اہدی شان محتاج نئیں لفظاں دی کہڑے لفظ توں پاک عنوان لکھاں
لکھاں دین یا دین دا مان لکھاں اوہنوں جان یا جان جہان لکھاں
شہر یار لکھاں تاجدار لکھاں کائنات دا مان تران لکھاں
معنے لفظ خیال پرواز سوچاں ایتھے ایہناں دا بھلا کمال کی اے
جہدی نعت خود پڑھدا اے رب ناصر میں کیہ لکھاں گا میری مجال کی اے

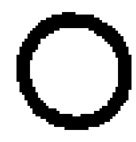
بڑے چنگے نیں حال احوال میرے کیوں جے چنگے دے ہتھیں ہے بانہاں میری
مینوں حوصلے اہدے پیار بخشے گڈی چڑھ گئی سگوں ایں تہاں میری
جے گوانڈ نہ ہووے سرکار میرے ایسی جنت توں ہے بس نہاں میری
ناصر ہور نئیں منگدا کجھ مولا اہدے قدماں وچ ہووے تھاں میری

(فارمولا گرو نانک)

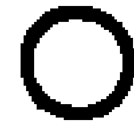
کسے چیز دے ناں دے عدد کڈھ کے ضرب اوسنوں دے دیو چار دے نال
اہدے وچ فیر دونوں جمع کر کے ضرب پنج تھیں دیو فیر پیار دے نال
جمع کر کے ہندسیاں ساریاں نوں اتے ویہہ تے فیر تقسیم کریئے
باقی جو بچے فیر نو دے نال ضرب دین دی اوہنوں سقیم کریئے
جمع اسدے وچ فیر دو کر کے باقی دوستو بانویں بچدا اے
ایہو عدد حضور دے نام دے نیں لوں لوں وچ خوشی دے نچدا اے
ثابت ہویا کہ جنہوں وی جو ملیا ملیا دوستو در حضور وچوں
بنیاں جو کائنات دے وچ ناصر خلقیا گیا حضور دے نور وچوں

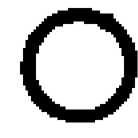
کن کھول کے سن لو گل لوکو نہ میں رانجھے نہ ہیر دی کرن لگاں
مینوں چاہئیں سسیاں سوہنیاں دا گل نہ زلف زنجیر دی کرن لگاں
پہلے جو کجھ ہویا میں جان دائیں میں تے بات اخیر دی کرن لگاں
کھاوے قسماں جدیاں رب ناصر گل اس بدر منیر دی کرن لگاں

ٹی پھٹی ایہ کڑی محبتاندی آخر کار اسلوب تک چلی گئی اے
جیہڑی شوخی سی کاتب دے جذبیاں وچ قلم نال مکتوب تک چلی گئی اے
ایسی نظر اُس خوباں دے خوب ویکھی اکھاں وچوں قلوب تک چلی گئی اے
دھڑ کے دل بے تاب ایہہ جدوں ناصر سمجھو بات محبوب تک چلی گئی اے

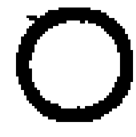
بن جان ایہ کل درخت قلماں جناں پانی ایں سارا سیاہی ہو جائے
بن جان زمین اسمان کاغذ لکھی عرشاں تے فرشاں دی شاہی ہو جائے
کاتب ہون انسان غلمان حوراں ایناں نال ہر نوری سپاہی ہو جائے
ایہ چرند پرند درند ذرے اک پاسے ہر مرغ تے ماہی ہو جائے
قلماں ٹٹ جاسن پانی مک جاسی نوری خاکی دی مان نئیں کر سکدے
محشر تک لالین ایہ ٹل ناصرؔ اہدی شان بیان نئیں کر سکدے

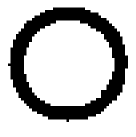
دن رات چ ہو تبدیل جاندا چڑھے دن تے رات وی بدل جاندی
اساں ویکھیا اج دے دور اندر بدلے کرسی دے بات وی بدل جاندی
بدلیا سید دا قول نہ سوہنے رب دی بھاویں کل کائنات وی بدل جاندی
جھوٹا بھرم وقار بناؤنے لئی اتھے کیاں دی ذات وی بدل جاندی
دن ہفتیاں چ ہفتے مہیناں وچ سال صدیاں دے وچ لکھ بدلے
صدی بدل گئی ناصرؔ تے کیہ ہویا اللہ کرے نہ سوہنے دی اکھ بدلے

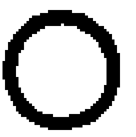
سنجیاں ہن مسیتاں آباد فلماں ساری دنیا دے کم تے کاج بدلے
بدل جاندے نیں اج کل بڑے لوکی اک پل وچ تخت تے تاج بدلے
صدی چودھویں گزر گی پندرہویں دے شب و روز تے رسم و رواج بدلے
اللہ فیر کوئی عمر عطا کر دے ساڈا وگڑیا جلد سماج بدلے
لے کے آیا سی جیہڑا جبریل یارو رنگ اوس مکتوب دا بدلیا نئیں
سب کجھ ناصرؔ زمانے تے بدل گیا اے دست کرم محبوب دا بدلیا نئیں

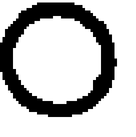
ایدے جوڑیاں نال جو خاک لگے فیر اوہ خاک ئیں خاک شفا ہندی
جیہڑی چلے تے چین نصیب ہووے ایدے شہر دی مست ہوا ہندی
جتھے کل مخلوق دی بس ہندی اوتھوں اوس دی ہے ابتداء ہندی
جنی دیر نہ اوہدا خیال آوے ناصرؔ ئیں کوئی نماز ادا ہندی

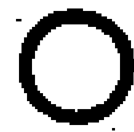
جیہڑے ویلے حضور دی بات چھیڑو چلدی چلدی سرور تک پہنچ دی اے
صرف اوہنوں مدینے نہ سمجھیا کر نظر سوہنے دی دور تک پہنچ دی اے
جیہڑی کڑی حضور دی شان والی لیے پکڑ اوہ نور تک پہنچ دی اے
ناصرؔ ایویں ئیں کدی فریاد کردا مری عرض حضور تک پہنچ دی اے

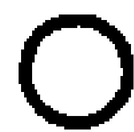
کون آیا زمانے دے وچ لوکو قلب و جان اتے ہاوی مستیاں نیں
اک مک ایس جہان وچ ہو گیاں میرے ہار بلندیاں پستیاں نیں
بنی عرش حلیمہؓ دی اج کلی کوچ کیتا اے آج تنگ دستیاں نیں
موگھے کھل گئے کرم نوازیاں دے ناصرؔ شاہ آج رحمتاں سستیاں نیں

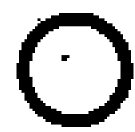
کون آیا زمانے دے وچ لوکو جاناں عربی عجمی گھول اٹھے
قدر جہاندی کوئی نہ جان داسی بدو عرب دے بن انمول اٹھے
شرق وغرب نوں لے کے کلاویاں وچ بدل رحمتاں دے پرتول اٹھے
تری واہ سبحان قدرت ناصرؔ شاہ آج تتر دی بول اٹھے

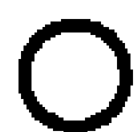
جس نماز اچ فرض خدا دے نیں سنتاں نال نیں در یتیم دیاں
نالوں نال توحید دے ویکھیاں نیں صفتاں لکیاں نبی کریم دیاں
نال رب دے کلمے شریف اندر لذتاں ہین محمد دے میم دیاں
مرضی ربدی اے رہوے نال سوہنا کر نہ ایویں سقیماں تقسیم دیاں
تاہیوں کٹھے نیں یاراں دے نام دونویں اک اک گھڑی جدائیں لنگھ سکدی
توں کیوں پا گلا وچوں دی لنگھاں ایں اوناں وچوں تے وائیں لنگھ سکدی

سیم و زر دا ایتھے سوال کوئی نئیں اوہ تے ویکھ دا اے سچے پیار ولے
اللہ تاہیوں خطاواں ول ویکھ دانئیں اوہ تے ویکھ دا پاک دربار ولے
ہو جائے غرق جہان اک پل اندر ویکھے ساڈے جے اوہ کردار ولے
دنیا ویکھ دی پروردگار ولے ناصؔر ویکھ دا رب سرکار ولے

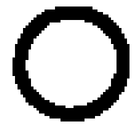

کملی والے دی سیف زبان وچوں جو وی نکل جائے اوہو خدا کروائے
اہدے قدماں وچ ہو صاف جاندی جدوں کوئی نادان خطا کروائے
جیہڑا خاک مدینے دی چم لیندا ہر اک مرض توں اللہ شفا کردائے
ناصؔر منے میلاد دی منت جیہڑا رب اوس نوں پتر عطا کروائے

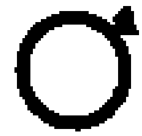

چپے چپے تے نور دا ہے پہرہ ظلمت ہو آج گھروں بے گھر گئی اے
صف ماتم ابلیس دی وچھ گئی اے اوہدی آج توں قسمت ہر گئی اے

سوہنے دسیا ڈھنگ اوہ جیونے دا تک کے زندگی نوں موت مرگئی اے
کرناں والے محبوب دا اونا سی ناصؔر آتش جہنم دی ٹھر گئی اے

دائیاں اوندیاں رہیاں حضور و لے کملی والے نگاہواں وچ تولیاں نیں
خالی رہنا سی اوناں سعادتاں توں بن کے تاہیوں سوالی اوہ بولیاں سمیں
میرے نبی نوں سمیں اوہ پسند آئیاں تدے اوہ بھر سکیاں جھولیاں سمیں
دھروں اناں دے بخت سیاہ ہے سن اکھاں تاہیوں حضور نے کھولیاں سمیں
جس دم سعدیہ پاک دی آئی واری لے کے ازل دے اوہ مقسوم اٹھی
ڈھا اہدے ول میرے حضور ناصؔر تک کے اوہ سرکار نوں جھوم اٹھی

چھپڑ خشک سن بکریاں دائی دیاں بیٹھی دوہن لئی دائی اک چا برتن
اک اک بکری نے کئی کئی بھرے بھانڈے بیٹھی دودھ تھیں سارے مکا برتن
شیماں دائی حلیمہ دی سی بیٹی بھریا دودھ تھیں لولے ہٹا برتن
پنجے گھی وچ انگلیاں اَج ہوئیاں آکھے دھی نوں ہور لیا برتن
ہوئیاں ماں تے بیٹی حیران دونویں کتھوں کرم دیاں لہراں چل پئیاں
ناصؔر بھکھیاں تسیاں بکریاں چوں آج تے دودھ دیاں نہراں چل پئیاں

نظم

سی ناں فاطمہ بی بی کلے اج رہندی اوہ عبداللہ نوں روز ترلے سی لیندی
میرے نال شادی جے سرکار کرلو میں قربان جاواں جے کر حامی بھرلو
تساڈی جے بیوی کدی بن میں جاواں عمر ساری قدماں دے اندر نبھاواں
جے رب مینوں ایہ دن کدے چاوکھائے تے ہوجان لوٹے مقدراں دے ساوے

اچانک نبی ایسی حکمت خدا دی ہوئی آمنہ نال حضرت دی شادی
تے اس رات کیتا کرم ذات باری اوہ خلوت دے وچ رات دوناں گزاری
صبح لنگھے فیر اوس بازار ولوں تے حیران سن اہدے تکرار ولوں
اچانک گلی وچ ملاقات ہوئی پر آج پہلے وانگوں نہ گل بات ہوئی
پھر عبداللہ نوں اس فکر گھیر لیا کہ آج فاطمہ کاہنوں منہ پھیر لیا
تے پچھیا تیرا پہلا انداز دی نئیں نہ اوہ ناز نخرا کوئی انداز وی نئیں
سنا تیرے دل اتے کیہ آج ہے بیتی میرے نال شادی دی گل نہیوں کیتی
ایہ سن فاطمہ گل سی غمگین ہوئی جناب اُتے تک کے تے فی الفور روئی
لگی کہن اس لئی تیری ساں دیوانی سی کل تیک روشن ایہ تیری پیشانی
تے ہن مینوں توں تاہیوں منظور کوئی نئیں نظر آیا اج مینوں اوہ نور کوئی نہیں
ہوئی سارے مکے اچ ایہ سی منادی ہوئی آمنہ نال کل تیری شادی
اہدا اے مقدر بڑا ای نرالا ترے کولوں لے گئی اے اوہ نور والا
میں پڑھیا سی موسیٰ دی تورات اندر نبی اونا ایں اوہ کائنات اندر
اوہ ہونا ایں اللہ دا اک تجلا اہدا دیس ہونا ایں اصلی من اللہ
مقدر غریباں دے اونے بناؤنے جواجڑے نیں پھر دیس اونے وساؤنے
اوہ امت دا مونس نے غم خوار ہونا اوہ سارے رسولاں دا سردار ہونا
سی کل تیک میں تے ایہو آس لائی کہ بن جاواں میں اس محمد دی مائی
پر اوہ آمنہ سیج تیری تے بہہ گئی تے لٹ کے خدادی خدائی نوں لے گئی
ترے نال بنیاں میرا جوڑ کوئی نئیں تے عبداللہ خالی دی ہن لوڑ کوئی نئیں
میرے ولوں کرلے مبارک قبول اے تیرا بیٹا ہونا خدا دا رسول اے
اہدی شان ہونی ایں ناصر نرالی جہدا بیٹا ہونا ایں کوثر دا والی

محشر دے دن

محشر دے دن ہونا کیہ اے گل تے عشق محبت دی اے
نفسی نفسی کہن گے سارے دھکے دھوڑے لین گے سارے
ہر بوہا کھڑکان گے لوکی کدھرے چین نہ پان گے لوکی
آدم توں موسیٰ دے تیکر موسیٰ توں عیسیٰ دے تیکر
سارے کہن گے بیٹھ کے کلے جاؤ جاؤ غیر دے ولے
عیسیٰ کول جدوں آ جانا اس سوہنے نے ایہ فرمانا
آج میں رحمت بن کے وساں تہانوں اکو بوہا دساں
جاؤ خوشیاں مانو ہسو نسو نسو ادھر نسو
پچھے گا اوہ تہاڈا حالا اوہ کھڑا جے کملی والا
ساری خلقت آ جائے گی دل دا مقصد پا جائے گی
سب دسن گے رام کہانی سوہنیا توئیوں جان چھڈانی
سکھ تے چین ہمیش ہووے گی مدنی رب دے پیش ہووے گا
آکھے گا پھر سوہنیا مولا ہو جا راضی مکے رولا
رب آکھے گا سن محبوبا نبیاں ولیاں دے مطلوبا
میں آں خلق بناون والا توں اینوں بخشاون والا
کر محمود مقام تے سجدا اس کم لئی ایں توں ای سجدا
سجدہ کر کے یار وکھاوے محشر نوں گلزار بنا دے
پھر چہرے توں پردہ چا دے سبھناں نوں دیدار کرا دے
نہ چھپ سوہنیا لاہ دے اوہلا مک جائے گا سارا رولا

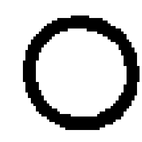
پل تے پر جبریل ذے وچھے لالے ساری امت پچھے
سارے ہون گے پچھے لگے ترا جھنڈا سب تھیں اگے
تیریاں نعتاں پڑھدے جاون درجے اپر چڑھدے جاون
ایہ وی ٹھیک اے جنت میری میں وی تیرا ایہہ وی تیری
توں آکھیں تے میں گل موڑاں میں نئیں پاؤنیاں قطن اجوڑاں
سب دی طاقت کھنی ہے سی تیری عظمت دسنی ہے سی
میں جانا تے دوزخ جانے امت نوں کہہ موجاں مانے
خلقت پچھے گی یا مولا ایہہ وی کڈھ کے رکھ دے رولا
جگر تے سینہ سلیاں کیوں ای بوہے بوہے گھلیا کیوں ای
سارے طوفاں ٹھل دیندوں توں پہلے ای ایتھے گھل دیندوں توں
رب فرماوے گا اے لوکو راز میری قدرت دا سوچو
جیکر پہلے ای کملی والا پچھ لیندا جے تہاڈا حالا
کجھ عملاں دے کچے ہے سن منکر وی تے وچ ہے سن
ایناں نے سی ایہ فورا کیناں اساں کیہ مدنی کولوں لینا
ایہ کم نوح وی کر سکدا سی ساڈا بیڑا تر سکدا سی
موسیٰ رب نوں کہہ سکدا سی خبر اساڈی لے سکدا سی
میں ایہہ تاہیوں پائی بتی ایناں تے موہنہ تے وجے جتی
دھکے دھوڑے کھا کے آئے سارے در کھڑکا کے آئے
زندگی ہوئی بیزار انہاندی کسے وی لئی نہ سارا انہاندی
ایناں دے کم آئی منحوسی ہر پاسوں جد ہوئی مایوسی

اینان نوں ایہہ تسلیم کرایائے تہانوں میرے پار بچایائے
جد ایہہ آئے سوہنے ولے فیر ہوئی اے بلے بلے
ہر پاسوں جد دھکے وجے دھکے کھاندے کھاندے رجے
آخر کرم میں ایہہ فرمایا اپنے ہار دے کول لیایا
سوہنے گل ٹھکرائی کوئی نئیں میں وی دیر تے لائی کوئی نئیں
یار دے کہنے انج کر تولے فٹ جنت دے بوہے کھولے
لگ گئے سارے لوک کنارے آج منکر وی من گئے سارے

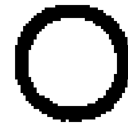
ناصر میناں سب انساناں
میرے نبی دیاں اچیاں شاناں

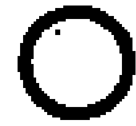
ایہہ تے دوستا تیرے تے فیصلہ اے جیہڑی دل کردائی اوہو سیٹ لے لے
بھاویں باغ فردوس وچ مان موجاں بھاویں نار جہنم دی ہیٹ لے لے
ناصر شاہ ایہہ عشق دا فیصلہ اے تماں چھڈ دے کوئی سویٹ لے لے
کملی والے دا بن کے ویکھ تے سہی بھاویں رحمتاں دی مارکیٹ لے لے

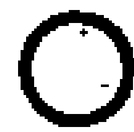
عقل مار انسان دی مت دیندی عقل آکھدی جیب اچ پسیا ہووے
مال جیب اچ آونا چاہیدا اے مال مال ای اے بھاویں جیسا ہووے
عشق آکھدا مال نوں بھٹھ پایئے جیہڑا مال یارو ایسا ویسا ہووے
جیویں رزق صدیق نوں رب دتا ناصر ہووے جے مال تے ایسا ہووے

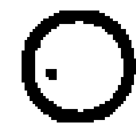
فرض جان بچاؤنا عقل آکھے جان موت توں ڈردی لکدی اے
عشق آکھدا یار توں وار دے توں گل ایہو ای مکدی چکدی اے
عقل آکھدی نام نشان رہندا دولت گھر وچ جدوں آ ڈھکدی اے
عشق کہندا ہے اے میرا اعلان ناصؔر گل کرم نوازی تے مکدی اے

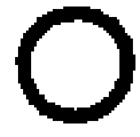
عقل کہندی اے پاروی جاونا ایں عشق کہندا اے کشتیاں ساڑ چھیتی
عقل کہندی اے وس دا روگ ہے نئیں عشق کہندا اے کھود پہاڑ چھیتی
عقل کہندی اے سیس بچا اپنا عشق کہندا اے سولی تے چاہڑ چھیتی
عقل کہندی اے ٹھاٹھ بنا ناصؔر عشق کہندا اے جھگا اجاڑ چھیتی

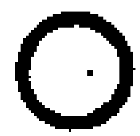
عقل کہندی اے میری توں بنھ پلے جیکر لکھ ایں لکھ توں لکھ ہو جا
عشق آکھدا یار نوں کر راضی جیکر لکھ ایں لکھ توں ککھ ہو جا
عقل کہندی اے میرا تے فیصلہ اے آکھے لگ ہر چہرے دی اکھ ہو جا
عشق کہندا اے ہار جے کیوے ناصؔر فیر توں سارے زمانے توں وکھ ہو جا

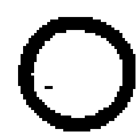
عقل کہندی اے رولا نہ پا ہرگز عشق کہندا پکارنا چاہیدا اے
عقل کہندی کوئی ڈبے تے کیہ کریئے عشق کہندا اے تارنا چاہیدا اے
عقل کہندی اے جتنا لازمی ایں عشق کہندا اے ہارنا چاہیدا اے
عقل کہندی توں ناصؔر بچا سرنوں عشق کہندا اے وارنا چاہیدا اے

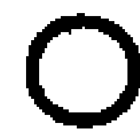
ساڈی سن دا اے لعل آمنہ دا غیر بوہے تے ساڈی دوہائی کوئی نئیں
اس دا کرم جے شامل حال ہو جائے رہ کے فیر تنہا تنہائی کوئی نئیں
مر گئے مر گئے کہندے نئیں مرن والے ساڈا زندہ اے سانوں جدائی کوئی نئیں
ناصر شاہ سرکار دے کرم باہجوں ساڈی جھولی وچ ہور کمائی کوئی نئیں

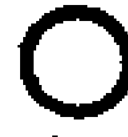
بشر بشر کہی جاندے تے بے عقلے نور من دے آپ نوں نور والے
بڑے ادب دے نال درود پڑھدے سن کے آپ دا نام شعور والے
مرے آقا دے کرم تے کرن عیداں قسم ربدی نیڑے تے دور والے
حوراں والڑے ہون گے ہور ناصر سانوں کہی جاؤ فقط حضور والے

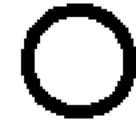
جنی مہک اے اہدے پسینے اندر کسے پھل اندر اینی باس کوئی نئیں
کتھوں تیک سرکار دی دھم پئی اے اوتھے پہنچ دا عقل قیاس کوئی نئیں
نہ اوہ بندہ نہ بندے دی ذات وچ اے جیہڑا نبی دا قدر شناس کوئی نئیں
ناصر شاہ جیے لکھاں نکمیاں نوں اہدی ذات باہجوں دوجی آس کوئی نئیں

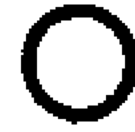
مرے آقا دے اسم گرامی اندر چھپیا عشق و محبت دا راز دی اے
اہدا نام وسیلہ اے نبیاں دا اہدے ناموں چ سوز تے ساز دی اے
رکھے نام محمد جو بچیاں دا ہندی اناں دی عمر دراز دی اے
ایسے ناں دیاں برکتاں نال ناصر ہندی ہر منظور نماز دی اے

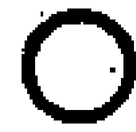
ذکر خیر حضور دا کری جاتوں ایہہ ایمان دے واسطے ڈوز وی اے
آ جا کلی مدینے وچ پا لیے میری لکھاں دی ایہہ پرچوز وی اے
رکھیا کر سرکار نوں یاد ہر دم تازہ رہندا محبت دا روز وی اے
ناصؔر ذکر حضور دا کر دیندا نبی پاک دے نال کلوز وی اے

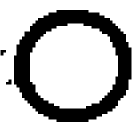
دہاڑا حشر دا آقا دی دید لئی اے باقی ذرا وی گل تے کتھ کوئی نئیں
رب نے یار دی صرف رضا پچھنی ہور پرھیا پنجایت تے سٹھ کوئی نئیں
موجاں ماننے آں اہدے کرم اُتے سانوں پا ہن سکدا انتھ کوئی نئیں
ناصؔر شان سرکار جے نال ہوئے حشر وچ لا سکدا ہتھ کوئی نئیں

مولا پیارے حبیب دا واسطہ ای درد پیارے حبیب دا گفت کر دے
چمدا رہاں نعلین حضور دی میں مرے دل نوں سوہنے لئی لفٹ کر دے
میرے بخت دا کھردرا پن مولا نظر کرم دے نال سوفٹ کر دے
ناصؔر شاہ دا ایتھے نئیں دل لگدا مینوں در رسول تے شفٹ کر دے

لاواں خاک مدینے دی گلیاں دی میرے دل دا ٹھیک پھپھولا ہووے
اللہ کرے تے عشق رسول اندر دل جگر تے جان وی کولا ہووے
جاواں روز مدینے دی سیر دے لئی میرے کول جے اڈن کھٹولا ہووے
ناصؔر شاہ دی جدوی نظر اٹھے اکھاں سامنے مدنی ڈھولا ہووے

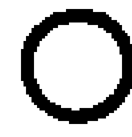

جو وی مرے حضور دے ہین منکر ہوندے وچ عذاباں اریسٹ ویکھے
نوکر عربی ہاشمی مدنی دے پاس کردے عشق دے ٹیسٹ ویکھے
اپنا سینہ مدینہ بناؤن والے ہوندے شہر مدینے دے گیسٹ ویکھے
ناصر جہاں حضور توں جان واری بخت اوناں دے ازل توں بیسٹ ویکھے

اللہ دی تلاش

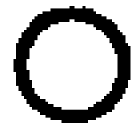
خدایا کسے دی وی تینوں نہ بھن ایں نہ پیندا توں پانی نہ کھاندا توں ان ایں حساباں کتاباں نوں دیندا توں وکھ ایں کدی کردا لکھ ایں کدی دیندا لکھ ایں ترے وانگ کوئی نام متھائیں مولا توں موجود ایں پر تینوں ڈھائیں مولا کدی تینوں ربا جے ملنا میں چاہواں کوئی دس ٹھکانہ میں دس کتھے آواں توں مسجد دے وچ ایں یا مندر دے وچ ایں توں دلبرے دے وچ یا سکندر دے وچ ایں توں صدیق وچ ایں یا حیدر دے وچ ایں یا جامی دے وچ یا قلندر دے وچ ایں پہاڑاں دے اتے میں سد تینوں مارا کہ دریا دے پتناں تے تینوں پکاراں میں شہراں اچ لبھاں کہ جنگلاں اچ ٹولاں توں کیناں ایں سد ماریں تیرے کول آں تیرے اگے انج متھ ٹیکن داشوق اے کدی سامنے آ تینوں ویکھن داشوق اے میں فیر سوچیا اس طرح وی نہ سوچاں ایہو جیے خیالاں دا گل میں دبوچاں کسے مینوں سمجھایا جھلہ نہ بن توں کوئی چج دی گل کر کوللہ نہ بن توں جہدی کوئی صورت نئیں اوہنوں توں ویناہیں غلط ایہہ خیال اے غلط ہو کے دیناہیں تکن واسطے کوئی مورت وی ہووے اوہنوں مل جہدی کوئی صورت وی ہووے

خدا نال کرنا ایں الفت توں چنگی نہ اوہ پاندا کپڑے نہ پھیرے اوہ کنگھی
کسے نال بہہ کے اوہ گپ شپ نئیں کردا اوہ صورت توں پاک اے اوہ میک اپ نئیں کردا
نہ کوٹ پاوے نہ اوہ شیروانی اہدی شان پچھ توں نبی دی زبانی
اہدی شان بس ساری دنیا توں وکھ اے نہ کوئی اہدا چہرہ نہ کوئی اہدی اکھ اے
منہ ہتھاں نہ پیراں دا محتاج رب اے نہ زبراں نہ زیراں دا محتاج رب اے
کسے وی سمجھ وچ نئیں اوہ آون والا نہ ساوا نہ پیلا نہ گورا نہ کالا
میں حیران ہو کے تے پھر پچھیا ٹونا خدا دے ملن دا کوئی دس دے ٹونا
کراں میں اہدے نال گل بات کیویں جے چاہواں تے ہووے ملاقات کیویں
تے فیر اوس مینوں ایہہ نقطہ سی دسیا نکل آ عقل دے فریب اچ ایں پھسیا
خدا دے ملن دا جے ہے شوق تینوں کسے پیارے مرشد نے ایہہ دسیا مینوں
دبا کے توں سب راز سینے چلا جا تو بغداد جا یا مدینے چلا جا
یا توں مجددنوں پے جائیں نہ جھلی یا پالے توں اجمیر وچ جا کے کلی
عقیدت دا سودا علی نال کر ہوے محبت کسے توں ولی نال کر دے
تے یکدم میری اکھ توں اترے جو پردے نظر آ گئے رستے آقا دے در دے
جدوں آپ دے نال نیوں نال لایا ناصر جہدی کوئی نئیں صورت نظر آیا
ناصر مکاواں میں گل مینوں کیا مل گیا اے ملے مصطفیٰ تے خدا مل گیا اے

جنے پتے اس دنیا تے رُکھاں نال جنے پاسے لگے ہوئے نیں سکھاں نال
اسماناں دے اتے جنے تارے نیں جنے دریا اتے سمندر سارے نیں
جنے ساہ نیں جیون جام دی مستی وچ جنے ہین مسام بدن دی بستی وچ
اس دنیا تے جنے مردے زندے نیں جنے دی پکھو حیوان پرندے نیں

جنیاں نظماں تے مضمون نصاباں وچ جنے وی حرف تمام کتاباں وچ
جنیاں وی منگدے انسان دعاواں نیں جنیاں دھرتی اتے مست فضاواں نیں
جنے وی تلواراں نیزے بھالے نیں مہر و ماہ تے جتنے ہور اجالے نیں
جنے وی ایہہ تیر کماناں نیزے نیں جنے وی ایہہ پتھر تے سنگریزے نیں
جنے وی اس لوح دے اتے نوشتے نیں جنیاں وی حوراں غلمان فرشتے نیں
جنیاں وی ایہہ فصلاں تے خوشبواں نیں جنیاں وی اس رب نے خلقیاں روحاں نیں
جنے وی نیں سر تے وال انساناں دے جنے وی تے لہجے ہار زباناں دے
جنیاں وی رنگین اداواں بنیاں نیں جنے وی ایہہ بدل بارش کنیاں نیں
جنیاں پائیاں ساریاں لوکاں عمراں نیں جنیاں پھٹیاں شاخاں اتے لگراں نیں
جنیاں وچ سمندراں رہندیاں مچھیاں نیں جنیاں گلاں ایتھے اچھیاں اچھیاں نیں
جنے رستے وٹاں قلعے تے درے نیں جنے کھیت تے ایس رہن دے ذرے نیں
کردا اے ربّ ناصرؔ روز کرم جتنے پاک نبی دے اتے ہون سلام اتنے

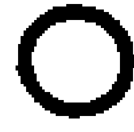
ٹردے جاندے سن میرے حضور اک دن لگی رحمتاں دی اتوں جھڑی ہے سی
یکدم آئی آواز حضور اپڑو تے پر درد آواز اوہ بڑی ہے سی
مرے نبی نے ویکھیا جدوں منظر بے زباناں اتے مشکل گھڑی ہے سی
سٹ کے جال اعرابی نے اک ہرنی جنگل وچ اس ویلے ای پھڑی ہے سی
سنی کوک مظلوم دی جس ویلے چڑھ کے کرم ہواواں دے دوش آیا
ہے سی دیر بس اہدے پکارنے دی رحمت پاک تائیں ایدھر جوش آیا
کیتی ہرنی عرض حضور اگے لے کے دے دیو مینوں سرکار چھٹی

بچے ویکھ دے ہون گے راہ میری ایتھوں مل جائے جے اک وار چھٹی
دے کے دودھ میں اوناں نوں ہنے آواں کر کے جے دے دیو اتبار چھٹی
تہاڈے اگے میں تاہیوں فریاد کیتی بن کے دلے دیو اج غم خوار چھٹی
دتا حکم اعرابی نوں نبی سوہنے اہدے رون دی قیمت ادا کر دے
لے فیر اہدا ضمانتی میں ہونا میرے کہن تے اینوں رہا کر دے
کیتی عرض اعرابی نے اوس ویلے تیرا سوہنیا حکم ہٹاوَنا نئیں
اے پر ہے جانور ایہہ جنگلاں دا وعدہ کر کے اینے نبھاوَنا نئیں
تہانوں اینے پھسا کے جال اندر اہدا واپسی لئی جی چاہناونا نئیں
میں تے چھوڑ دینا اے پر ہے خدشہ ہرنی پلٹ کے سوہنیا اونا نئیں
میرے نبی نے اوہنوں جواب دتا چنگی لگے نہ بحث فضول مینوں
ایہہ تے مرا تے ہرنی دا معاملہ اے تیری ہے ہر شرط قبول مینوں
اثر کر گیا کہناں حضور دا سی اہدی غیرت نوں جیہے جھنجھوڑ دتا
جیویں نبی کریم نے حکم دتا اوہنے رخ اپنا رونویں موڑ دتا
ہے سی اجے ایمان توں گو خالی رشتہ نال حضور دے جوڑ دتا
بنیاں جدوں ضمانتی نبی میرا ہرنی تائیں اعرابی نے چھوڑ دتا
نالے بیٹھا اوہ دلوچ کرے گلاں ایس نبی عجیب آج پھسنا ایں
ہرنی آونا نئیں اینوں چھوڑنا نئیں نالے سارے زمانے نے ہسنا ایں
اجے اوہ ترکیباں لڑا رہیا سی ہرنی پاوندی اوتھے دھمال آ گئی
باسی ہو کے جنگلاں سنجیاں دی بے زباں اوہ کرن کمال آ گئی

ہوئی بھل اے سوہنیا بخش دیویں قدماں وچ کردی حال حال آ گئی
کلی آئی نہیں نبی دا بول پالن میں تے بچیاں نوں لے کے نال آ گئی
منظر ویکھ اعرابی نے کہیا اینے ہو کے جانور وعدہ وفا کیتا
میرے کولوں تے چنگی اے ایہہ ہرنی کملی والے دا جہیے حیا کیتا
جیہڑے اپنے نیں اوہ تے اک پاسے غیر اس گل دا اعتراف کردے
ہرنی اتے اعرابی سی اوس ویلے کملی والے دا رہے طواف کردے
بڑے پیار دے نال غم خوار آقا رہے دل اعرابی دا صاف کردے
ڈگ ڈگ پیراں تے کہندا اسی اوہ سوہنیا جیہڑی بھل ہوگئی مینوں معاف کردے
کلمہ پڑھ کے بن گیا نیک بندہ غازی پاک جرار تے جری ہویا
دولت لے گیا نال ایمان والی نالے نار جہنم توں بری ہویا

جھنڈے

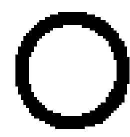
سوہنا آیا تے رب نے کہیا فوراً اے جبریل توں نال لے جا جھنڈا
بیت المقدس دی نوری چھت اتے میرے نبی دے نور دا لا جھنڈا
دوجا حرم شریف تے جا کے تے دے پیار دے نال سجا جھنڈا
تیجا آمنہ بی بی دے حجرے تے چھیتی جا کے دے لہرا جھنڈا
چوتھا لاون گے آپ جوان ہو کے سچے دین والا مصطفیٰ جھنڈا
جھنڈے جبرائیل نے لائے ناصر یارو تسی وی سارے بناؤ جھنڈیاں
جہاں جہاں نوں خوشی حضور دی اے رج رج کے محفل تے لاؤ جھنڈیاں

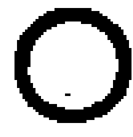
کدوں اوناں میلاد مناونا ایں جیہڑے شرک دی گڈی تے چڑھے ہوئے نیں
لیے نبی دا نام تے چیخ اٹھدے جیویں نال حضور دے لڑے ہوئے نیں
خوشی کرو نہ سوہنے دے آونے دی ڈھڈھوں ظالماں مسلے گھڑے ہوئے نیں
ناصرؔ کوئی سمجھاندا ئیں ظالماں نوں کاہنوں ذکر حضور توں سڑے ہوئے نیں

حلیمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا دا چھپر

بڑا کرماں والا حلیمہ دا چھپر جتھے لائے ڈیرے رسولاں دے سرور
کسے پھیرا جتھے کدی نئیں سی پایا اہدی خاک چمن لئی جبریل آیا
کرم ایسے فرمائے جا کے حضوراں حلیمہ دی کلی دے وچ آیاں حوراں
نہ دیوا سی جتھے کسے رات بلیا تے اج نور دا موگھہ اوتھوں ہے چلیا
اہدی کلی ول بوہے جنت دے کھلے تے آون پئے مشک وعنبر دے ہلے
جہدے کولوں نفرت جتائی سی لکھاں تے اج سبھے اس پاسے اٹھیاں نے اکھاں
رکی آکے جس دم نبی دی سواری فرشتے پئے دین اوتھے بھوہاری
نبی ساڈے ناصرؔ حقیقت نوں پنیاں بجائے محلاں دے کلی نوں چنیاں

اپنے اپنے مقام تے ہین اعلیٰ پر نئیں کوئی کتاب قرآن توں ودھ
نئیں کوئی رب توں جان دا نبی توں ودھ نہ کوئی نبی نوں جانے رحمان توں ودھ
حب نبی ایمان دی شرط پہلی اہدی حب نوں جان ایمان توں ودھ
ناصرؔ ہندا اے اودوں ایمان پورا جدوں جانیے نبی نوں جان توں ودھ

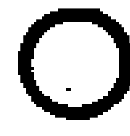

ایسا نبی کہ جہدی مثال کوئی نئیں　　بلا تشبیہ کلا جہان وچ اے
جہدے نال دا کوئی نئیں ہور دوجا　　ہیرا ایسا نبوت دی کان وچ اے
لاجواب صورت بے مثال سیرت　　عکس دوہاں دا ڈٹھا قرآن وچ اے
دسدا پیا قرآن قرآن دی سونہہ　　تیرا نبی ناصرؔ تیری جان وچ اے

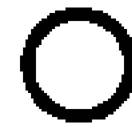
مقام دائی حلیمہ

کھلا ہویا سرکار عالم دا در سی　　اصل وچ اوہ اماں صدیقہ دا گھر سی
تے سن عائشہ ول آپ سرکار بیٹھے　　سی لائی محبت دا دربار بیٹھے
اچانک نبی ایسی حکمت خدا دی　　تے گھر آپ دے آ گئی اک سی مائی
بڑھاپے تھیں جاوے عمر اس بھردی　　تے آئی سی مائی اوہ کھونڈی تے ٹردی
اوہنوں ویکھ کے آپ چپ چاپ ہو گئے　　ذرا مسکرا کے کھڑے آپ ہو گئے
جہاں سارا چاہت دے مرکز تے گھمیاں　　گلے لا کے سوہنے نوں مائی نے چمیاں
تے وہندی رہی آپ دیاں اداواں　　تے دیندی رہی آپ نوں اوہ دعاواں
اوہ جھٹ بہہ کے واپس ہو اوسے گلی گئی　　جدھر توں اوہ آئی سی ادھر چلی گئی
جھکا کے عرض کیتی عائشہ نے دھون ایں　　تہانوں مرے نالوں پیاری ایہہ کون ایں
ایہہ سی کون جس نوں تساں پیار کیتا　　ادب اینا کاہدے لئی سرکار کیتا
تے ہویا اے دل میرا آقا فگار اے　　کہ ودھ میتھوں تہاڈا اہدے نال پیار اے
پھر آقا نے راز اتوں پردے اٹھائے　　سی تک کے صدیقہ دے ول مسکرائے
تے فرمایا جان نبی ایویں رد نئیں　　تو سن لے میری گل تے غمگین ہو نئیں
ہنے جاؤ نا راز تیرے تے کھل اے　　لگی تینوں مفت اج رقابت دی بھل اے

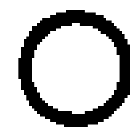
ایہہ آئی سی جیہڑی ترے گھر اج مائی ایہو تے ہے تیرے محمد دی دائی
اہدا رتبہ عقلاں دے کولوں وی تہاں ایں ایہو تے رسولاں دے آقا دی ماں ایں
اپنے مینوں رکھیا بنا کے سی دولہا جھلاوندی سی بچپن دے وچ میرا جھولا
ایہو تے ہے عالم دی پیاری کریم ہے ناصر ایدا ناں ای مائی حلیمہ
حلیمہ تیری خوش نصیبی توں صدقے تیری بے کسی تے غریبی توں صدقے
خدا نے تیرا اوہ مقدر بنایا تیرے حصے وچ ربدا محبوب آیا

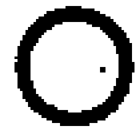
اللہ کہن لگا مصطفیٰ توں ایں سوہنے کہیا خدا میں آکھ دیناں
پڑھی نعت حضور دی رب سچے سوہنے کہیا ثنا میں آکھ دینا
اوہنے کہیا احد اوہنے کیا احمد ہین دونویں یکتا میں آکھ دیناں
اللہ پاک نے کہیا الست ناصر سوہنے کہیا بلیٰ میں آکھ دیناں

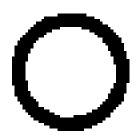
مرے نبی دا کرم سبحان اللہ ڈھاجزاں دے ولے تے کل ہو گئے
پتھر موم ہو گئے اہدے قدم تھلے کنڈیاں ولے جے ڈھاتے پھل ہو گئے
ایسی نورِ محمد نے چمک ماری پہلے جیہے چراغ سن گل ہو گئے
ناصر نظر اٹھائی تے بدواں دے اچے سارے جہان توں مل ہو گئے

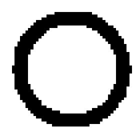
جی تے چاؤہندا اے سوہنے دی نعت اندر حرف حرف قرآن دا لے آواں
لگے وس تے جا کے بلال کولوں لہجہ اہدی زبان دا لے آواں
قربت لئی سرکار دی میں ناصر درد کتھوں عثمان دا لے آواں
مصطفیٰ دی نعت سناونے لئی جذبہ حضرت حسان دا لے آواں

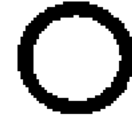
چڑھیا عرب دا چن تے حکم ہویا چلو تاریو وقت غروب دا اے
صرف مالک زمین دا ئیں یارو شرق و غرب شمال جنوب دا اے
لے کے تخت الثریٰ توں عرش تیکر ڈنکا وجدا اس مطلوب دا اے
ناصر جیاں ایسیاں نوں معاف کرنا دھن جگرا اس محبوب دا اے

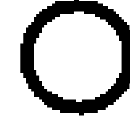
دن ادبوں رات دیسوے جے کھول کے زلفاں چھنڈے
اہدی اک اک زلف دے ول تھیں دل کئی کئی جاون پھنڈے
جیہڑے عشق ندی وچ وڑ گئے اوہ لبھدے رہ گئے کنڈھے
اوہ کدھرے فیر نہ اڑدے جیہڑے عشق استاد نے چنڈے
جیہڑے سک دے سیک نوں سہہ گئے رہ برف دے وانگوں ٹھنڈے
جیہڑا ناصر آپ دا ہویا اہدے عرش تے جھلدے جھنڈے

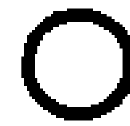
اہدا مرتبہ کرے بیان کہڑا جتھے قلم چپ اے قلم دان چپ اے
ہر انسان دی اوتھے زبان چپ اے ساری زمیں چپ اے آسمان چپ اے
تالے لگے صداواں نوں چپ دے نیں ہر اک ساز چپ لے ہر اک تان چپ لے
شجرو ہجر حیوان وی چپ سارے ہر اک حور چپ اے ہر غلمان چپ اے
اتھے پیش مخلوق دی نئیں جاندی جیہڑا بولدا اے اوہو ڈولدا اے
جیکر بولے تے بولدا رب ناصر اوہ وی اہدی زبان چوں بولدا اے

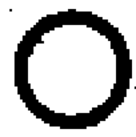
سورج روز افلاک تے لائے پھیرے　گردش اندر ستارے نیں پھر اٹھے
پتیاں نال سرگوشیاں ہوا کردی　منتظر نظارے نیں پھر اٹھے
کھمیاں نال سر پھوڑ دا روز پانی　تے خاموش کنارے نیں پھر اٹھے
تارے تارے نوں پچھدا چن راتیں　کسے ٹول وچ سارے نیں پھر اٹھے
سارے جن انسان، چرند پکھو　گردش اندر ایام جو سال دے نیں
اپنے اپنے مقام تے سب ناصر　اٹھے پھر حضور نوں بھال دے نیں

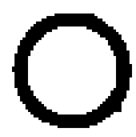
جھک دا پیا اے عرش وی فرش ولے　رکھن کون غریباں دی لج آیا
بھاویں شاہ تے بھاویں گدا ہے سی　کاسہ لے کے بوہے تے بھج آیا
ایسا کرم کریم کمال کیتا　گیا جو خالی رج رج آیا
ناصر صدیاں بعد وی انج لگدا　جیویں سوہنا زمانے تے آج آیا

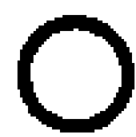
آفتاب نال ذرّے وی کیہہ نسبت　سورج تائیں ملاویں جناب دے نال
ایہہ دلیل کمزوری ایمان دی اے　گل کیتی او کیہڑے حساب دے نال
ناصر لکھ بھاویں کوئی کرے کلیاں　بڑے ادبوی عرق گلاب دے نال
اہدا نام جے لیے بے ادبی اے　دھو کے جیبھ تسنیم دے آب دے نال

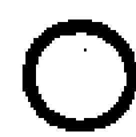
من رانی دے کردا پیا چرچے رب دا ہے آئینہ مدینے والا
جہدے وچ کائنات دا ہے نقشہ رکھدا ہے اوہ سینہ مدینے والا
کدوں پھلاں چوں آونی مہک ہے سی جے نہ ونڈدا پسینہ مدینے والا
ناصر بنے گی اوددوں ای گل میری جے وکھاوے مدینہ مدینے والا

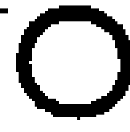
میری زاری مدینے وچ پہنچ دی اے ٹھنڈے ساہواں دا پور ہے کول میرے
مینوں میرے کریم نے کج لینا بھاویں جڈا قصور ہے کول میرے
اپنے اتے اک سایہ محسوس کرنا لگدا سوہنا ضرور ہے کول میرے
ناصر کولوں ہنیریاں کیہ لینا نور والے دا نور ہے کول میرے

جیہڑا گزردا سوہنے دی یاد اندر اک اک ساہ سمجھو سوا لکھ دا اے
میرے نبی کریم دا دیوانہ خبر سارے جہان دی رکھ دا اے
ناتا نال حضور دے توڑ دا جو بندہ رہندا نہ دوستو ککھ دا اے
اوہو نور حضور دا ویکھدا اے جالا صاف ناصر جس دی اکھ دا اے

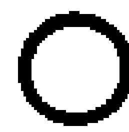
جیوں جیوں لکھنا نعت حضور دی میں تیوں تیوں بن دی اے چنگی اخیر جاندی
باد صبا مدینوں جدوں آوے میرا ٹھار دی سارا سریر جاندی
جیویں آہ غریب دی عرش ولے سینہ کل افلاک دا چیر جاندی
دلوں جیہڑی وی ناصر آواز اٹھے کول مصطفیٰ دے سدھی تیر جاندی

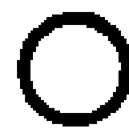
سدا جلوت خلوت دے اندر جہدی نال خدا ملاقات اے تیری ذات اے
جہدے قدماں ہیٹھ ہے عرش علیٰ جہدی اکھ دے وچ کائنات اے تیری ذات اے
سب شاہ تے گدا پئے کاندے نیں جہدے کرم دی صرف زکوٰۃ اے تیری ذات اے
جنہوں رب خود آکھے ناصر شاہ محبوب تیری کیا بات اے تیری بات اے

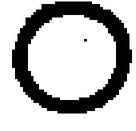
ساری جنت تیری نگری دا — اک سوہنیا خاص محلّہ اللہ اللہ
ترا نور محیط انج عالم تے — جیویں چیچی تے فٹ چھلہ اللہ اللہ
دسے شان قرآن وی ناصر شاہ — ترا اصل مقام من اللہ اللہ اللہ
کدی طٰہٰ تے کدی او ادنیٰ — کدی ثُمَّ دَنٰی فَتَدَلّٰی اللہ اللہ

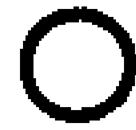
تیری پاک چٹائی فقر دی نہیں — ترا سوہنیا عرش مصلیٰ اللہ اللہ
جیویں رب یکتا مخلوق دے وچ — اونویں توں بنیاں وچ کلا اللہ اللہ
شب قدر دی اکھ وچ لشکدا اے — تیری زلف دا اک اک چھلہ اللہ اللہ
کائنات اچ وکھرا اے ناصر شاہ — سرکار دا ٹھور دھڑلا اللہ اللہ

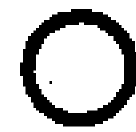
میں کجھ نئیں کجھ نئیں کجھ ناں سہی بھاویں میری جو اوقات اے کرم دی بات اے
اہدے ذکر اچ گزرے دن میرا اہدے فکر اچ لنگھدی رات اے کرم دی بات اے
میرا انگ انگ آپ دا ناں جیدا میرے نال کریم دی ذات اے کرم دی بات اے
میرا مال اولاد تے جند ناصر اہدی بخشی ہوئی خیرات اے کرم دی بات اے

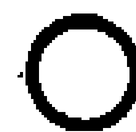
میدان حشر وچ ہونا ایں اللہ پاک نے پاکاں وَلے بلے بلے
میں جہئے گنہ گار غریب گدا بنھ لے سرکار نے پلے بلے بلے
ہر موڑ تے آپ کھلوون گے رہ جان غلام نہ کلے بلے بلے
اوتھے بنیاں وی کہیاں ایں ناصر شاہ اے کون بہشت نوں چلے بلے بلے

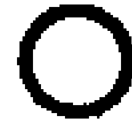
جہدا اسم گرامی سن دیاں ای ہر مشکل بن گئی دھونہہ ایں بالکل توں ایں
کائنات اچ ہر اک منگتے دا جہدے پاک شہر دَل مونہہ ایں بالکل توں ایں
جہدا پیار ضمانت بخشش دی جہدے ذکر اچ چین سکون ایں بالکل توں ایں
جہدے چرچے ہفت زمیناں تے جہدی کل افلاک تے سونہہ ایں بالکل توں ایں

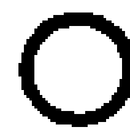
اہدا شام سویرے کھلا اے ہر شاہ تے گدا لئی لنگر جگ دے اندر
اہدے آئیاں مسجداں وچ ہوئے تبدیل کلیسے مندر جگ دے اندر
اہدی چوکھٹ تے مدہوش پئے آ کے سلطان سکندر جگ دے اندر
اہدی نظر بنائے ناصر شاہ کئی غوث ابدال قلندر جگ دے اندر

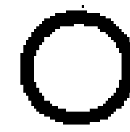
جنہوں ویکھ کے موسیٰ غش کھا گئے گیا بن سرمہ کوہ طور اے تیرا نور اے
سلمان بلال تے بو ذر دا جہدا صدقہ قلب حضور اے تیرا نور اے
اللہ پاک نے جو کجھ خلقیا اے جیہڑا ہر شے وچ مستور اے تیرا نور اے
اہدے وچ نئیں ماسہ شک ناصر بھاویں نیڑے تے بھاویں دور اے تیرا نور اے

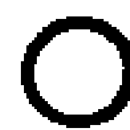
تیرا صدقہ ودھ گیا شملے توں　　میرا سینہ درر رسیدہ نت رنجیدہ
تیری یاد اچ کھل گیا محبوبا　　ہر اک نکتہ پیچیدہ سی نادیدہ
ساری رات مہک دا ناصر شاہ　　مرے لب تے وردسخی دا نام نبی دا
میرے واسطے سند ہے بخشش دی　　سرکار دا پاک قصیدہ عشق جریدہ

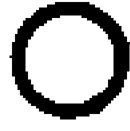
ساڈے مکھڑے چوں بدبو آوے اہدے مکھڑے وچ خوشبو اے کرم دی جوہ اے
اہدے فیض دے نیں پرتو سارے لبالب ہر خام سبو اے کرم دی جوہ اے
اوہ حق اے حق سمجھیں اہدی اعلیٰ ہر اک خو اے کرم دی جوہ اے
اہدی نعت ای جاپے ناصر شاہ بھاویں کوئل دی کوکو اے کرم دی جوہ اے

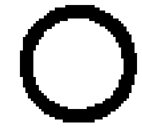
چن عربی سر توں پیراں تک لاریب خدا دی شان ایں قسم قرآن ایں
اوہنوں ویکھ کے رب دی سونہہ ربدی سانوں ہوگئی اے پہچان ایں رب دی شان ایں
اہدا جسم اطہر ناصر شاہ جویں کوئی خوشبو دی کان ایں اک برھان ایں
اوہنوں ویکھن والیا ویکھ تے سہی اہدی صورت تے قرآن ایں رب دی شان ایں

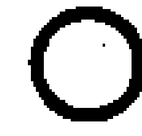
رہوے سامنے جس دے عرب دا چن　　اوہ کیوں کر رہوے اداس اے
اہدی قدر فرشتے کردے نیں　　جیہڑا آپ دا قدر شناس اے
دکھو وکھ نیں پھل پر انج لگدا　　ہر پھل وچ آپ دی باس اے
اہدے نکتہ چین دا اے ناصر　　دو جگ وچ ستیا ناس اے

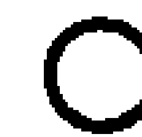
انا بشر کہہ کے خود ہویا ساڈی نظراں توں مستور اے نور ای نور اے
محبوب نوں سمجھے جان اپنی ہر عاشق دا دستور اے نور ای نور اے
جیہے ویکھیا مدنی کہہ اٹھیا بالاخر ہو مجبور اے نور ای نور اے
اہدا ساتھوں لکنا ناصر شاہ اہدے وچ کوئی راز ضرور اے نور ای نور اے

جس دم مہکیا لباں تے نام تیرا انج لگا سکون دا جام آیا
چھکے چھٹ گئے کل مایوسیاں دے دل نوں چین سکون آرام آیا
ایہہ وی خواجۂ عالم دا معجزہ اے جیہو جیہا وی سخت مقام آیا
ناصر یاد حضور دے خادماں نوں یا درود آیا یا سلام آیا

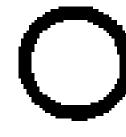

اوہنوں فیر نئیں کتے پناہ ملدی جہدی عرضی اوتھوں رجیکٹ ہووے
اوہنوں عیب حبیباں چوں اون نظری جہدے وچ ایمان ڈیفیکٹ ہووے
اہدا رابطا عرشیاں نال رہندا جس دا رابطہ ادھر ڈائریکٹ ہووے
ناصر اوہنوں مدینوں کون روکے کیتا جنہوں سرکار سلیکٹ ہووے

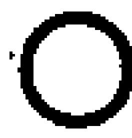

بڑا ناز سی چن نوں حسن اتے چہرہ بدر منیر دا ویکھ بیٹھا
ماہ کامل دی پاک تصویر اندر جلوہ رب قدیر دا ویکھ بیٹھا
کرناں دین والا فرش والیاں نوں جلوہ اہدے سریر دا ویکھ بیٹھا
ٹوٹے ہو کے ڈگ پیا زمیں اتے نور علی دے ویر دا ویکھ بیٹھا

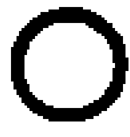
منظر جدوں وی اوندا اے یاد اوہنوں　　یاد کر کے دل مسرور کردا
ناصر شاہ اوہ اجے زمین ولے　　تک کے روز حضور حضور کردا

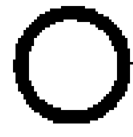
ترے عشق دی بار سرکار وچوں　　اک اک درد قبیلے دا جی ملیا
جو کجھ ملنا اے اوتھوں ای ملنا ایں　　جو کجھ ملیا اے اوتھوں ای ملیا
ملیا دین ایمان قرآن مولا　　مقصد زندگی موت داوی ملیا
ناصر پچھو شیطان لعین کولوں　　تینوں نبی دے ویر چوں کی ملیا

ہجرت جدوں سی میرے حضور کیتی　　عرض کیتی اے میرے کریم مولا
تیرے شہر اچ اذن جے ہمیں مینوں　　کتھے جاواں پھر اے عظیم مولا
اہدے وچ مشیت ہے کوئی تیری　　ترا نام مٹاونا چاہوندے نیں
جیہڑی بستی نال ہے پیار مینوں　　دشمن اہدے وچ روز ستاوندے نیں
رب عالم دا پاک ارشاد ہویا　　سنی جا توں میری وی گل سوہنا
جیہڑے شہر دے نال ہے پیار مینوں　　سدھا تیر اس شہر وچ چل سوہنا
عرض کیتی اے مالکا جگ اندر　　ایسا کوئی انوکھڑا شہر دی اے
کے پاک توں ودھ کے جس تھاویں　　تیرے کرم دی چلدی نہر دی اے
حکم ہویا کہ ہاں اک ہے بستی　　عاشق جنہوں خزینہ وی آکھدے نیں
فرش والیاں نوں اجے پتہ کوئی نیں　　عرشی اوہنوں مدینہ وی آکھدے نیں
ناصر ہے اس شہر نال پیار تاہیوں　　بات پیار دی اوتھے ای مکی ہے سی
تیرے بدن دے لئی اس شہر چوں　　مٹی آ کے فرشتیاں چکی ہے سی

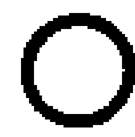

جو وی لبھیا حسیناں دے تاجدارا　　تیرے ذکر دے حیلے دے نال لبھا
آیا جدوں وی عشق دا در ہتھیں　　اہل نظر قبیلے دے نال لبھا
ترے پیار نوں جدوں تلاش کیتا　　ترے عشق رنگیلے دے نال لبھا
ناصر شاہ ایمان تے اک پاسے　　رب وی تیرے وسیلے دے نال لبھا

خدایا زمیں دا فرش توں وچھایا　　سائباں فلک دا زمیں تے سجایا
بنایا ای دن لئی ایہہ سورج نرالا　　تے چن تاریاں کیتا راتیں اجالا
زمیں تے درختاں دیاں ایہہ قطاراں　　گلستاناں اندر خزاں تے بہاراں
زمیں دیاں فیر ہور شاناں نیں ودھیاں　　چلائے ہزاراں سمندر تے ندیاں
عرش کرسی سدرہ تے لوح وقلم وی　　وجود و عدم نارو باغ ارم وی
کتے بن کے جھکھڑ ہوا چلدی پئی اے　　کتے ٹھنڈی صبا چلدی پئی اے
کتنے باد رحمت لگاندی اے ٹھمکے　　کتے پائے شاخاں نے کناں چ جھمکے
کتے مولا مہکا توں گلزار چھڈے　　پہاڑاں دے دھرتی نوں کل مار چھڈے
تیرے راز واہ واہ تے واہ تیریاں شاناں　　کہ بدلاں چوں بارش پہاڑوں چوں کاناں
تے پھر سلسلہ انبیاء دا بنایا　　کسے نوں ملائک توں سجدہ کرایا
کسے اگ نوں گلزار دسیا بنا کے　　چھری ہیٹھ گردن کسے دی ڈاہ کے
کسے نال مولا توں کیتا کلام اے　　کسے کھل لہائی تے ہویا دوام اے
کسے آرے تھلے تیرا ناں تہایا　　کسے جادو آواز دا آ جگایا

کسے نوں ہجر وچ روایا ای مولا کسے نوں حسن تھیں رجایا ای مولا
کسے نوں توں کوئی ادا بخش چھڈی کسے کوڑھیاں نوں شفا بخش چھڈی
کسے نوں توں دارا سکندر بنایا کسے نوں توں مولا قلندر بنایا
زمانے تے کنے جری پیدا کیتے علی پیدا کیتا ولی پیدا کیتے
کتے باد صرصر کتے نے ہواواں کتے نیل دجلہ کتے کربلاواں
کائنات ساری ای بھاگاں بھری اے ایہہ لاریب تیری ای کاریگری اے
مرے ذہن اندر بس اکو سوال اے تیری ذات دا ای ایہہ سارا کمال اے
ایہہ سب کجھ بنا کے فخر توں نئیں کردا ایہہ سب کجھ سجا کے فخر توں نئیں کردا
خدا پاک ولوں ایہہ آئی صدا اے مرے حرف کن دا فقط ایہہ صلا اے
میں ظاہر کسے تے وی نئیں راز کردا ایہہ سب کجھ بنا کے وی نئیں ناز کردا
ہے اک ہستی ناں جس دا شاہ حجاز اے فقط مینوں اہدے بناون تے ناز اے
میں پڑھ پڑھ درود اونہوں بس رکھدا یاد آں بنا کے اونہوں خود نوں مڑ دیندا داد آں
ایسے چیز تے ناز کردا سدا ہاں میں ناصر تیرے مصطفیٰ دا خدا ہاں

پکے دوزخی لکھے گئے لوح اتے شان مصطفیٰ وچ جیہڑے شکی ہو گئے
ڈگے منہ دے بھار اوہ وچ دوزخ پسدے رہے تے پس کے پھکی ہو گئے
یاد مکے مدینے نوں کرن والے اک نہ اک دن مدنی مکی ہو گئے
پیار جنہاں حضور ﷺ دے نال کیتا ناصر سارے زمانے توں لکی ہو گئے

○

تینوں سوہنیا دل وچ رکھیا اے اساں پوجی مورت کوئی نئیں
توں مل گیا ایں تری ذات سوا کوئی ہور ضرورت کوئی نئیں
تینوں سامنے بہہ کے تکدا رہواں دوجی دل دی حسرت کوئی نئیں
تیرے ناصؔر شاہ دیدار سوا ہن بچن دی صورت کوئی نئیں

○

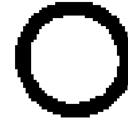
اساں مرنا ایں یار دے قدماں تے جھگا وکھرا اڈنا کوئی نئیں
پانی لنگھدا ئے سر توں لنگھ جاوے دلوں عشق نوں کڈھنا کوئی نئیں
جہڑا پھل نفرت دی بو دیوے اوہ بوٹا گڈنا کوئی نئیں
بھاویں لہندیوں چڑھ جائے دن ناصؔر در یار دا چھڈنا کوئی نئیں

○

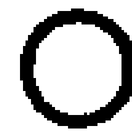
سانوں ملیائے سنگ لجپالاں دا ساڈے بیڑے اڑنا کوئی نئیں
اساں ہرگز دل دی مندری وچ نگ غیر دا جڑنا کوئی نئیں
اوہو پڑھنائیں عشق پڑھایا جو دوجا لفظ وی پڑھنا کوئی نئیں
جیہڑے سڑ گئے عشق اچ ناصؔر شاہ اوناں دوزخ سڑنا کوئی نئیں

○

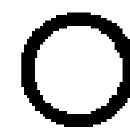
رون نال وپار اپناندا روندیاں پیناں اکھیاں
مدتاں ہوئیاں کیوں نئیں خبرے ساراں لئیاں اکھیاں
وچھڑن والیاں دید تیری لئی مر مک گئیاں اکھیاں
ناصؔر کیہ سمجھاوے میرے وس نہ رہیاں اکھیاں

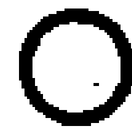
لے ہن شام سویرے جم جم چھم چھم وسو اکھیو
آپ تے ہو بے چین ہن میرا چین نہ کھسو اکھیو
نت سمجھاندا ساں میں تہانوں تھوڑا ہسو اکھیو
ناصر نوں دیدار دا کوئی ٹوٹہ دسو اکھیو

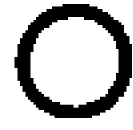
رب جانے ہن کس آون دیداں دیاں نویداں
درداں دے بازار اچ جا کے نت میں درد خریداں
روز نویں سر رستے ویکھاں بنھاں روز امیداں
ناصر شاہ دیدار دے بابجھوں کس بھا میریاں عیداں

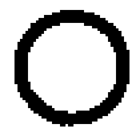
جے آوے دکھ یار دی خاطر کر شکرانے جریئے
جیکر ھاریاں مل جائے ماہی لکھ لکھ واری ہریئے
ناصر یار لئی جے آوے تے پھر ناں موت توں ڈریئے
رس جائے بھاویں دنیا ساری یار نوں راضی کریئے

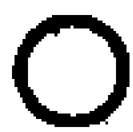
اس دنیا تے انج تے ڈٹھیاں یار بہتریاں اکھیاں
تیری اکھ دیاں ہو گئیاں نیں قیدی میریاں اکھیاں
میرے گھر توں ترے در تک لاون پھیریاں اکھیاں
ناصر خبرے کیہ کر چھڈیا دل نوں تیریاں اکھیان

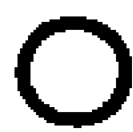
کستوری دے ھلے آون جد اوہ زلفاں چھنڈے
ہلکا جیہا تبسم اہدا گھر گھر چانن ونڈے
عرش علیٰ تے جھلدے ویکھے اہدے ناں دے جھنڈے
اک اتھرو محبوب دا ناصر کرے گا دوزخ ٹھنڈے

عید آئی پر تو ناں آئیوں ایہ عید وی گزری رو کے
گھر تے گھر سی سوہنیا سجناں راہ ہنجواں دا ترو کے
اسیں وانگ سوالیاں ول آئے تیرے رستیاں وچ کھلو کے
باقی عمر گزرنی ناصر ہن کھوہ نیناں دے جو کے

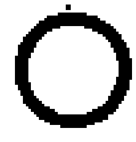
دیوانہ پن کوئی مرض تے نئیں گل لوکاں سمجھی کائی نئیں
در اصل سجن دی دید سوا اس ہجر دی ہور دوائی نئیں
جدوں نظر نہ دل دا چین آوے چنگی لگدی قطن خدائی نئیں
لکھ منگیاں دعاواں ناصر شاہ پر موت ہجر نوں آئی نئیں

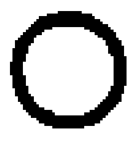
آرڈر ہویا خلیل نوں رب ولوں میرے واسطے چھیتی اسار کعبہ
ایس لگن تھیں کریں تعمیر اس دی تیرے فن دا ہووے شہ کار کعبہ
لے جا فوج اے نال فرشیاں دی کھڑا کر دے نال پیار کعبہ
جو وی چاہویں گا دیاں گا یار تینوں جیہڑے دن توں کیتا تیار کعبہ

عرض کیتی خلیل نے یا مولا | توں تے لا مکان سداونا ایں
توں تے رہناں نئیں کعبے دا کیہ طلب | کاہدے لئی تعمیر کراونا ایں
حکم ہویا کہ عیسیٰ توں بعد ایتھے | مرے خاص محبوب نے اونا ایں
ڈاکو چوراں اچکیاں بدواں نوں | جنھے فیر انسان بناونا ایں
جدوں آیا تے پہلے حبیب میرے | ایسے دھرتی نوں رنگ لاونا ایں
طعنہ دین گے جدوں بے دین اونہوں | اوہنے اہدے ول مکھ پرتاونا ایں
ایہو جہیا سوہنا میں اونہوں بنا بیٹھا | اہدے باجھ نئیں لنگھ اک پل سکدا
ہر کوئی چاہندا اے یار گوانڈھ ہووے | میں وی اہدا وچھوڑا نئیں جھل سکدا
کاری گر خلیل نگران اللہ | اسماعیل خود جہدا مزدور ہے سی
بڑے شوق دے نال تعمیر کیتا | باپ بیٹے دی طبع مسرور ہے سی
ہندی جاندی سی جیوں جیوں دیوار اپر | ودھدا جاوندا انویں سرور ہے سی
پتہ دیندا سی شوق خلیل والا | دل وچ کوئی مراد ضرور ہے سی
جیہڑے ویلے سی کعبہ تیار ہویا | عرض کیتی خلیل ستار مولا
مری واری اے تیتھوں انعام منگاں | مینوں کعبے دے اتوں اتار مولا
کہیا رب نے منگ کیہ منگنا ایں | جو وی منگیں اوہ تیرے توں وار دیواں
تینوں پتہ اے اڈا قدیر ہاں میں | شعلے اگ دے کر گلزار دیواں
جے توں میری توحید بلند کیتی | میں وی کتے وی تینوں نہ ہار دیواں
تیرے نال مقابلہ جو لاوے | اونہوں ڈوب دیواں تینوں تار دیواں
چکے ہتھ خلیل دعا منگی مولا | میریا کرم ضرور کر دے
جہدے واسطے پیدا جہان کیتائی | میری جد چوں اہدا ظہور کر دے

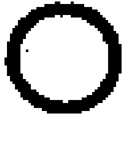
رب اکبر دی رحمت نوں ٹھاٹھ آ گئی تینوں خوباں دا خوب اج دے چھڈیا
جیہڑے سورج نبوت دے فلک اتے نئیں ہونا غروب اج دے چھڈیا
سنو لوکو حبیب خلیل. دلے کر کے میں منسوب اج دے چھڈیا
دتے جاندے نئیں بھاویں محبوب اپنے جا تینوں محبوب اج دے چھڈیا
کہیا ابراہیم نوں رب ناصر نقطہ غیراں دے کولوں ایہہ کھلنا نئیں
تو کہہ لیا اے تینوں وی یاد رہنیاں میں کہہ دتا اے مینوں وی بھلنا نئیں

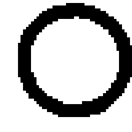
جے کوئی پچھے قرآن دا مغز کی اے اونہوں آکھ کردار حضور ﷺ دا اے
جے کوئی پچھے ایمان دی روح کی اے اونہوں کہہ دے پیار حضور ﷺ دا اے
جے کوئی جنت دے بارے ثبوت منگے اونہوں دس گھر بار حضور ﷺ دا اے
جے کوئی زمیں آسماں دا دل پچھے ناصر آکھ دربار حضور ﷺ دا اے

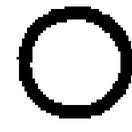
خواہش آخری پچھے جے کوئی میتھوں تے میں کہواں دیدار حضور ﷺ دا اے
سورج رات نوں ویکھناں جے چاہویں جا ویکھ رخسار حضور ﷺ دا اے
جے کوئی پچھے کہ دوزخی کون ہندا اونہوں کہو غدار حضور ﷺ دا اے
جے کوئی پچھے کہ جنتی کون ناصر کہہ دے تابعدار حضور ﷺ دا اے

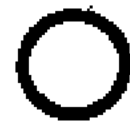
اوہدے نام دے دیندا اے جو ہو کے اوہدا غلط ٹرینڈ نئیں ہو سکدا
کملی والے دا جیہڑا غلام ہے نئیں رب دا کدی فرینڈ نئیں ہو سکدا
میرے نبی ﷺ دا عشق جد شروع ہووے اوہدا کتے وی اینڈ نئیں ہو سکدا
کملی والے دی نوکری کرن والا ناصر کدی سسپینڈ نئیں ہو سکدا

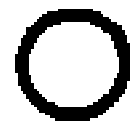
سب توں ذکر قدیم حضور ﷺ دا اے فن نعت دا کل یا اج دائیں
جنی دیر تک نعت نہ پڑھی جاوے یارو کوئی پنڈال وی سجدائیں
اج دے دور وچ سچ جے پچھ دے او نعت باہجھ کوئی مسئلہ حجدائیں
ناصؔر شاہ ہے نعت غذا ایسی بندہ سبدیاں سندیاں رجدائیں

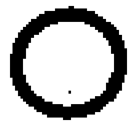
سب کجھ وار دے آقا دے نام اتوں تیرا ناں مٹ جاوے تے فیر آکھیں
دکھاں سکھاں وچ سوہنے نوں سدیا کر نیڑے تیرے دکھ کوئی آوے تے فیر آکھیں
نعرے مار کے لنگھ جائیں پل اتوں تینوں دوزخ ڈراوے تے فیر آکھیں
کر کے چہرہ مدینے نوں ویکھ ناصؔر تیری کنڈ کوئی لاوے تے فیر آکھیں

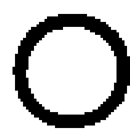
عقل آکھدی پیسے دی کھیڈ ساری پیسہ پیسے وچ رچناں چاہیدا اے
پیسے نال زمانے تے رونقاں نیں پیسہ بندے نوں پچناں چاہیدا اے
عشق آکھدا بیلی دا دم رکھیئے پیسے ویسے توں بچناں چاہیدا اے
راضی یار نوں رکھ توں اے ناصؔر آکھے یار تے نچناں چاہیدا اے

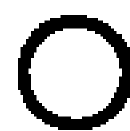
جیہڑا جھک دا اے درِ حبیب اتے بڑی قیمت اس دے سر دی اے
ساڈے واسطے خاک شفا بن دی مٹی جو نعلین توں کر دی اے
تخت و تاج دے وارثاں توں اچی شان آپ دے ہر شاعر دی اے
ناصؔر شاہ ایہہ نعت دا معجزہ اے خلقت تلیاں تے چکی پھر دی اے

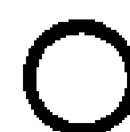
رحمت سوہنے دی جنہوں نواز دی اے اوس بندے دا مرتبہ ہائی لگدا
گھاٹ گھاٹ توں پیندا اے جو پانی ناصر پیاسا نئیں اوہ ہر جائی لگدا
مینوں جدوں وی مرض کوئی لگ جاوے کملی والے دا نام دوائی لگدا
میں وی نعت پڑھناں اوہ وی نعت پڑھدا جبرائیل مینوں پیر بھائی لگدا

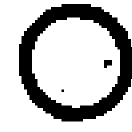
منزل دوغلہ کدی نئیں پا سکدا نہ اوہ ان ہوندا نہ اوہ آؤٹ ہندا
اوہدے دین دا بلب فیوز ہندا اوہدے دل دا لوز کنکشن ہندا
ناصر شاہ اوہ مار نئیں کھا سکدا عربی ڈھول دا جیہڑا سکاؤٹ ہندا
دور میرے حضور ﷺ توں رہن والا خاص الخاص ابلیس دا ٹاؤٹ ہندا

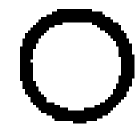
جس دے دل چ درد حضور ﷺ دا نئیں اس دے دل دا لگناں ریٹ کوئی نئیں
جھنڈا جتھے حضور ﷺ دا جھلدا نئیں ایسا ملک یا ہور سٹیٹ کوئی نئیں
سچے رب توں بعد جہان اندر مصطفیٰ ﷺ توں ہور گریٹ کوئی نئیں
سوہنا سدے تے لگدا پل ناصر ہندی پل دی پل دی لیٹ کوئی نئیں

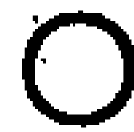
تار ذوق دی جڑے نال جدوں تیکر دیوا قلب دا کدی وی جگ دا نئیں
میرے نبی ﷺ دی مثل نہ بنیاں کر الٹا دریا کدی وی وگدا نئیں
شیر نال مقابلہ کرے ناصر ایڈا حوصلہ کسے وی سگ دا نئیں
اوہدی گل نئیں موڑ دا رب جھلیا تیرے آکھے تے کتا وی لگدا نئیں

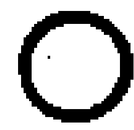
میرے نبی ﷺ دی شان کی پچھنا ایں فلکوں چاہوے تے چن اتار سکدا
امت واسطے غار حرا اندر اتھرو کیر کے دوزخ نوں ٹھار سکدا
اوہدے خلق نے کیتا اے کم جیہڑا کدی ہوئیں نال تلوار سکدا
اوہدے خادماں نیں مارے شیر ناصرؔ توں تے کملیا چوہا ئیں مار سکدا

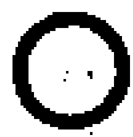
سینہ خالی اے عشق توں جے تیرا تیرے دوستا چجاں دی لوڑ کوئی نئیں
کملی والے دے بوہے تے جائیں تے تیرے جھوٹھیاں بچاں دی لوڑ کوئی نئیں
رتی درد دی ملے تے بڑی گل اے چوکھے عقل دے چھجاں دی لوڑ کوئی نئیں
ناصرؔ جیہے مدینے نوں جاوناں نئیں رب نوں اسدیاں حجاں دی لوڑ کوئی نئیں

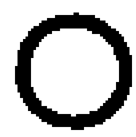
اوہناں قبرچ کی رشنائی کرنی ہون دین دے باب فیوز جس دے
کدی پاس نئیں ہندا نالائق بچہ نمبر پیپراں چوں ہون لوز جس دے
بولن لکیاں رب وی سونہہ رب دی پیارے لب کردا خود یوز جس دے
لبھے اس دی کون مثال ناصرؔ جمیں عرش عظیم دی شوز جس دے

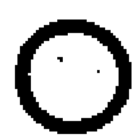
لالے ٹبیاں دوستا رج رج کے ندی آقا دے کرم دی چڑھی ہوئی اے
اونہوں کون جمیاں بھلی پان والا انگلی جس دی عشق نے پھڑی ہوئی اے
ناصرؔ شاہ اوہ دید نئیں کر سکدا غیراں نال جس دی اکھ لڑی ہوئی اے
اوہناں چہریاں تے نور اوناں کی جیہناں دلاں دی وائرنگ سڑی ہوئی اے

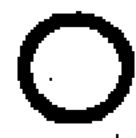
فِیْ حَقِّ ھٰذَا الرَّجُلُ کہہ کے قبر اندر فرشتے بول دے نیں
ایہہ کون ایں اینوں پچھانتاں ایں سارا بھیت اوہ بندے تے کھولدے نیں
اون والے نوں جیہڑے پچھان لیندے کسے گھاٹی دے اندر نہ ڈولدے نیں
ناصر اوہناں ای اوتھے پچھانتاں ایں جیہڑے نوکر عربی ڈھولدے نیں

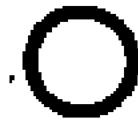
لطف جناں حضور ﷺ دی نعت وچ اے کدوں ونجھلی بانسری بینڈ وچ اے
جو بہار مدینے دیوچ ویکھی نہ اوہ روس وچہ اے نہ انگلینڈ وچ اے
جیہڑا مزا درود و سلام وچ ہے نہ اوہ سِٹ وچ اے نہ سٹینڈ وچ اے
ایس اوس جہان دی ہر نعمت ناصر میرے حضور ﷺ دے ہینڈ وچ اے

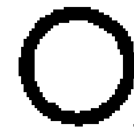
بختاں دراں دی دوستی تار چھڈ دی بخت کو بجھیاں توں رنگ چاہڑ دیندا
حسن بندے نوں کر مغرور دیندا عقل والا وی جھگے اجاڑ دیندا
منگو عشق سلامت جے منگدے او پیر عقل دے جیہڑا اکھاڑ دیندا
ناصر شاہ جے آئی تے عشق آوے اگوں راہ توں ٹال پہاڑ دیندا

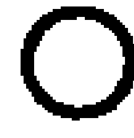
تیرے شہر دے ذرے دی شان اگے سب توں وڈا پہاڑ وی رائی لگدا
تیرے جوڑیاں دی آقا دھوڑ اگے سارا طور وی صرف چوتھائی لگدا
جس دے سینے وچ عشق رسول ﷺ دا اے بھانویں کوئی ہووے ساڈا بھائی لگدا
کھا کے دیکھ مدینے دی خاک ناصر جس دا ذائقہ وانگ مٹھائی لگدا

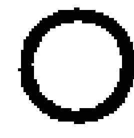
بدل نور دے رم جھم لائی ہوئی میلی چادر زمین دی دھو رہیا اے
کرناں چن نے آپ وچھا دتیاں تارا تارا کھلار اَج لو رہیا اے
چھیڑے ہوئے نیں مست ہوا نغمے چمن پھلاں دی ونڈ خوشبو رہیا اے
سب کجھ ویکھ کے لگدا اے اج ناصر استقبال حضور ﷺ دا ہو رہیا اے

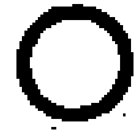
جس نوں پتہ اے سوہنے نیں آوناں ایں دل دے وہڑے دی کیتی صفائی رکھدا
ہانواں ہوکیاں دے سائبان لا کے محفل ہنجواں نال سجائی رکھدا
ناصر شاہ جو بندہ حضور ﷺ دا اے دل وچ آس نئیں کدی پرائی رکھدا
ہاڑے اوس دے اللہ ضرور سن دا جیہڑا ہاڑے حضور ﷺ دے ہائی رکھدا

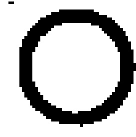
کویں عرش توں اگے حضور آ گئے رولا رات معراج دی پئے گیا اے
سدرۃ المنتہیٰ دی جوہ اندر جبرائیل سنیاں ایں قدمیں ڈھیہہ گیا اے
آقا چلے تے رہ گیا اوہ وہندا ساتھی راہ دا راہ وچ رہ گیا اے
سدھی صاف جہی گل ایہہ اے ناصر اللہ خود محبوب نوں لے گیا اے

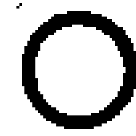
درد اپنا آپ وکھائی رکھدا درد دل چ پیک نئیں ہو سکدا
جس دا چہرہ مدینے نوں پھر جاوے توڑ جاندا اے بیک نئیں ہو سکدا
ہووے عشق دے ہتھیں مہار جس دی عقل کولوں بلیک نئیں ہو سکدا
ناصر فیر ابلیس جہے لعنتی دا اوہدے اتے اٹیک نئیں ہو سکدا

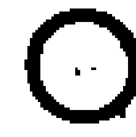
کملی والا جے کرم دی جھات پاوے سماں اپے ای نور دا بن جاندا
قدم رنجہ حضور ﷺ فرماوٗن جس دم کم ہر مجبور دابن جاندا
یاداں جدے وچ رہن سرکار دیاں سینہ چشمہ سرور دا بن جاندا
بندہ اوہو ای رب دا ہے ناصرؔ جیہڑا بندہ حضور ﷺ دا بن جاندا

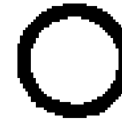
تیری یاد چ روندیاں رہن اکثر میری اکھیاں نوں دجلہ نیل کر دے
موضوع عشق و محبت دا رہے چھڑیا جویں کیس چ بحث وکیل کر دے
تیری آل اصحاب دا بناں نوکر ناصرؔ شاہ دے نین اپیل کر دے
توں تے توں ایں تیرے نواسیاں دا کملی والیا ادب جبرئیل کر دے

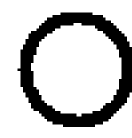
کھبے ہتھ چ میرے اعمال تک کے روز حشر دا میرے لئی رات ہوگئی
اینوں اج کیں کوئی بچاوٗن والا لوکاں وچ مشہور ایہہ بات ہوگئی
آیا نعت دا جدوں سوال ناصرؔ میری پیر تے روشن رات ہوگئی
پڑھدا ساں میں نعتاں حضور ﷺ دیاں ایسے گل تے میری نجات ہوگئی

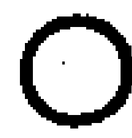
کملی والے دی پاک نعلین چم کے ذرے عرب دے بن کے طور چمکے
نظر کرم حضور ﷺ دی جدوں اٹھی میرے دامن چ میرے قصور چمکے
لے کے عرش توں فرش دی جوہ تیکر جدھر ویکھو حضور ﷺ دا نور چمکے
کرم جناں دے اتے حضور ﷺ کیتا ناصرؔ شاہ اوہ بندے ضرور چمکے

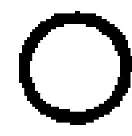
اپنے پیار دے جام چوں گھٹ دے کے سینے غیر دا پیار نہ رہن دتا
مینوں میرے کریم نے گل لا کے میرے سر اتے بھار نہ رہن دتا
اوہدا گاناں واں مرغ تے کھیر کھاناں قسمت وچ اچار نہ رہن دتا
ناصرؔ شاہ نوں نعت دا فن دے کے کملی والے بیکار نہ رہن دتا

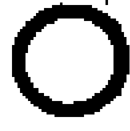
سورج لکھ افلاک تے چمکدا رہے لگدا نئیں سرکار دی تلی ورگا
میں تے ایس نتیجے تے پہنچیا ہاں عرش لگدا مدینے دی گلی ورگا
جیہڑا پتھر مدینے دا نظر آیا نظر آیا اوہ ہیرے دی ڈلی ورگا
ناصرؔ شاہ کائنات اچ اونا ایں نہ کوئی نبی ورگا ناں کوئی علی ورگا

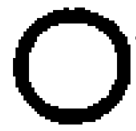
رڈے جس نوں عرب دا چن سوہنا اسیں اونہوں رجیکٹ ای پڑھنے آں
ول جس دے کڈھ لجپال دیوے اسیں اونہوں کریکٹ ای پڑھنے آں
کامل کاملاں نوں کہناں پئے جاندا کامل تائیں پرفیکٹ ای پڑھنے آں
بندے ازل توں عشق دے ہاں ناصرؔ اسیں ایہو سبجیکٹ ای پڑھنے آں

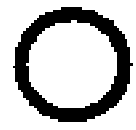
بڑا وڈا امیر ہاں میں یارو کاسہ خالی کوئی میری طلب دا نئیں
میرا آقا ہر چیز عطا کردا بھاویں میرا سوال کوئی ڈھب دا نئیں
ازلوں ایہو ای عشق دا فیصلہ اے جیہڑا نبی دا نئیں اوہ رب دا نئیں
ناصرؔ شاہ سرکار دا در چھڈ کے قسم رب دی رب وی لبھ دا نئیں

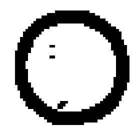
عشق وانگ خوشبو دے پھیل دا اے اہدی کدی وی پیکنگ نہیں ہو سکدی
جیہڑا سیٹ نہیں درِ رسول اتے اہدی کتے وی سیٹنگ نہیں ہو سکدی
درد ملدا اے اللہ دے ولیاں نوں اہدی کتے بلیکنگ نہیں ہو سکدی
ناصرؔ حشر اچ نبی دیاں خادماں دی کسے جگہ تے چیکنگ نہیں ہو سکدی

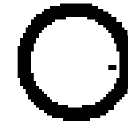
سدھا جوڑ کنکشن وچ طیبہ کھمبے تار تے ڈی دی لوڑ کوئی نہیں
تالا کھولے گا جنت دا ناں اہدا ہور کسے وی کی دی لوڑ کوئی نہیں
چیف ہووٗنا حشر دا مصطفیٰ نیں ہور وی آئی پی دی لوڑ کوئی نہیں
ناصرؔ جتھے حضور نے بحث کرنی اوتھے ایل ایل بی دی لوڑ کوئی نہیں

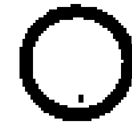
ایہہ وی ٹھیک اے عرش ہلا دتا ہو کا جدوں وی لب تک پونہچیا اے
لوکی کہندے نیں سائنس دا فیض ویکھو ایس جگ وچ سب تک پہنچیا اے
ایہہ وی بیناں عقل دے آسرے تے بندہ چین دے ڈھب تک پہنچیا اے
بازی لے گیا سب توں عشق ناصرؔ لے کے بندے نوں رب تک پہنچیا اے

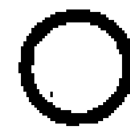
اوس پیسے دے بھاگ نیں برے جیہڑا صرف ذاتی مفاد تے خرچ ہندا
اکثر پیسہ گناہ ول ٹوردا اے جا کے برے سواد تے خرچ ہندا
پیسہ چنگا جو حج لئی خرچ ہووے یا فیر جیہڑا جہاد تے خرچ ہندا
ناصرؔ اہدی تے شان ای وکھری اے جیہڑا پیسہ میلاد تے خرچ ہندا

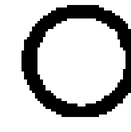
انتظار رسول دے وچ جس دا اکثر دل دا وجدا ساز ہونا
جو جو وچ اڈیکاں دے دن گزرے اونہوں اک اک پل تے ناز ہونا
میزبان رسول دا کہن جنوں جبرائیل دا کوئی ہمراز ہونا
جہدے بنے مہمان حضور ناصر خبرے کیڈا مہمان نواز ہونا

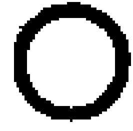
بوہے بوہے توں منگناں بری گل اے بری چیز نئیں کوئی سوال ورگی
ہستی ویکھی نئیں ہور کریم ایسی بی بی آمنہ پاک دے لعل ورگی
دھیاں پتراں والیو ایہہ دسو ہے کوئی آل حضور دی آل ورگی
ناصر شاہ کئی صدیاں بیتیاں نیں سنی نئیں اذان بلال ورگی

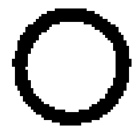
گر جے اندر ہزار اذان دیئے گرجا کدی مسیت نئیں ہو سکدا
یار دین تے گیت اچ فرق سمجھو نوحہ خوشی دا گیت نئیں ہو سکدا
ناصر شاہ تے حق دی گل کرنی تماں کھنڈ دا میت نئیں ہو سکدا
جہدی گود اچ اللہ دا یار کھیڈے اہدا شکم پلیت نئیں ہو سکدا

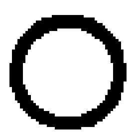
کناں سوہنا مدینہ ایں کیہ دساں روز وچ تصور دے آ رہیا اے
ایہہ تے شہر رسول دا معجزہ اے ذوق شوق بس ودھدا جا رہیا اے
مولا میریا ناصر نوں سوز دے دے ترلے بندہ چرو کنے پا رہیا اے
عرشاں والے دی عرش کرن گلاں گیت کون حضور دے گا رہیا اے

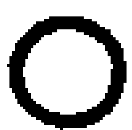
منزل اتے وسیلے بغیر کوئی نہ ای خاص پہنچے نہ ای عام پہنچے
جا کے طور تے رابطہ پیا کرنا موسیٰ کرن لئی جدوں کلام پہنچے
نمبر کوڈ تے فون بغیر اتھے کسے جگہ نہ کوئی پیام پہنچے
ناصرؔ فون بغیر جے پہنچ سکدائے یا درود پہنچے یا سلام پہنچے

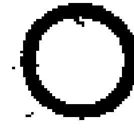
رحمت مولا دی پچھو آواز دیوے جدکوئی شخص قصور تک پہنچدا اے
پکی گل اے عشق جے پھڑے واگاں پہنچن والا سرور تک پہنچدا اے
جس دم عرض حضور تک چلی جاوے فورا کرم مجبور تک پہنچدا اے
ناصرؔ شاہ اوہ رب تک پہنچ جاندا جیہڑا بندہ حضور تک پہنچدا اے

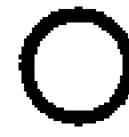
کدوں کیناواں مل جائے تخت مینوں کدوں کہیا خزینے تک لے چلو
مینوں شوق نئیں لعلاں تے ہیریاں دی نہ میں کہناں دفینے تک لے چلو
جس دی چمک تے ہیرے نثار ہندے صرف اوس نگینے تک لے چلو
ناصرؔ شاہ تے کرو بس اک نیکی جیوندے مدینے تک لے چلو

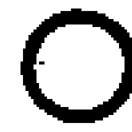
دور دور حضور توں رہن والا کسے رنگ وچ ٹاپ نئیں ہو سکدا
حشر اندر حضور دے نال اہدا کسے جگہ ملاپ نئیں ہو سکدا
منزل ہووے مدینہ جے اے ناصرؔ رستے اتے سٹاپ نئیں ہو سکدا
دی جاوے حضور دی شان جتھے ایسا جلسہ فلاپ نئیں ہو سکدا

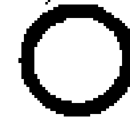
اللہ والیاں کول اوہناں بیٹھنا کیہ جیہڑے لوک شیطاناں نوں من دے نیں
اوتھے بھلا ایمان دا کم کیہ اے جیہڑے دل بے ایماناں نوں من دے نیں
اَج دے بندیاں توں مولا پناہ دیوے بجیاں ہوئیاں دوکاناں نوں من دے نیں
ناصرؔ شاہ اوہ کون نیں سوچ تے سہی جیہڑے لیڈی ڈیانا نوں من دے نیں

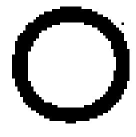
ہووے جنی وی غماں دی رات کالی نال نور دے رہیے تے ٹل جاندی
مشکل جیہڑی وی آوے پئی راہ اتے کملی والے نوں کہیے تے ٹل جاندی
فوج بھکھاں تے دکھاں دی کرے حملہ بوہے آقا دے بہیے تے ٹل جاندی
ناصرؔ شاہ ہر گھڑی مصیبتاں دی نام سوہنے دا لیے تے ٹل جاندی

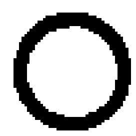
مشکل ویلے حضور نوں سد ماریں مشکل آقا دوبارائیں آؤن دیندے
جس دم چہرہ دربار دے دل ہووے سر تے بھار اوہ بھارائیں اون دیندے
مرے آقا کریم لجپال سرور گردش اندر ستارائیں اون دیندے
ناصرؔ شاہ میں آقا دے گیت گانا آقا مینوں خسارائیں اون دیندے

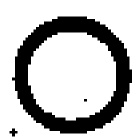
ٹھاٹھ باٹھ سہانے تے تخت سارے نبیاں ولیاں دے سرور توں وار چھڈاں
صوفے گدے امیراں تے تاجراں دے اہدے کھجی دے بستر توں وار چھڈاں
لے کے تاج سکندری جی کردا اپنے آقا دے نوکر توں وار چھڈاں
ناصرؔ عظمت زمانے دی بیبیاں دی زہرا پاک دی چادر توں وار چھڈاں

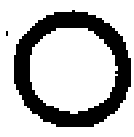
درداں نال جے کبھی آواز ہووے اوہنوں جلد سرکار ایکسپٹ کردے
جذبہ ہووے بلال دا وچ سینے نظر میرے حضور ڈائریکٹ کر دے
اوجڑ راہ ہوون جتے منزلاں دے دور آپ سرکار ڈیفلکیٹ کردے
ایہہ تے نسبت حضور دی نعت دی اے ناصر شاہ دی لوک رسپیکٹ کردے

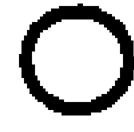
کلا بعد وچ فیصلہ کریں بہہ کے پہلے عقل تے عشق دی جنگ ویکھیں
دید واسطے کیہ کیہ کرن عاشق سڑ دے شمع دے اتے پتنگ ویکھیں
آوے شہر محبوب دا جدوں نیڑے چلدے اکھاں دے بھار ملنگ ویکھیں
کملی والے توں خیر توں منگ ناصر تینوں مولا دے لگدے رنگ ویکھیں

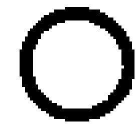
پاک پتن فرید دے دم نال اے صدقہ داتا دا جیویں لاہور بنیاں
جودی نوح دے ناں منسوب جویں موسیٰ نال سی طور دا طور بنیاں
صدقہ جیویں فاروق دی منصفی دا بے مثال خلافت دا دور بنیاں
ناصر جدوں حضور تشریف لے آئے میرے ورگے غریباں دا ٹھور بنیاں

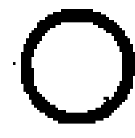
جے نہ سوہنا پسینے دا فیض ونڈدا نرگس چنبے تے کلیاں کون دیندا
نمہ نمہ حضور تے جے ہسدے ناں کرناں لشکاں تجلیاں کون دیندا
جے ناں آپ ہندے طیبہ شہر دیاں سانوں سیر لئی گلیاں کون دیندا
ناصر شاہ جہے گندیاں مندیاں نوں سینے لا کے تسلیاں کون دیندا

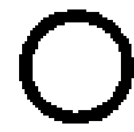
مینوں پتہ سی دیکھ کے حال میرا میرے کولوں تے بیلی وی بھجنے نیں
بدل اٹھن گے جدوں اداسیاں دے آ کے میرے ای سرا تے گجنے نیں
کون دھووے گا داغ بدکاریاں دے بخت کدوں غریب دے سجنے نیں
ناصرؔ شاہ نوں دسیا کاملاں نے تیرے عیب حضور نے کجنے نیں

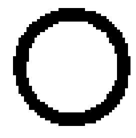
پہلے رب دا نام چتار کے تے ہر اک کم دی میں تمہید کرنا
کملی والے حبیب دے آسرے تے تیرے کرم دی ربا امید کرنا
گیت گانا واں غوث دے شہر دے میں غوث پاک دی نت پیا دید کرنا
اللہ من دا اے چھیتی گل ناصرؔ ایسے لئی میں فرید فرید کرنا

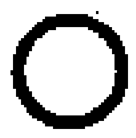
گنگنا کے دیکھ تے سہی جھلیا کبڈا نام سریلا حضور دا اے
سب توں اچی حضور دی ذات دسدی سب توں اچا قبیلہ حضور دا اے
کرناں چاہوے جے رب نوں کوئی راضی اکو حربہ تے حیلہ حضور ﷺ دا اے
ناصرؔ اساں غریباں دے کول کی اے جیکر ہے تے وسیلہ حضور ﷺ دا اے

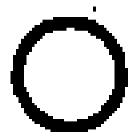
تینوں عشق دے بارے وچ کی دساں لہو پی جاندا تن کھا لیندا
انہوں لوڑ نئیں شاباشاں تمغیاں دی ایہہ تے مٹی نوں سونا بنا لیندا
اسدی منڈی تے جیہڑا وکان آوے اپنی مرضی دے انہوں بھا لیندا
ناصرؔ شاہ کوئی منے کہ ناں منے عشق خود توں خود منوا لیندا

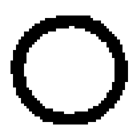
جس دے وچ گستاخیاں ہون بھریاں مدح نعت قصیدہ نئیں ہو سکدا
نظر کرم حضور دی رہوے جس تے ایسا بندہ رنجیدہ نئیں ہو سکدا
مولا جنوں بصیرتاں دے چھڈے دیدہ ور بے دیدہ نئیں ہو سکدا
ناصؔر شاہ جو چنگیاں کول بہندا اوہدا گندہ عقیدہ نئیں ہو سکدا

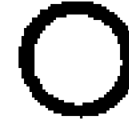
بوہے عقل دے دھون جھکاؤن والے حرمل شمر لعین یزید ہندے
عشق نال جو رابطہ کرن پیدا سارے پیر مرید شہید ہندے
پیدا نت نئیں پیراں دے پیر ہوندے نت نئیں چوراں دے بخت سعید ہندے
ناصؔر شاہ توں گل کر صدیاں دی پیدا روز نئیں بابا فرید ہندے

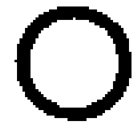
دل دے محل اچ گونج درود دی اے ہوٹھاں اتے سلام حضور دے نیں
صبح و شام غلاماں دی عید ہندی صبح و شام انعام حضور دے نیں
غیراں کدوں پریم دے جام پیتے اپنیاں واسطے جام حضور دے نیں
ناصؔر ایتھے کوئی غیر نئیں آ سکدا ایہہ تے سارے غلام حضور دے نیں

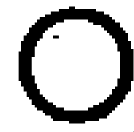
کاہنوں یار اروڑیاں پھولنا ایں ہیرا کوئی خزینے چوں لبھدا اے
سدا لج پال ای پالدے نے پیار کدوں کمینے چوں لبھدا اے
آجا درد دی تینوں دوکان دساں درد عاشق دے سینے چوں لبھدا اے
ناصؔر ایویں نئیں کملے ہوئے لوکی جووی لبھے مدینے چوں لبھدا اے

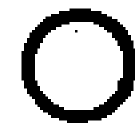
چارے یار حضور ﷺ دے وانگ پھلاں چارے رکھدے پھل خوشبو وکھری
تارے فلک تے جگ مگ کرن بھاویں ایناں تاریاں دی ویکھی لو وکھری
شاناں والا اے کعبہ وی منیاں ایں رب دے گھر دی شان ہے گو وکھری
ناصر شاہ پر مینوں تے وسدی اے کملی والے دے روضے دی شو وکھری

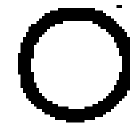
چنگا اوہ اے جنہوں حضور ﷺ آکھن ہوئیں سکدا سوہنے توں وکھ چنگا
مریئے عشق رسول دا دم بھر کے ذائقہ موت دا لویئے چکھ چنگا
ہیرا جوہریاں واسطے قیمتی اے دولت والیاں نوں لگے لکھ چنگا
ناصر شاہ پر مینوں تے لگدا اے کملی والے دی گلی دا ککھ چنگا

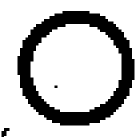
کملی والے دے بوہے دے کھا ٹکڑے بچیا رہویں گا یار توں فاقیاں توں
جھک دا رہیوں جے اس دربار اندر جھک دا رہویں گا جگ دے جھاکیاں توں
اوتھے صرف حضور ﷺ بچاونا اے تینوں قبر تے حشر دے ناکیاں توں
ناصر شاہ سرکار دے کرم باہجھوں چھٹنی جان نئیں کدی دھاکیاں توں

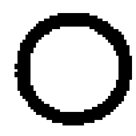
مولا ایس دیوانے دی آرزو اے عمر نبی دی نعت اچ صرف ہو جائے
میرے بخت نال کرے جہان ریساں حاصل مینوں غلامی دا شرف ہو جائے
آکے دین مبارکاں عشق والے چہرہ میرا مدینے دی طرف ہو جائے
ناصر شاہ سرکار دے عاشقاں دی نکلے آہ تے دوزخ وی برف ہو جائے

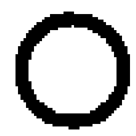
بیٹھا رہواں میں شوق دی سیج اتے لوے عشق دبوچ تے چس آ جائے
نلکا اکھ دا گیڑ کے دل والی لواں پھٹی جے پوچ تے چس آ جائے
ناصر شاہ جے وقت اخیر آوے کملی والے دی سوچ تے چس آ جائے
کملی والے دے بوہے دے تک ہووے میری کدی اپروچ تے چس آ جائے

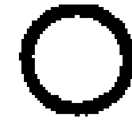
جیہڑا مہکیا کربل دی ریت اتے اوس سوئے گلاب دی خیر ہووے
تیرے عشق اچ دھڑکدا رہوے جیہڑا اوس دل بے تاب دی خیر ہووے
صبح و شام غلام دعا کردے صبح و شام جناب دی خیر ہووے
ناصر شاہ نوں روضہ وکھا اپنا تیری آل اصحاب دی خیر ہووے

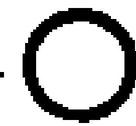
ہتھ دی جیویں ہتھیلی اے جگ اندر اکھاں نال حضور پئے ویکھ دے نیں
ہر اک ذہن نوں وانگ کتاب پڑھدے ہر خیال حضور پئے ویکھ دے نیں
قدم رکھیں سنبھال کے فرش اتے تیری چال حضور ﷺ پئے ویکھ دے نیں
ناصر شاہ ایہہ پتھر تے لیک سمجھیں تیرا حال حضور پئے ویکھ دے نیں

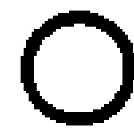
لحظہ لحظہ حضور نوں خبر ہوئی جو جو دل بے تاب تے بیتیاں نے
نبی اللہ دا جان دا بھیت سارے جبھاں تدے دیو ایناں سیتیاں نے
نوری محفلاں پاک میلاد دیاں جبھاں کیتیاں دور پلیتیاں نے
ناصر شاہ ایہہ کرم نوازیاں وی سوہنے عرب دے ڈھول نے کیتیاں نے

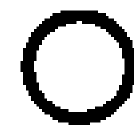
نور آیا تے روشنی پر کھولے صفاں آخر ہنیرے لپیٹیاں نیں
جاہل جہاں نوں رحمتاں جان دے سن لیا سکھ دا ساہ اوہناں بیٹیاں نیں
رہزن بن گئے رہبر رستیاں دے دتیاں چھوڑ ڈکیتاں ڈکیٹیاں نیں
منن والیاں رحمتاں اے ناصر دوہاں ہتھاں دے نال سمیٹیاں نیں

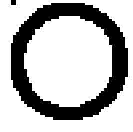
عیباں نال جے ہووی سیاہ چہرہ دھو کے ہنجواں نال توں وائٹ کر لے
صرف عشق نے لاونی ایں پار بیڑی عشق نال توں دوستی ٹائٹ کر لے
عقل سدا خسارے وِل ٹوردی اے عقل نال توں ڈٹ کے فائٹ کر لے
ناصر فیر توں مار نئیں کھا سکدا دل اچ عشق رسول دی لایٹ کر لے

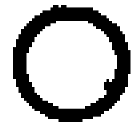
آ جا کوئی حضور ﷺ دی گل کریئے ایکشن نال الیکشن دی گل کرنائیں
ٹہور عشق دا کسے توں گھٹ تے نئیں کیہڑی ہور سٹریکشن دی گل کرنائیں
کملی والے نے امتی چن لیا اے ناصر کیہڑی سلیکشن دی گل کرنائیں
چہرہ سدھا مدینے نوں پھیر اپنا جے کر دل دی کریکشن دی گل کرنائیں

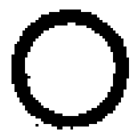
ذکر میرے حضوردا کرن والے سینہ رات ہنیری دا مون کر دے
مولا تیرے دربار چوں منگنے آں ساڈا شہر رسول نوں زون کر دے
کملی والے دی مٹھی آواز کولوں عاشق کدی وی اچی نئیں ٹون کر دے
دل دا ڈائیل گھما کے اوہ ناصر کملی والے دے ولے نیں فون کر دے

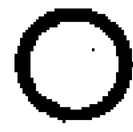
نور و نور ہو جائے گا جسم تیرا روشن نور دے نال توں چیسٹ کر لے
چنگیاں نال توں دوستی رکھ اپنی بخت سارے زمانے توں بیسٹ کر لے
نقشے قدم حضور ﷺ دا نقش کر کے سارے پاس توں عشق دے ٹیسٹ کر لے
ناصؔر عشق رسول دے قافلے وچ پہلے دل نوں ذرا ایڈجیسٹ کر لے

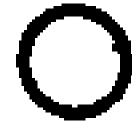
کملی والے دی زلف دتا کولوں خوشبو منگ لئی پھلاں نظاریاں نیں
گلی ابو ایوب دی ویکھ کے تے ادبوں سٹ لئی دھون چباریاں نیں
سوہنا جدوں مدینے دے وچ آیا عید کیتی سی خادماں ساریاں نیں
کملی والے دے جوڑے دی دھوڑ ناصؔر لائی منہ تے چن تے تاریاں نیں

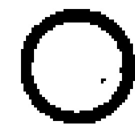
موسیٰ وانگ تقاضا جے کرے کوئی جلوے سوہنے دے ہو آپ شکار جاندے
ہووے عشق خلیلی تے سونہہ رب دی شعلے اگ دے بن گلزار جاندے
ہووے قلب اویسی جے وچ سینے گھریں بیٹھیاں ہو دیدار جاندے
ناصؔر اوتھے سیاہیاں دا کم کی اے جیہڑے پاسیوں لنگھ سرکار جاندے

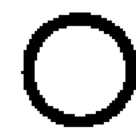
کملی والے دی شان کی پچھناں ایں جتھے گریا پسینہ گلاب بنیاں
ابوبکرؓ جے آیا صدیقؓ بنیا حبشی آ گیا تے ماہتاب بنیاں
جے عثمانؓ آیا ذوالنورین بنیاں علیؓ آیا تے ابو تراب بنیاں
کملی والے دے جوڑیاں نال ناصؔر ذرہ جو لگا آفتاب بنیاں

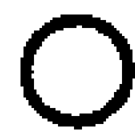
عیب کسے دے ویکھناں بری گل اے مست رہو بس اپنے حال اندر
ہندے چھیک ہزاراں بے شک بھانویں مچھی پھس جاندی آ کے جال اندر
میاں خامی تلاش جے کر سکنائیں نظر مار اپنے اعمال اندر
قیمت اپنی آپ ہے دس دیندا حکمت ہندی اے ناصر ایہ لال اندر

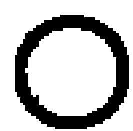
بعضے کہندے نیں دلبند آمنہ دا افضل ہندا تے فلک توں تہاں ہندا
آیا تاہیوں اوہ عرش توں فرش ولے بھارا پلہ ہمیشہ ای ٹھہاں ہندا
ایس نکتے نوں سدا یاد رکھیں بشر ہندا تے سایہ وی تاں ہندا
ناصر کدی حلیمہ ول جاوندا ناں جے اوہ حامی غریباں دا ناں ہندا

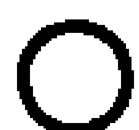
دنیا اتے محبوب سی جدوں آیا صبح آ رہی سی رات جا رہی سی
بالکل کیتے خزاواں نے گول بستر ڈیرے آ کے بہار جما رہی سی
جدے لئی تخلیق جہان کیتا قدرت اوہدا ظہور فرما رہی سی
ویلے صبح دے باغاں دے وچ ناصر شبنم پھلاں نوں وضو کروا رہی سی

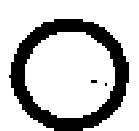
نور پیر دے ویلے جہان اندر یارو دوہاں جہاناں دا پیر آیا
پہلے آدم توں جدی تخلیق ہوئی ونڈدا نور سراج منیر آیا
جس دے لئی دعاواں خلیلؑ منگیاں بے مثال آیا بے نظیر آیا
ناصر شہنشاہ وی جدے ہین منگتے لے کے فقر دی نال جاگیر آیا

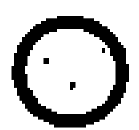
پیدا ہندیاں کیتیاں چن عربی ویکھو امت دے لئی سفارشاں نیں
کدی عرش تے کرن اپیل چلیا کدی غاراں دے اندر گزارشاں نیں
فضل کریں نہ عدل دے ول جائیں ایہو آرزو ایہو نگارشاں نیں
اوہدے حکم تھیں چلے ہوا ناصر جے اوہ آکھے تے ہندیاں بارشاں نیں

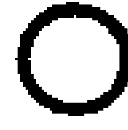
جیہڑی کشتی دا سوہنا ملاح ہووے اونہوں فیر طوفان کیں گھیر سکدا
کملی والے دا ہووے غلام جیہڑا اونہوں دشمن کر کیں زیر سکدا
جے اوہ چاہوے بے کلر زمین اندر چھٹے مار کے رحمتاں کیر سکدا
ہے ایہہ سوہنے دے موج دی گل ناصر جدھر چاہوے اوہ کعبے نوں پھیر سکدا

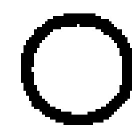
بڑا ناز ہے میںوں مقدراں تے نعت خوان میں عرب دے ڈھول دا ہاں
لگے تخت سکندری ہیچ میںوں چڑھ کے جدوں سٹیج تے بولدا ہاں
میرے چہرے ول دنیا تکدی اے نعت واسطے لب جد کھول دا ہاں
ناصر بڑا ای کرم لجپال دا اے سوہنا آ جاندا جدوں ڈول دا ہاں

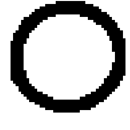
زندگی نعمت اے اللہ دی شکر کریئے لکھ لکھ شکر بجاوناں چاہیدا اے
کملی والے دے جوڑے نوں چم کے تے سر دا تاج بناوناں چاہیدا اے
مکن ساہ جے طیبہ دے شہر اندر رج کے جشن مناوناں چاہیدا اے
اون قبر اچ جے سرکار ناصر پھر تے موت نوں آوناں چاہیدا اے

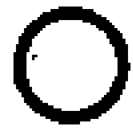
شداں مداں جزماں زیر زبراں معنے سوچاں الفاظ خیال سارے
حسن یوسف ستارے تے چن سورج حور و غلماں صاحب جمال سارے
مایہ ناز مفکر ادیب عالم فقہا محدث کمال سارے
آدم نوح خلیل کلیم عیسیٰ نبی ہین جتنے با کمال سارے
ہیرے موتی مرجان یا قوت لؤ لؤ مروارید زمرد تے لال سارے
دشت و دمن پہاڑ دریا ندیاں جنت عرش تے فرش وی نال سارے
لحظے لمحے پل تے دن راتاں ہفتے عشرے مہینے تے سال سارے
میکائیل جبریل انسان پکھو قطب غوث قلندر ابدال سارے
کرسی قلم تے لوح محفوظ ناصرؔ تاج و تخت تے جاہ و جلال سارے
جو کجھ ہے کائنات دے وچ یارو جلوہ جو وی نور دا نظر آیا
لے کے کنڈا ایمان دا تولیا اے بھارا پلہ حضور دا نظر آیا

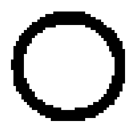
حکم دتا حلیمہ نوں آمنہ نے میرے کولوں توں میری بہار لے جا
پڑھ بسم اللہ تے جھولی وچ پا تے سہی عرش اعظم دا شاہسوار لے جا
بختاں والئیے بخت جگا اپنے کائنات دا ہار سنگار لے جا
پالیں اس نوں نازاں دے نال ناصرؔ عرشاں فرشاں دا تاجدار لے جا
عرض کیتی حلیمہ نے ایس مینوں جدوں حکم دتا تے میں چلنا ایں
میں کیہ ایس محبوب نوں پالنا ایں ائیں پالنا ایں تے میں پلنا ایں

اوس رات توں جان قربان کیتا جس دم یاراں ملاپ سبحان اللہ
چڑھیا برق براق تے سج دھج کے اوہ یتیماں دا باپ سبحان اللہ
لگی ہوئی اے عرش عظیم اتے اوہدے جوڑے دی چھاپ سبحان اللہ
کرکے گل معراج دی رب ناصر بول اٹھیا آپ سبحان اللہ

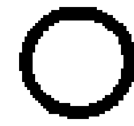

اک دن پچھیا نبوت توں میں یارو بابے آدم دے اتے ای رک جاندی
اوتھوں چلیوں تے نوح دے کول آئی یا تے پھر خلیل تے مک جاندی
ذبیح کول وی ملیا نہ چین تینوں دامن وچ کلیم دے لک جاندی
یوسف کول وی لگا نہ دل تیرا عیسیٰ پاک اگے آ کے جھک جاندی
کہن لگی کہ جدی تلاش سی اونہوں تھاں تھاں دے اتے ٹول دی رہی
جدوں آیا مقصود نہ ہتھ میرے چلدی آئی تے گھر گھر پھول دی رہی
سرتوں پیراں تک معجزہ جو ہووے میں نے اس شاہکارنوں لبھ دی ساں
لکھاں تاریاں چمک وکھائی بھانویں میں تے ماہ انوارنوں لبھ دی ساں
آخر ملیا رسولاں دا شاہ مینوں ازلوں میں وی سرکارنوں لبھ دی ساں
پہلے ملیا نہ ایسا محبوب مینوں نا امید ہو کے ڈانواں ڈول آ گئی
ناصر لگا مدینے وچ دل میرا چلدی چلدی حضور دے کول آ گئی

کدی پھول کے ویکھ قرآن اندر کویں یار نے یار دی گل کیتی
کتے آکھیا زُلف دی سونہہ مینوں کتے پاک رخسار دی گل کیتی

کتے کہیا ید اللہ نے ہتھ تیرے کتے اوہدی گفتاری دی گل کیتی
کتے اوہدی اسواری دی شان دسی کتے خود اسوار دی گل کیتی
کتے امن دا شہر پکار کے تے اہدے پاک دربار دی گل کیتی
کدی اپنے کول بلا کے تے اللہ عرش توں پار دی گل کیتی
کتے اپنے کول بٹھا کے تے اللہ قاب قوسین دی گل کیتی
کتھے سینے نوں کہیا الم نشرح کتے حسن حسین دی گل کیتی
کیتی جدوں محبوب دی گل کیتی بالکل میں طرفین دی گل کیتی
کتے کہیا سراج منیر اوہنوں کتے پاک نعلین دی گل کیتی
صدقے جاواں بے نیاز دے پیار اتوں تھاں تھاں دلدار دی گل کیتی
پے گئی جدوں وی گل دی لوڑ ناصر سوہنے نال پیار دی گل کیتی

دسو مینوں ستاریوں گل کی اے کاہنوں زمین ول جھاتیاں مار دے او
لے کے شام توں صبح دے ہون تیکر دسو کہڑی وچار وچار دے او
دنیا ساری اے سکھاں دی نیند سوندی تسیں جاگنوں مول نہ ہار دے او
دسو کہڑی گواچی ہوئی چیز پچھے رات اکھاں دے وچوں گزار دے او
ڈنگیا تہانوں وی کسے دی یاد شاید موتی یا فیر کسے دی اکھ دے او
انج لگدا اے جویں رات ساری تاہنگ تسیں وی کسے دی رکھ دے او
یکدم سارے دے سارے پکار اٹھے قصہ گزریا یاد کرا چھڈیائی
پندراں صدیاں بعد اج فیر ساڈے نمک زخماں دے اتے لا چھڈیائی
ستے درد دے ساز نوں چھیڑ کے تے سانوں فیر ازمائش وچ پا چھڈیائی

ایہو جہیا اج سخت سوال کیتائی دکھی دلاں نوں ہور دکھا چھڈیائی
کہن لگے معراج دی رات بیسی اساں سنیاں حضور نے اوناں ایں
جسدے نور تھیں ہوئے جہان پیدا اوس فیض گنجور نے اوناں ایں
اوس ماہ انوار دے رستیاں وچ اوہدے استقبال لئی جاگدے رہے
اللہ پاک دی جنہوں سلام بھیجے اوس ابر کمال لئی جاگدے رہے
جدی کوئی مثال نئیں ہو سکدی اوس بے مثال لئی جاگدے رہے
بھیک لینی سی سوہنے دی جلویاں توں بس ایس خیال لئی جاگدے رہے
آخر ہوئی مقبول دعا ساڈی دھماں ستاں آسماناں تے دھم گئیاں
کمبل پوش محبوب سی جدوں لنگھیا جتیاں اساں وی اوہدیاں چم لیاں
اوسے دن توں نیندراں اُڈ گئیاں لذتاں اوہ دیدار دیاں چکھیاں نیں
سوہنا فیر شاید کسے رات لنگھے اوسے رات توں تاہنگاں ایہہ رکھیاں نیں
حشر تیک نہ سون دی سونہہ کھادی سینے وچ چنگاریاں بھکھیاں نیں
جیہڑے ستے اوہ یار گوا بیٹھے ایسے وجہ توں کھولیاں اکھیاں نیں
ڈنگے ہوئے جو یار دی زلف دے نے کدوں نیند انہاں تائیں آوندی اے
تینوں پتہ نئیں سوہنے دی یاد اکثر ستیاں ہویاں نوں آن جگاوندی اے
سینے جدوں فراق تھیں جل اٹھدے لوکی آکھدے چمک ستاریاں دی
اٹھے پہر مدینے ول تکنے ہاں ایہو ہے گزران وچاریاں دی
اوہدی دید دے باہجھ دوا کوئی نئیں نیناں تسیاں رو رو ہاریاں دی
متاں کسے دن سنی دعا جاوے اساں سکدیاں درداں ماریاں دی
اوندی جدوں وی رات ستائیسویں دی جاگ دلاں اندر ایہہ امنگ جاوے
قسمت جاگ پئے ساڈی ضرور ناصرؔ سوہنا فیر اک وار جے لنگھ جاوے

حضور ﷺ انصاری دے گھر

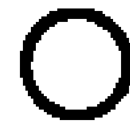
سجایا گیا انج مدینہ ہے سارا
کہ ہے آون والا نبی ﷺ اج پیارا
امیراں غریباں نے انجہ ذوق لیتا
کہ گلیاں چ عطراں دا چھڑکاؤ کیتا
وچھائیاں نیں راہواں چ اکھیاں غلاماں
کہ آ رہے نیں ہادی خراماں خراماں
وچھائیاں انہاں پر تکلف نیں سیجاں
بنایاں اوہدے بیٹھنے لئی سٹیجاں
ادھر غم چ ڈبیا سی غمگین دا گھر
سی نوحہ کناں اوس مسکین دا گھر
غریباں دا سی اوہ مدینے محلّہ
سی بیٹھا غریب اک وچھا کے مصلّیٰ
سی محروم چانن توں وی اس دی کلی
اہدے گھر سی بیٹھن دے لئی اک نہ جلی
محبت دے اتھرو لٹاوندا سی مڑ مڑ
دعا دے لئی ہتھ اٹھاوندا سی مڑ مڑ
سی گو وقت دا ہور ویکھن چہ تیور
اہدے کول ہیسی محبت دا زیور
تے آکھے مقدر بدل مولا میرا
کہ پاوے چا سوہنا میرے گھر وی پھیرا
فر آپے ای سوچے کہ ہے کم نصیبی
ہیں بے زر نکما تے ظالم غریبی
کتھوں ہون گے بخت میرے سولے
اوہ تشریف لے آوے دکھیاں دے ولے
اچانک پکار اٹھی سی خلق ساری
کہ آ گئی مدینے نبی ﷺ دی سواری
صدا طیبہ وچ مرحبا گونج اٹھی
سلاماں تھیں ساری فضا گونج اٹھی
کوئی جا کے کہندا کرم ہن کماؤ
میری کلی نوں عرش اعلیٰ بناؤ
ایہہ سن کے گئے کھل سرکار دے لب
دو عالم دے مختار غم خوار دے لب
اہدی ہووے گی سن لو مقبول عرضی
جتھے ہووے گی میری ڈاچی دی مرضی
ایہہ سن کے فضاواں رنگ آمیز ہویاں
سبھے دھڑکناں دل دیاں تیز ہویاں
ہر اک دے دل وچ ایہو سن ارادے
الٰہی میرے بوہے ڈاچی بٹھا دے

اوہ چلی جدوں سبھے گلاں نوں چھڈ گئی — بلند پر شکوہ سب محلاں نوں چھڈ گئی
غریبی زمانے چوں نمبر ہے لے گئی — اوہ ایوب دے جا کے بوہے تے بہہ گئی
اچانک اوہدی بیوی اونہوں ہے کہندی — ہے ساڈے بوہے شور یا بھل ہے پیندی
حقیقت ہے یا کہ مقدر نیں بھلے — عجب خوشبواں دے پئے اوندے نیں ہلے
نہ جانے طبع کاہنوں مسرور ہو گئی — ہے رنج جاپدا کلی پر نور ہو گئی
توں وی اپنے ازمالے اج لیکھ جا کے — ہے بوہے تے کی شور توں ویکھ جا کے
اہدی گل سی سن کے تے ایوب دوڑے — سی دامن خیالاں تے فکراں نیں چھوڑے
اوہ نکلے جدوں بنھ کے چاہت دا سہرا — نظر آ گیا سی نبی ﷺ جی دا چہرہ
تے بیوی نوں کہندے سرور آ گئے نی — ذرا دیکھ تے سہی حضور ﷺ آ گئے نی
نبی ﷺ میرے ناصرؔ حقیقت نوں پچھیاں — بجائے محلاں دے کلی نوں چنیاں

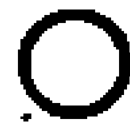
عشق

اک دن پچھیا عشق توں دس عشقا تیرے عین نیں مونہہ کیوں کھولیا اے
اوہنے کہیا کہ اوہدے توں ڈر لگدا اے جیہڑا غین دے سر اُتے بولیا اے
ایسے نکتے دے سارے ہین رولے جنہیں غین نوں در در رولیا اے
ایہو نکتہ عین توں غین کردا سدا غین ازمائش وچ ڈولیا اے
دغا سر توں غین جے لاہ دیوے سونہہ رب دی فیر دعا بن دی
لکھن وچ نیں عین تے غین اکو نکتہ پایئے تے ہور بلا بن دی
مونہہ عین دا غیر نوں کھا جاندا ارشین دے فیر صفائی کردے
باقی جو کجھ بچدائے فیر اگے ارقاف دے ول سپلائی کر دے
فر قاف دے پیچ دی پیچ کے تے پوری اپنی زور آزمائی کر دے

غین اڈے تے عین دی نگری وچ جلوے عین دے تد روشنائی کر دے
نکتے کولوں جے مجرم بچ نکلے جھنڈا محرم راز دا جھل جاندا
ہیٹھوں جرم دے ویکھ مٹا نکتہ سدھا حرم لئی رستہ کھل جاندا
ایہو غیر اے جد تک رہوے اندر آکھے عقل دے لگ کے بھل جاندا
لکھن وچ نیں شیر تے شیر اکو ہووے سامنا عقدہ کھل جاندا
کناں نکتیاں پایا ہیر ناصر غور کر توں لفظ شام اتے
نکتے وچ جے ہندا کمال کوئی ہندا سوہنے محمد دے نام اتے

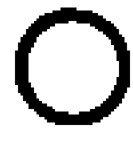

کاہنوں طور دی سیر دا شوق تینوں تک لے نور تجلی قرآن وچ اے
دس دس نیکیاں اک اک حرف بدلے کڈا سودا سولا قرآن وچ اے
جتھے ابراہیم دا پیر لگا جے توں ویکھیں مصلیٰ قرآن وچ اے
پچھنا چاہویں جے سوہنے دا پتہ ناصر لکھیا صاف من اللہ قرآن وچ اے
اوہدے ہتھاں نوں اللہ دے ہتھ آکھو کیوں جے لکھیا ید اللہ قرآن وچ اے
علم کلی دیا منکرا کھول اکھاں آدم واسطے کلا قرآن وچ اے

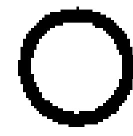

ربا تیرا تے کوئی مکان ہے نئیں فیر لا مکان دا راز کی اے
عرش اعظم نوں خوب شنگار کے تے سوہنے تائیں بلان دا راز کی اے
جبرائیل امین دے لب نوری تلیاں اتے ٹکان دا راز کی اے
جنت وچوں براق تیار کر کے بوہے اتے لے جان دا راز کی اے
میکائیل جیہے اعلیٰ فرشتے توں ایہہ رکاب پکڑان دا راز کی اے

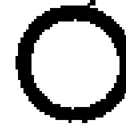
اپنے یار دلدار نوں سد کے تے اذن منی اعلان دا راز کی اے
آئی ندا کہ عرش شنگار یا سی اوہنوں اوہدا ای وطن وکھاونے لئی
بیسی کیتا سوار براق اتے نور بشر دا جھگڑا مٹاؤنے لئی
جبرائیل نے چمیں سی پیر تاہیوں اوہدی امت نوں ادب سکھاونے لئی
میکائیل نے تاہیوں رکاب تھامی عربی ڈھول دے ناز اٹھاونے لئی
لن ترانی سی موسیٰ دے لئی ناصرؔ اذن منی تے شان حضور ﷺ دا اے
موسیٰ طور دی حد نہ لنگھ سکیا لا مکان مکان حضور ﷺ دا اے

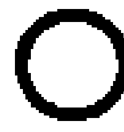
اڈ کے زمیں توں چن تے جا اپڑی ہے انسان دی عقل سلیم دی حد
ماری چھال تے چتا گلزار ہو گئی ڈِٹھی پیار چ ابراہیم دی حد
رب ارنی موسیٰ پکار اٹھیا بیسی طور تے موسیٰ کلیم دی حد
ادھر جبرائیل سمیت ناصرؔ کوئی دسے خاں دُرِ یتیم دی حد

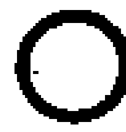
عالم فاضل محقق زمانیاں دے سہرے آون تحقیق دے لا کے تے
سخن ور اشعار دیاں ڈالیاں نوں پیش کر دے رہن سجا کے تے
ساری زندگی رہن بیان کردے واعظ اپنا رنگ جما کے تے
قیامت تیک زمانے دے کل دانے ویکھ لین خاں زور ازما کے تے
اک لکھ تے کئی ہزار مرسل تھک ہار گئے کوئی نہ بول سکیا
پہلا گھنڈ محمد ﷺ دی میم والا ناصرؔ اجے تائیں کوئی نئیں کھول سکیا

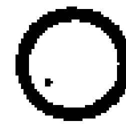
برقعہ بشری اتار کے چن عربی سر عام جے لا دربار دیندا
ہندا فیر کلیم بے ہوش ایتھے یوسف دیکھ کے سب کجھ وار دیندا
میکائیل دے دم نال بن جاندی جبرائیل دی سٹ ہتھیار دیندا
ناصر ویکھیں حدیث تے ست پشتاں مڑھکا میرے حضور ﷺ دا تار دیندا

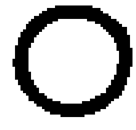
کالے منہ تے کالے اعمال نامے چھٹے رحمت دے پین تے دھل جاندے
یوسف ویکھ کے انگلیاں جان کٹیاں ایدھر سودے نیں سراں دے تل جاندے
جے اوہ اپنی زلف بکھیر دیوے سورج چن تارے لشکاں بھل جاندے
ناصر کی دسے اوہدی شان جتھے دیوے عقلاں دے ہو گل جاندے

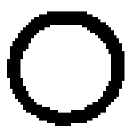
کملی والے محبوب دے پیار باجھوں ساڈے کم معقول نئیں ہو سکدے
نفل حج زکوۃ نماز روزے بے شک کدی مقبول نئیں ہو سکدے
اہدی پیروی باجھ تے نفس اتے لاگو زریں اصول نئیں ہو سکدے
ناصر جدوں تائیں راضی نہ آپ ہوئے ساڈے عمل قبول نئیں ہو سکدے

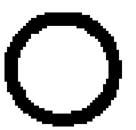
نور آیا جہان ول رب ولوں جیہڑے ہین مغضوب نئیں ویکھ سکدے
انہاں انھیاں ڈٹھا کی جگ اندر جیہڑے خوباں دا خوب نئیں ویکھ سکدے
اک وار لا لیندے نیں دل جتھے عاشق فیر عیوب نئیں ویکھ سکدے
درشن اپنیاں نوں سدا ہون ناصر ابو جہل محبوب نئیں ویکھ سکدے

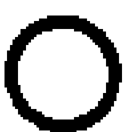
صدقے جاواں میں در حبیب اتوں جتھوں کوئی وی نئیں محروم جاندا
چم کے خاک مدینے دے بٹیاں دی پاپی جگ دا بن مخدوم جاندا
بھانویں جتھے کوئی سوہنے نوں سد مارے اونہوں طیبہ وچ ہو معلوم جاندا
ہے ایہہ سنی دی خاص پچھان ناصر جد وی نعت سنایئے تے جھوم جاندا

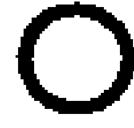
کملی والے دا ذکر اذکار کرناں ایہہ وی دال اے چنگے نصیب اتے
عیباں والا حبیب نئیں ہو سکدا تاہیوں نکتہ نئیں لفظ حبیب اتے
جیہڑی کرے حضور ﷺ توں دور تینوں لعنت بھیج توں اس تہذیب اتے
کوک میری اوہ طیبہ وچ سنیں ناصر کیڈا کرم ایں اوہدا غریب اتے

اینویں کملیا فتوے لائی جانائی ہتھوں ساقی دے مئے توں پیتی ای نئیں
سولی اتے منصور نیں کی ڈٹھا تیرے نال کہانی اوہ بیتی ای نئیں
نیتی ہوئی نئیں فیر قضا ہوندی نیت نال توں ظالماں نیتی ای نئیں
تابع ہووے نہ ناصر حضور ﷺ دے جو پیدا رب نیں چیز اوہ کیتی ای نئیں

کملی والا دو عالم دیو چ یارو مایہ ناز تخلیق ستار دی اے
پیدا کرکے ناز فرمان والی ذات سوہنے تے پروردگار دی اے
جے اوہ کرے اشارہ تے سوہنہ رب دی جرات کسے نوں کدوں انکار دی اے
سوہنا وحی دا نئیں محتاج ناصر بلکہ وحی محتاج سرکار دی اے

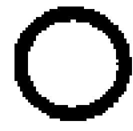

کیتا رب مختار بے شک اوہنوں حاکم کل کائنات دامن دے آں
من رآنی دے ول جد غور کریئے مخزن کلی صفات دامن دے آں
رب توں بعد عظیم ایں ساریاں توں سید کل سادات دامن دے آں
ناصر کون حضور ﷺ نوں رب کہندا اسیں مظہر ذات دامن دے آں

چن دا چراغ

دن نوں تیراں تے رات سی چودھویں دی جوبن چن اتے پورے پور دا سی
تارا کوئی کوئی اکھیاں کھول دا سی پہلا پہر تے وقت سرور دا سی
زیور زریں سجا کے رات چمکی سماں اتریا زمیں تے طور دا سی
پیلی رنگت دیوچ ملبوس ہو کے بیٹھی چن کہ مکھڑا حور دا سی
پورے غور دے نال جد ویکھیا میں میری سوچ نیں جمع خیال کیتا
پچھاں فلسفہ چن توں داغ والا اپر تکیا تے نالے سوال کیتا
کھڑا ہو کے زمین تے کہن لگا نور و نور تے ابر بہار چناں
تیرے حسن دی دادمیں دے سکناں رج کے سوہنیا عالی وقار چناں
خورے آپ اوہ کیڈا حسین ہونا دتا تینوں اے جنئیں نکھار چناں
کدی گھٹدا ایں کدی ودھنا ایں پورا ہونائیں ادھ وچکار چناں
شرقوں چڑھ کے غرب ول دوڑ پینائیں نینداں راتاں دیاں پیا گالناں ایں
ایس گل دا تیتھوں جواب منگناں کہدا داغ لے کے کنوں بھالناں ایں
کہن لگا معراج دی رات بیٹھی اس گل دا جاں مینوں سراغ لگا
کملی والے حبیب نے گزرنا ایں اوہدی دید دا من وچ باغ لگا

کئی منزلاں اجے میں دور ہیساں جدوں جان اوہ روشن چراغ لگا
جدوں آیا محبوب نہ نظر آیا تن جل گیا من وچ داغ لگا
کہیا تاریاں چناں نصیب تیرے ڈٹھا خالق دا لنگھدا یار اساں
کملی اوڑھ کے آیا تے گیا واپس اصل نور دی ویکھی بہار اساں
چن رو پیا داغ پچھان میرا میتھوں میرا ہن حال کی پچھنا ایں
کملی والے حبیب دی دید باجھوں دکھی من دی چال کی پچھنا ایں
سینہ جلدا اے لوکی چن کہندے میتھوں میرا خیال کی پچھنا ایں
اہدی شان میں کراں بیان کویں میری کی اے مجال کی پچھنا ایں
ایہو آس لے کے ناصر چڑھناں واں کملی والے دا اج دیدار ہوسی
شرقوں چڑھ کے غرب ول جا ڈبنا سوہنا خورے غرب توں پار ہوسی

اوہدے کرم دا سارا کرشمہ اے ہووے قرن والا خبیب ہووے
پہلا خاصہ نبوت دا ہے ایہو نبی ﷺ اللہ دا جان دا غیب ہووے
اُہدا بولنا رب دے بولنے دی. پوری یار تفسیر لا ریب ہووے
ناصر اوہ محبوب نئیں ہو سکدا جدے وچ کوئی کمی یا عیب ہووے

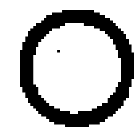
رحمت

رحمت ہون لئی شرط ایہہ لازمی ایں جے کوئی سدے تے چل کے آسکے
کناں نال فریاد نوں سن کے تے اکھاں نال ملاحظہ فرما سکے
ہووے خود مختار مصیبتاں چوں پھسیاں ہویاں نوں آ کے چھڑا سکے
رحمت اوہنے کی کرنی ایں اے ناصر جیہڑا درد نہ آ کے ونڈا سکے

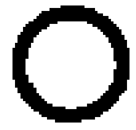
ثابت ہویا حضور ﷺ نے عین رحمت مشکل ویلے اوہ سن دے پکاروی نیں
دکھاں کولوں بچاؤنے لئی اکثر سن دے ویکھ دے نیں خود مختاروی نیں

معراج

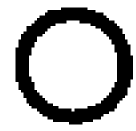
سورج ڈب گیاسی اے کل دنیا چن اون گیا اے خورے اوں گیا اے
عرشِ اعظم سمیت زمین ولے منہ اہل افلاک دا بھوں گیا اے
سدّا لے کے روح الامین آیا تے ابلیس دا محل دھروڑا گیا اے
اگے جاگدا سی ساری رات سوہنا چادر تان کے اج اوہ سوں گیا اے
مولا بے پرواہ سی ذات تیری اج بے پرواہ محبوب ستائے
ثابت ہندا اے پیار دیاں منزلاں نیں طالب جاگدائے اوہدا مطلوب ستائے
مینوں آیا جواب توں جان دائیں جدّی شان ہووے اونا مان ہندا
میرا اوہ محبوب ہے پہر اٹھے جیہڑا روح الامین دربان ہوندا
جیہڑی جگہ تے ڈیرہ اوہ لا دیوے اوسے جگہ تے نازل قرآن ہندا
اوہنوں ویکھ دا جو مینوں ویکھ دا اے اوہدا بولنا میرا بیان ہندا
بھانویں روز راتیں میرے کول ہندا ناصر ویکھنے دی مینوں تس رہندی
بے پرواہ نہ ہووے محبوب جے تائیں کسے پیار دے اندر نئیں چس رہندی

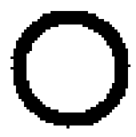
جد وی نعت لئی قلم اٹھاوندا ہاں اوہدے ذکر اندر وال وال ہندا
مینوں اینویں نئیں اوہدا خیال اوندا بلکہ سوہنے نوں میرا خیال ہندا
میں نکما کچا بیکار پاپی لکھاں نعت نئیں پیدا سوال ہندا
ناصر میں کی میری اوقات کی اے اوہدا کرم میرے نال نال ہندا

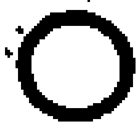
لے کے اتھرو ندامت دے پیش کرناں اوہدی جدوں دی یاد ہے آ جاندی
انج لگدا اے ٹھاٹھاں مار کے تے رحمت کرن آباد ہے آ جاندی
گنبد خضریٰ نال ٹکرا کے تے میری جدوں فریاد ہے آ جاندی
ناصر میرے خیال توں وی پہلے میرے لئی امداد ہے آ جاندی

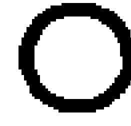
میرے ورگا تے او گنہار کوئی مَیں جدوں ہتھ بن کے اعتراف کیتا
اوسے ویلے سرکار نے کرم کر کے عیاں میریاں دا کھاتہ صاف کیتا
بار بار کوچے کوچ کیتے، بار بار لجپال نے معاف کیتا
کئی وار تصوّر دے وچ ناصر روضے پاک دا جا کے طواف کیتا

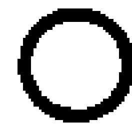
اونہوں کسے خریدنا کی ایتھے جیہڑی جنس بازار دے وچ کوئی مَیں
اوہدی سج دھج کسے نیں ویکھنی کیہ جیہڑا موتی وی ہار دے وچ کوئی مَیں
اینویں رتبے ملن نہ جگ اندر خوبی سجے کردار دے وچ کوئی مَیں
جویں ناصر امام ہے وچ تسبیح پر کسے شمار دے وچ کوئی مَیں

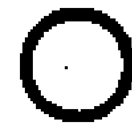
جدوں یاد مدینے دی آ جاندی نہ ای بیٹھ ہندا نہ ای سون ہوندا
راھی کرن سرگوشیاں راہ جاندے بیٹھا کون کر کے نیویں دھون ہوندا
گھٹدا ودھدا رہندہ اے دل میرا کدی ہے ڈونا کدی پون ہوندا
تیرے کرم دا ناد پیا وجدا اے میںوں کون جانیں ناصر کون ہوندا

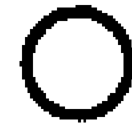
جیہڑا پھل وی پھل کے پھلدا اے اوہدا رابطہ شاخ تھیں کٹ جاندا
دمِ آخر بلبلے سبق دتا جیہڑا پھلے ہو چوڑ چپٹ جاندا
جویں چودھویں توں پچھے چن فلکی آپے گھٹ دا گھٹ جاندا
ناصرؔ شاہ بس ایہو ای سمجھ لے توں جدوں پھلے غبارہ تے پھٹ جاندا

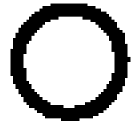
جے کوئی آکھے حضور ﷺ نوں چن ورگا حق دا اس دے کول معیار وی نئیں
سچ پچھو تے سورج تے چن تارے اوہدے اک جلوے دی مار وی نئیں
خالق نئیں مخلوق ہے سوہنا رب دی ایس گل توں مینوں انکار وی نئیں
ایہو جہیا سوہنا پر ایس کائنات اندر ناصرؔ خلقیا پروردگار وی نئیں

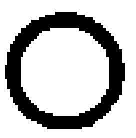
اپنے خاص محبوب نوں بھیج کے تے ساڈے اتے احسان خدا کیتے
لکھے فرش توں عرشیاں ساریاں نیں سجدے پئے کے شکر ادا کیتے
توں تے گل انساناں دی کری جانائیں رب خود میلاد بپا کیتے
اوہدے آون دی خوشی دے وچ ناصرؔ اللہ سبھ نوں پتر عطا کیتے

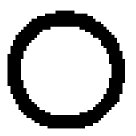
ڈھا شوق غریبی نوں ویکھیا نئیں سوہنے دائی حلیمہ دی لج رکھ لئی
لے کے لقب جہان دیاں رحمتاں دا بے کس عاصی اثیماں دی لج رکھ لئی
کردے گئے سن بنی رسول جیہڑے سوہنے انہاں سکیماں دی لج رکھ لئی
ہو کے دریتیم حضور ناصرؔ قیامت تیک یتیماں دی لج رکھ لئی

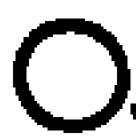
اک لکھ تے کئی ہزار وچوں کملی والا اے ہمہ صفات لگدا
جے میں ویکھاں حسیناں دے نگر اندر مینوں اوہ فخر کائنات لگدا
جے میں ویکھاں حضور ﷺ دا رخ انور اوہدے سامنے دن وی رات لگدا
ناصؔر اس کائنات دا حسن سارا اوہدے حسن دی مینوں زکوٰۃ لگدا

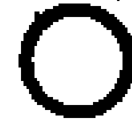
میرے عرب شریف دے چن ورگا کوئی صاحب جمال نئیں ہو سکدا
بلکہ سارے زمانے دے شاعراں دا ایڈا سوہنا خیال نئیں ہو سکدا
اوہدا ثانی تے ایس کائنات اندر کوئی مائی دا لال نئیں ہو سکدا
ناصؔر اوہدی مثال تے اک پاسے پیدا دوجا بلال نئیں ہو سکدا

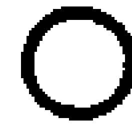
دوہاں عالماں وچ اوہدی جگہ کوئی نئیں چنگا کھا کے جو بولدا مندا ہووے
اونہوں دین سلامیاں دونویں عالم جیہڑا اپنے یار دا بندہ ہووے
اوہدے نام تھیں ملے رہائی فوراً بھانویں گل وچ پھانسی دا پھندہ ہووے
ناصؔر سینے اوہ اوہنوں وی لالیندا جیہڑا سارے جہان توں گندہ ہووے

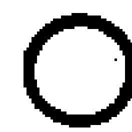
جے توں یار پلے نوں جان دا نئیں اینویں روز بنانہ گھنے بیلی
ورلے ورلے پیر شبیر ورگے مائیاں جگ اتے لال جنے بیلی
اکثر بیلی پلے نوں لیک لا کے بیڑی بوڑ دیندے بیلی سنے بیلی
ناصؔر مان کاہدا تینوں بیلیاں دا تیرے جے سرکار نہ بنے بیلی

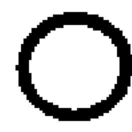
ہین دونویں ہم نام پر سوچئے تے فرق دوہاں اندر آ شکار ہندا
اک امام ہندا وچ تسبیح دے جھدا نہ کوئی ورد شمار ہندا
اک امام ایں ہندا جماعت اگے پچھلے ساریاں دا اوہ سردار ہندا
ناصرؔ ناں دے دونویں امام نیں پر اک بیکار ہندا اک سردار ہندا

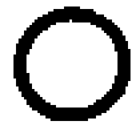
دنیا ساری دے شاہی دربار آقا تیرے اک دربار دی شان دے نئیں
رتبے رب تینوں جیہڑے دے چھڈے قطعاً اوہ محتاج بیان دے نئیں
کویں جاوے کوئی عرش تے وانگ تیرے ایڈے حوصلے کسے انسان دے نئیں
تیری شان دی حد کوئی کی دسے ناصرؔ اوہ تے فرشتے وی جان دے نئیں

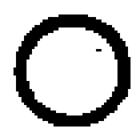
اوہدی شان نئیں کسے توں ختم ہوئی کورے کاغذ تے ردیاں مک گئیاں
اوتھے انہاں دواتاں نوں کون پچھدا جتھے چلدیاں ندیاں مک گئیاں
جدوں اوہدے دربار تے اپڑیا میں میرے جرم تے بدیاں مک گئیاں
دسدیاں دسدیاں سوہنے دی شان ناصرؔ خورے کیناں صدیاں مک گئیاں

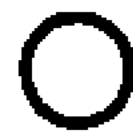
نور نیاں جہے حضور ﷺ تائیں اوہدے چہرے دے اتے وی نور آیا
اونیں نیکیاں دی بنھ پنڈ لئی اے لے کے جیہڑا وی ایتھے قصور آیا
تینوں سنیاں لکھاں مبارکاں نیں تیرے حصے وچ رحمت دا پور آیا
ذرہ ذرہ پیا دیوے گواہی ناصرؔ محفل وچ محبوب ضرور آیا

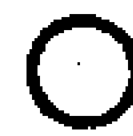
کوئی تے بولدا اے ایس تابوت اندر جدی وجہ توں جاگے نصیب میرے
سارا کرم اے اوس کریم دا اے بن گئے دوست امیر غریب میرے
زندہ ہون دا دتا ثبوت یارو اوکھے وقت وچ آ کے حبیب میرے
نیڑے انی تے جان وی نئیں ناصر کملی والا اے جناں قریب میرے

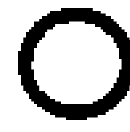
سماں بدلیا بلبلاں راگ چھیڑے دوزخ ٹھر گئی جنت سجائی گئی اے
ثابت ہندا اے آ گیا دنیا وچ جدے لئی کائنات بنائی گئی اے
بولن لگ پئے اج چوپائے سارے کعبے کولوں تعظیم کروائی گئی اے
نعت عظمیٰ اج دی رات ناصر بی بی آمنہ دی جھولی پائی گئی اے

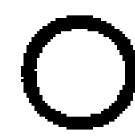
عربی ماہی نیں میرے جیے عاصیاں نوں کملی پاک چ کج کے تاریا اے
جے کوئی ڈٹھا گمراہی دے ول جاندا اوہدی رحمت نیں بھج کے تاریا اے
ہے ایہہ میرے کریم دی موج ناصر جدوں تاریا گج کے تاریا اے
صدقے جاواں لجپال دے تارنے توں جنہوں تاریا رج کے تاریا اے

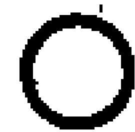
جدے پاک پسینے دی مہک وچوں دوہاں عالماں دا گلستان بنیا
جدی پیروی باہجھ جہان اندر کوئی بندہ نہ صاحب ایمان بنیا
حکم جے سرکار فرما دتا ہر اک پتھر وی صاحب زبان بنیا
جے اوہ بولیا رب دی سونہہ ناصر یا حدیث بن گئی یا قرآن بنیا

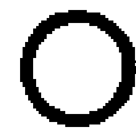
پہلے ب بسم اللہ قرآن اندر ختم جا کے سین تے نص ہو گئی
عشق والیاں رمز پچھان لئی اے دو جے ٹولے توں گل بے وس ہو گئی
جدوں ب تے س دا جوڑ کیتا دوئی ذوق تے شوق دی چس ہو گئی
گویا رب نے کیتا اعلان ناصر جا سوہنیا تیرے تے بس ہو گئی

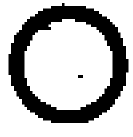
من کے نبی ﷺ تے کڈ دا اے عیب جیہڑا ایہو جیہے غدار دی گل نہ کر
جے ٹیں تینوں توفیق درود والی لے کے نام سرکار دی گل نہ کر
جے اوہ ملے خزانواں دے وچ مینوں میرے کول بہار دی گل نہ کر
وضو باہجھ زبان دے نال ناصر اوہدے پاک دربار دی گل نہ کر

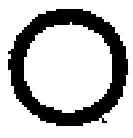
منن والیو نور حضور ﷺ تائیں آؤ فیر اج نور دی گل کریئے
طور خود مشتاق حضور ﷺ دا اے کاہدے واسطے طور دی گل کریئے
حوراں والا ای ساڈا جے بن جاوے سانوں لوڑ کی حور دی گل کریئے
ناصر شاہ ہے جان عبادتاں دی آؤ سارے حضور ﷺ دی گل کریئے

بلبل نوحہ کناں سی باغ اندر یکدم سوچ آئی گنگنا اٹھی
بادِ صبا مدینوں جدوں اپڑی نس نس بوٹیاں دی جھمر پا اٹھی
غوطہ خوری تخیلاں آن کیتی میری سوچ دی سوچ وی گا اٹھی
کون آیا زمانے دے وچ ناصر ہستے پھل تے مہک فضا اٹھی

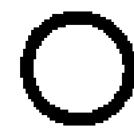

ایویں کرم تھیں ہویا معلوم ہندا میرا حال اوہ کدوں دا سنی بیٹھا اے
مینوں میرے خیال نے کہیا چپ کر ایہہ خیال اوہ کدوں دا سنی بیٹھا اے
حال حال دی ہن نئیں لوڑ کوئی تیری کال اوہ کدوں دا سنی بیٹھا اے
لبھدا پیائیں الفاظ توں ایجے ناصر پر سوال اوہ کدوں دا سنی بیٹھا اے

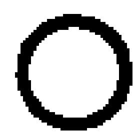

جاہل جاہلاں دا ابو جہل شقی نت روز حضور کول آوندا سی
آ کے میرے کریم دے بوہے اتے بڑے مان تھیں رولا ایہہ پاوندا سی
ترا رب نئیں آج تک نظر آیا کم ظرف کمزوری جتاوندا سی
نظر اوندے نیں میرے تے رب سارے مرے نال چل ویکھ اکساوندا سی
میرے آقا نے منگی دعا مولا کافر آ کے روز ستاوندا اے
میرے واسطے حکم ہے کیہ تیرا کم بخت ازماونا چاوہندا اے
حکم ہویا کہ سوہنیا جدوں تینوں آکھے ہن تے جاویں ضرور اوتھے
عرض کیتی نبی بت کدہ یا مولا بے شعوریاں دا ہے فتور اوتھے
ہو کے نبی تے بتاں دے ول جاواں کیویں مٹے گا اہدا غرور اوتھے
حکم ہویا توں پیر تے پا اوتھے بت کردیاں گا چور چور اوتھے
دوجے دن بے ایمان نے پھر آ کے چلن واسطے جدوں تکرار کیتی
تری شرط قبول ہے چل چلئے آمین جس گھڑی سرکار کیتی
لگا کہن حضور نوں ٹھہر جاؤ پہلے میں اعلان کراونا ایں
نبی اج بت خانے وچ آ رہیا اے مکے والیاں تائیں سناونا ایں

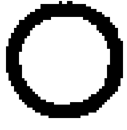
ترے رب دی شان اج ویکھنی ایں — تینوں بتاں دا ٹھکہ وکھاونا ایں
کھڑ کرکے اہل قریش تائیں — تینوں پھر بت خانے لے جاونا ایں
مرے آقا نے منگی دعا مولا — ظالم مفت دے چرچے کری جاندائے
حکم ہویا کہ سوہنیا غم ناں کر — اصل وچ ایہو بازی ہری جاندائے
دنیا جان دی اے بت کدے اندر — جیہڑا جا کے نظارا عوام کیتا
لتر منہ تے پئے انج منکراں نوں — کالا منہ اوہناں سر عام کیتا
ابو جہل ہویا داخل جس ویلے — ہر اک بت دا اس احترام کیتا
رکھیا قدم حضور نے جدوں ناصر — جھک کے ساریاں بتاں سلام کیتا

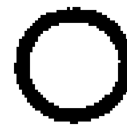
کون آیا اے شجر انسان یارو — سارے کرکے قیام کھلو گئے نیں
مرحبا جی آیاں نوں آکھنے لئی — جانور رکوع وچ ہو گئے نیں
سارے کیڑے مکوڑے نے سجدیاں وچ — بوہے ملک جہنم دے ڈھو گئے نیں
صورت سیرت نوں کھڑ کرکے تے — تیہاں پاریاں اندر پرو گئے نیں
پہلی نظر دے نال حبیب مرے — چن تاریاں نوں بخش لو گئے نیں
ناصر کیہ دساں لعل آمنہ دے — جتھوں گزر گئے چھڈ خوشبو گئے نیں

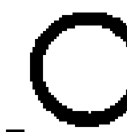
ترے ذکر اچ لنگھ جائے پل جیہڑا — کملی والیا-ایہو تے زندگی اے
ترے عشق اچ سوہنیا مٹ جانا — ایہو فقر تے ایہو قلندری اے
ذکر و فکر ہے ترا سکون میرا — مرے واسطے ایہو تو نگری اے
تری پاک نعلین جے لبھ جاوے — ناصر واسطے تاج سکندری اے

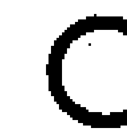
مولا میریا ارزو ہے میری   بس اک رات مدینے بسر ہووے
ہووے رات اوہ آخری زندگی دی   قدماں وچ سرکار دے سر ہووے
ادھر موت دا ملے پیام مینوں   ادھر سامنے آقا دا در ہووے
جنت ملے نہ ملے پرواہ کوئی نئیں   ناصر میری مدینے قبر ہو جاوے

سوہنے آقا لجپال حضور سرور   مرے اتے ایہہ کرم کما چھڈو
چھٹی بھیج کے بوہے تے آونے دی   آقا میری ایہہ تاہنگھ مکا چھڈو
کاش مراں مدینے دی جوہ اندر   کاش حکم ایہہ تسی فرما چھڈو
ہے ایہہ ناصر دیوانے دی لاش لوکو   مرے دیس اچ اینوں دفنا چھڈو

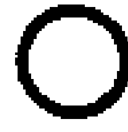

اللہ پاک نے رُخ حبیب تائیں   سچا صاف آئینہ بنا چھڈیا
مہکاں پھلاں نوں دین لئی رب سچے   اہدا نوری پسینہ بنا چھڈیا
صدقے جاواں کریم دے کرم اتوں   ذرہ ذرہ نگینہ بنا چھڈیا
پھیرا پایا حضور نے جدوں ناصر   سینے سینے مدینہ بنا چھڈیا

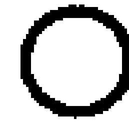

پارہ ویہی واں کلام مجید اندر   سورہ نمل چ رب اعلان کیتا
جو کجھ ہے محبوب زمین اندر   جو کجھ پیدا میں وچ اسمان کیتا
لے کے فاتحہ کولوں والناس تیکر   تیرے لئی تخلیق . سامان کیتا
دوہاں عالماں دا سارا غیب ناصر   اہدے وچ ہے سارا بیان کیتا

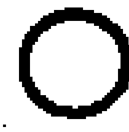
پارہ پنجواں سورہ نساء اندر		ذرا ویکھ ارشاد خدا کیتا
جو وی توں محبوب نہیں جان دا سیں		سارا علم اوہ تینوں عطا کیتا

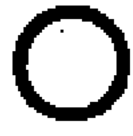
ہادی آقا رحیم کریم آئے		نور و نور اج وادیاں ہو گئیاں
کعبہ جھکیا جشن مناؤنے لئی		بتاں دیاں بربادیاں ہو گئیاں
لکھ لکھ تینوں حلیمہ مبارکاں نیں		تیرے گھر آبادیاں ہو گئیاں
سب توں اول سی آیا اخیر اتے		گلی گلی منادیاں ہو گئیاں
سوہنا آیا تے آئی بہار پہلی		یارو کیف دیاں چھلاں آ گئیاں
اہدے آون دیاں برکتاں ویکھ ناصر		گواں پتھراں نوں گلاں آ گئیاں

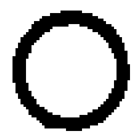
سرمہ مَازَاغَی دا اکھیاں وچ		المزمل سراج المنیر وی اے
داعی الی اللہ دی شان والا		غیب دان حبیب قدیر وی اے
پچھنائیں اہدی مثال رسول جیہڑا		بے مثال وی اے بے نظیر وی اے
عربی ہاشمی امی امام ناصر		سب توں اوّل وی اے تے آخیر وی اے

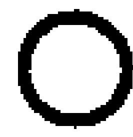
سوہنا آیا تے سعدیہ دائی دیاں		حوراں بنا کے چیلیاں آ گئیاں
بی بی آمنہ نوں نوشیروان دیاں		نظر محل حویلیاں آ گئیاں
خدمت واسطے مکے وچ آمنہ لئی		سارہ جہیاں سہیلیاں آ گئیاں
جھرمٹ پایا اے رحمتاں اج ناصر		دوزخ تائیں تریلیاں آ گئیاں

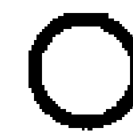
جدھر ویکھو ہے رم جھم رحمتاں دی رحمتاں سوہنے سولیاں کر چھڈیاں
حوراں پریاں سوہنے دے حسن ویکھو مست کملیاں جھلیاں کر چھڈیاں
نور مصطفیٰ دیاں جولانیاں نے ارزاں عام تجلیاں کر چھڈیاں
ناصؔر دوزخ دا ڈر کیوں رکھناں ایں رو رو سوہنے تسلیاں کر چھڈیاں

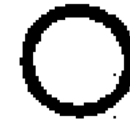
اوندے رہے زمانے وچ نبی پہلے آئے ساریاں کولوں سرکار پچھے
اقصیٰ اندر مصلّے تے نبی میرا اک لکھ تے کئی ہزار پچھے
دورے واسطے اون وزیر پہلے اوندا ساریاں دا شہر یار پچھے
ناصؔر آئے غلام سجان دنیا جدوں سج گئی آیا سردار پچھے

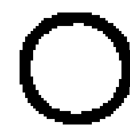
ایتھے اچے تے سچے نے رنگ سارے رنگ رنگ اندر تیرا رنگ جاپے
ترا سوہنیا رنگاں چوں رنگ سوہنا باقی رنگ رنگ وچ مینوں بھنگ جاپے
چھاپاں چھلیاں مندراں گہنیاں چوں سوہنی عشق حبیب دی ونگ جاپے
تیرے کرم دا ناصؔر نوں نئیں شکوہ دامن اپنا ای مینوں تنگ جاپے

سانوں دوہاں جہاناں وچ غم کاہدا جس دے امتی ہاں ساڈا نبی زندہ
سانوں ویکھ کے مشکلاں کمبدیاں نیں ساڈا پیر سوہنا مولا علی زندہ
کامیابیاں چمدیاں پیر ساڈے ناصؔر ہے ساڈا غوث جلی زندہ
زندہ باد دا لا دیو سب نعرہ ساڈا نبی زندہ ساڈے ولی زندہ

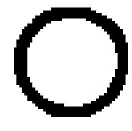

جس نماز اچ آوے نہ یاد تیری　　نہ سجود ہندا نہ رکوع ہندا
تیرے سوہنے خیال دے باجھ آقا　　نئیں حق دے نال رجوع ہندا
تیرے نام باجھوں کوئی کم ایتھے　　نہ ای ختم ہندا ناں شروع ہندا
ناصرؔ نت سورج اہدے حکم باجھوں　　ناں غروب ہندا ناں طلوع ہندا

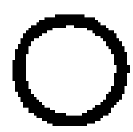

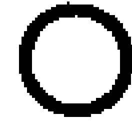
رب عالم نے ہے سی اعلان کیتا　　دیہاڑے کن دے آؤ اجلاس کریئے
کٹھ کر کے تے روحاں ساریاں نوں　　کہیا رب نے بل اک پاس کریئے
واحد ہون دا اج اقرار لے کے　　ایناں سبھناں دا دور وسواس کریئے
ہندو مسلم عیسائیاں یہودیاں دے　　پیدا دلاں دے اندر احساس کریئے
کٹھی ہو گئی جدوں مخلوق ساری　　واحد ہون دا رب اظہار کیتا
سجدے ریز ہو کے اوتھے ساریاں نے　　توں ایں رب ساڈا ایہہ اقرار کیتا
دوجا حکم خدا نے فیر دتا　　میں جبریلا اک محفل سجان لگاں
پہلے اپنا لیا اقرار ہے سی　　اج میں یار دی شان وکھان لگاں
آدم نوح خلیل کلیم یوسف　　عیسیٰ اتے داؤد بلان لگاں
جیہدے لئی تخلیق جہان کیتا　　اہدا آج میلاد منان لگاں
عرض کیتی جبرئیل نے یا مولا　　کدی محفل تے کدی اجلاس کرنائیں
فرق محفل تے جلسے وچ کیہ اے　　کیہڑے وکھرے بل ہن پاس کرنائیں
حکم ہویا کہ سن جبریل میرے　　گل عام دا جلسہ عام ہندائے
محفل ہندی اے خاصاں دے بیٹھنے لئی　　وکھرا پاکاں دے لئی انتظام ہندائے

محفل خاص اچ اوناں نوں سدیدی دا اے جتھاں دلاں اندر احترام ہندا اے
عام عام ہوندے خاص خاص ہندے خاص ہستیاں دا اک مقام ہندا اے
ناصؔر محفل رسالت مآب دی اے سچا نبی تے گل وی سچ دی اے
بات خاصاں دی عاماں نوں دسیئے ناں گھیر کتیاں نوں کدوی پچدی اے

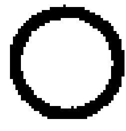
مرے نبی دا اچا مقام سب توں اس جمیل توں ہر اک جمال تھلے
دم ٹٹ گئے سارے تخیلاں دے اہدے کولوں نیں سارے خیال تھلے
جے میں دیواں مثال تے ڈر اوندا ئے کیوں جے اوہ اچا تے مثال تھلے
اہدی عمر دا کرے حساب کہیڑا اہدی عمر کولوں ماہ و سال تھلے
بنی کن دے نال ہر چیز اتھے پہلے کوئی موصوف اوصاف نئیں سی
ناصؔر سوہنا تے اودوں وی نبی ہے سی بنیاں کن دا وی اجے کاف نئیں سی

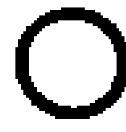

نبیہ حسن دا لڑکا حسن ملا فاضل دیوبند ایہہ تحریر لکھدا اے
۲۳ صفحہ ایہہ ہب انسیم دا اے گل پتے دی اوہ بے پیر لکھدا اے
تاجر ہے سی اک بلخ دے شہر اندر ہے سی بڑا امیر کبیر لکھدا اے
جس دم پائی وفات اس شخص یارو مکدی گل اوہ ایویں اخیر لکھدا اے
سنے مال و متاع اہدے ترکے وچ تن نبی کریم دے وال ہے سن
پچھے باپ دے لڑکے دو اہدے ونڈن لگ پئے جدوں اوہ مال ہے سن
سارا ترکہ جدوں تقسیم ہویا تن وال حضور دے رہ باقی
اک اک وال سی دوہاں نے جدوں ونڈیا اک وال دا رولا کیا پئے باقی
وڈا بھائی سی چھوٹے نوں کہن لگا جیہڑا وال شریف اک ہے باقی
اوس موئے مبارک نوں کر ٹکڑے ادھو ودھ کر کے لیئے لے باقی
چھوٹے بھائی نے دتا جواب اونہوں بری گل اے ہونئیں دو سکدا
غیرت میرے ایمان نوں آوندی اے تیجا وال نئیں ٹکڑے ہو سکدا
وڈے بھائی نے کہیا میں سمجھ گئیاں بڑا وال دے نال ہے پیار تینوں
اپنے حصے دا سارا ای مال دے دے چنگی نئیں لگدی جے تکرار تینوں
تیجا وال تیرا سارا مال میرا چنگا دساں میں یار وپار تینوں
پتہ لگ جائے دے کے مال آوے لے کے موئے مبارک قرار تینوں
چھوٹا بھائی حضور دے وال نائیں لے کے اکھاں دے اتے لگاؤندا اے
جھوم جھوم کے پڑھے درود نالے وچ سینے دے ٹھنڈ پیا پاؤندا اے
تھوڑے دن گزرے اجے سن یارو دولت ول ہے سی جیہڑے بھائی ڈٹھا
گھٹن لگ پیا مال منال اہدا بلخ وچ ایہہ منظر خدائی ڈٹھا

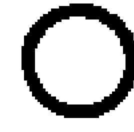
رنگ لگ گئے دوسرے بھائی تاہیں ہے سی وال دا جنہوں شیدائی ڈٹھا
صدقہ وال دا چوگنا نفع ملیا فیض اہدی ایہہ وچ کمائی ڈٹھا
سچا خادم حضور دا سی جیہڑا روشن اوس دی یارو برات ہو گئی
داعی اجل دا آ گیا سد اونہوں تھوڑے دناں وچ اہدی وفات ہو گئی
کامل ولی اک رہندا سی بلخ اندر اونہوں خواب اچ خیرالوریٰ آ کے
حاجت ہووے کوئی جنہوں حضور بولے ایدی قبر تے منگے دعا آ کے
مشکل ہووے گی اوس دی حل فوراً گردن دیوے کوئی ایتھے جھکا آ کے
اوندے رہوؤ فقیراں دے بوہے اتے دتا حکم حبیب خدا آ کے
راوی کہندا اے اوہدے مزار اتے دکھ سارے جہان دے مک دے سن
وڈے وڈے امیر سواریاں توں ناصر اتر کے قبر تے جھکدے سن

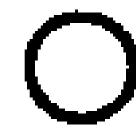
تینوں پتہ کیہ زلف دے پیچ دا توں اہدی زلف خم دارنوں ویکھیا ای نئیں
تیرے ولے نئیں یا محبوب ڈٹھا یا توں دلدار نوں ویکھیا ای نئیں
ناصر اونہوں وصال دی قدر کیہ اے جیہے ہجر دی نار نوں ویکھیا ای نئیں
کیہو جہیا محبوب سوں رب نوں پچھ اجے توں سرکار نوں ویکھیا ای نئیں

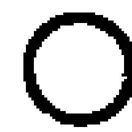
آ تینوں محبوب دی شان دساں گل دوستا تھل یا کیچ دی نئیں
یاری اچیاں دی اچا کر دیندی چڑھدی توڑ یاری کسے پیچ دی نئیں
پلے بنھ سرکار دا پیار ایتھے چن ایہہ دنیا تیرے ہیچ دی نئیں
ناصر ایویں نہ عشق دا کریں دعویٰ تینوں خبر اس عشق دے پیچ دی نئیں

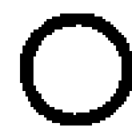
جے نہ آوے تے بادشاہ رہن سکدے ۔ جے اوہ چاہوے بھکاری ول آ جاوے
جے اوہ چاہوے بوصیری تے خوش ہو کے ۔ تک کے اوہدی بیماری ول آ جاوے
ہے ایہہ سوہنے دی موج کہ سعدیہ دی ۔ ناتوان اسواری ول آ جائے
چھڈ کے محلاں نوں طیبہ دے وچ ناصؔر ۔ کلی ویکھ انصاری ول آ جاوے

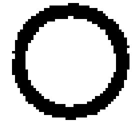
اکھاں والیاں سوہنے چوں رب ڈٹھا ۔ غیراں واسطے اوہلا ایہہ میم دا اے
چادر نال بوصیریؒ نوں صحت دیوے ۔ نسخہ عرب دے وڈے حکیم دا اے
بناں شک ہر چیز خدا دی اے ۔ اہدے کول اختیار تقسیم دا اے
ویکھے رب نوں جھکے رکھ نائیں ۔ ناصؔر حوصلہ در یتیم دا اے

صدقے جاواں محبوب دی شان اتوں ۔ جیہنے رحمت دا چھٹہ اوہ ماریا اے
دتیاں بخش جاگیراں سوالیاں نوں ۔ کائنات دا بخت سنواریا اے
دس سیر تے اک من جو کھا کے ۔ پورا سال تریہہ گزاریا اے
ہو کے دوہاں جہاناں دا شاہ ناصؔر ۔ اجڑ دائی حلیمہ دا چاریا اے

کوچ کراں میں جدوں اس دنیا توں ۔ طیبہ شہر چوں خاک منگائی جاوے
کجلا سمجھ کے اکھاں وچ پا دیناں ۔ تاں جے قبر اچ ہو روشنائی جاوے
تختی غوث جیلانی دے نام والی ۔ میرے گل وچ دوستو پائی جاوے
ایہو ناصؔر دی آخری ہے خواہش ۔ میت میری اجمیر دفنائی جاوے

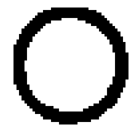

دیہاڑے حشر دے جنہوں کریم مرے
اپنا کہیاں ایں اہدی ای جھوٹ ہوسی

اہدا کسے ضمانتی ہووَنا نئیں
جس دے دل وچ ذرا وی کھوٹ ہوسی

تالے لباں تے عمل کردار سب دا
ہتھیں نامہ اعمال تے نوٹ ہوسی

ناصر اوہنوں ای جنت دا ٹکٹ ملنا
جہدے ولے سرکار دا ووٹ ہوسی

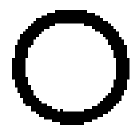

اوس ویلے نوں کر لے یاد ترے
جدوں موت آ ویہڑے وچ ڈھکناں ایں

جے راہداری بغداد چوں ملی تینوں
تیرے اگے فرشتیاں جھکناں ایں

ثابت رہیوں جے وقت ازمائش دے توں
رولا فیر مسافرا مکناں ایں

ناصر جہے حضور نوں ویکھیا جائے
اوہنے فیر شراب تے تھکناں ایں

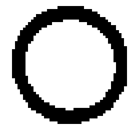

سورج ویکھ لوے جیکر نور اہدا
نکلے کدی نہ انج روپوش ہو جائے

جتھے پھیرا رسولاں دے شاہ پایا
اوتھوں خزاں وی خانہ بدوش ہو جائے

جے اوہ بولے تے بول کائنات اٹھے
اہدی چپ تھیں زمانہ خاموش ہو جائے

ناصر سوہنا جے الٹ نقاب دیوے
قیامت تیکر جبریل بے ہوش ہو جائے

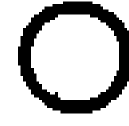

ایدی انگلی مبارک دی شان ویکھو
جدوں اٹھے چن فلک دا جر جاندا

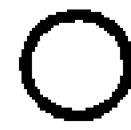
امت اتے احسان حضور دا اے
اُٹھاندے نے جدوں کوئی گر جاندا

ایہو اصل اصول اے عاشقی دا
جدھر دل جاوے اودھر سر جاندا

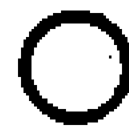
ناصر جدھر وی چہرہ اوہ پھیر دیوے
اودھر کعبہ زمانے دا پھر جاندا

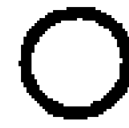
دلبر دے گیا درد دیدار والا　　درداں دردِ دوامی لئی داد ہو جا
دم دم دیواں دلاسڑے دم تائیں　　دے دلدار نوں دم آزاد ہو جا
مَن دامن دے باجھ نہیں من موہنا　　مناں من دی من برباد ہو جا
ناصرؔ من من ٹھار نوں پیش کر دے　　زندہ باد آباد تے شاد ہو جا

کامیابیاں دا کامرانیاں دا　　راز جت وچ اے ناں ای ہار وچ اے
جے اوہ آوے خزاں وی بہار جاپے　　جے نہ آوے کیہ مزہ بہار وچ اے
اوہ وی غلط کہندے جیہڑے آکھدے نیں　　کامیابی تے صرف کردار وچ اے
ناصرؔ دوہاں جہاناں دی کامیابی　　اصل وچ سرکار دے پیار دے وچ اے

اہدی یاد دے اندر جو گزریائیں　　نہ چتار ماضی نہ ای حال چنگا
غیراں ولے ہے جیہڑا پرواز کردا　　نہ قیاس چنگا نہ خیال چنگا
سوہنے باجھ کمال کمال ہے نئیں　　اس کمال دے نالوں زوال چنگا
عربی ڈھول دے بوہے دے باجھ ناصرؔ　　نہ گدائی چنگی نہ سوال چنگا

جے توں کسے دا ہویائیں اجے تائیں　　نہ ہے آدمیت نہ ایہہ زندگی اے
بے بندگی زندگی بھٹھ پایئے　　ایسی زندگی صرف شرمندگی اے
سینے وچ جے ادب حضور دا نئیں　　پھر انسانیت وی درندگی اے
ناصرؔ فوراً مدینہ میں کہہ دیناں　　جے کوئی پچھے کہ تینوں پسند کی اے